

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2005

N:o 1242—1244

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1242	Ilmailulaki	5365
1243	Valtioneuvoston asetus sotilasilmailusta	5414
1244	Valtioneuvoston asetus puolustusvoimista annetun asetuksen muuttamisesta	5419

N:o 1242

Ilmailulaki

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Sovelamisala

Ilmailussa Suomen alueella noudatetaan tätä lakia, jollei yhteisön asetuksesta tai Suomea sitovasta kansainvälisestä velvoitteesta muuta johdu.

Jollei Suomea sitovasta kansainvälisestä velvoitteesta muuta johdu:

1) tätä lakia noudatetaan myös Suomen alueen ulkopuolella ilmailussa suomalaisella ilma-aluksella tai Suomessa myönnetyn lentoimintaluvan nojalla;

2) lain 5, 12, 15, 16 ja 18 lukua sekä 154 ja 155 §:ää sovelletaan suomalaiseen lennonvarmistuspalvelun tarjoajaan myös Suomen alueen ulkopuolella;

HE 139/2005
LiVM 26/2005
EV 183/2005

- 1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/30/EY (32002L0030); EYVL N:o L 85, 28.3.2002, s. 40
- 2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/42/EY (32003L0042); EYVL N:o L 167, 4.7.2003, s. 23
- 3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/36/EY (32004L0036); EYVL N:o L 143, 30.4.2004, s. 76
- 4) neuvoston direktiivi 89/629/ETY (31989L0629); EYVL N:o L 363, 13.12.1989, s. 27
- 5) neuvoston direktiivi 91/670/ETY (31991L0670); EYVL N:o L 373, 31.12.1991, s. 21
- 6) neuvoston direktiivi 92/14/ETY (31992L0014); EYVL N:o L 76, 23.3.1992, s. 21
- 7) neuvoston direktiivi 94/56/EY (31994L0056); EYVL N:o L 319, 12.12.1994, s. 14
- 8) neuvoston direktiivi 96/67/EY (31996L0067); EYVL N:o L 272, 25.10.1996, s. 36
- 9) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1592/2002 (32002R1592); EYVL N:o L 240, 7.9.2002, s. 1
- 10) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2320/2002 (32002R2320); EYVL N:o L 355, 30.12.2002, s. 1
- 11) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 437/2003 (32003R0437); EYVL N:o L 66, 11.3.2003, s. 1
- 12) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (32004R0261); EYVL N:o L 46, 17.2.2004, s. 1
- 13) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 549/2004 (32004R0549); EYVL N:o L 96, 31.3.2004, s. 1
- 14) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 550/2004 (32004R0550); EYVL N:o L 96, 31.3.2004, s. 10
- 15) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 551/2004 (32004R0551); EYVL N:o L 96, 31.3.2004, s. 20
- 16) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 552/2004 (32004R0552); EYVL N:o L 96, 31.3.2004, s. 26
- 17) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 785/2004 (32004R0785); EYVL N:o L 138, 30.4.2004, s. 1
- 18) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 847/2004 (32004R0847); EYVL N:o L 157, 30.4.2004, s. 7
- 19) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 868/2004 (32004R0868); EYVL N:o L 162, 30.4.2004, s. 1
- 20) neuvoston asetus (ETY) N:o 2299/89 (31989R2299); EYVL N:o L 220, 29.7.1989, s. 1
- 21) neuvoston asetus (ETY) N:o 2407/92 (31992R2407); EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 1
- 22) neuvoston asetus (ETY) N:o 2408/92 (31992R2408); EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 8
- 23) neuvoston asetus (ETY) N:o 2409/92 (31992R2409); EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 15
- 24) neuvoston asetus (ETY) N:o 95/93 (31993R0095); EYVL N:o L 14, 22.1.1993, s. 1
- 25) neuvoston asetus (EY) N:o 2027/97 (31997R2027); EYVL N:o L 285, 17.10.1997, s. 1.

3) lain 3, 5, 7 ja 15 luvun sekä 167 §:n säännöksiä noudatetaan ilmailussa ulkomaisella ilma-aluksella myös Suomen alueen ulkopuolella, jos yksittäisen ilma-aluksen ja sen miehistön osalta lentoturvallisuuden tai lentotoiminnan harjoittamisen valvonta on asianmukaisin sopimuksin siirretty Ilmailuhallinnolle ja jos tällaista ilma-alusta vuokratai muun sen kaltaisen sopimuksen perusteella hallitsevan käyttäjän asuin- tai kotipaikka taikka pääasiallinen toimipaikka on Suomessa.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, tämän lain 64 §:ää ja 173 §:n 10 kohtaa sovelletaan, jos ilma-aluksen ensimmäinen saapumispaikka on Suomen alueella.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *Chicagon yleissopimuksella* kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimusta (SopS 11/1949);

2) *JAA:lla* Euroopan ilmailuviranomaisten yhteistyöelintä;

3) *ECAC:lla* Euroopan siviili-ilmailukonferenssia;

4) *Eurocontrolilla* lennonvarmistusalan yhteistyöstä tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa (Eurocontrol) (SopS 70/2000) tarkoitettua Euroopan lennonvarmistusjärjestöä;

5) *EASA-asetuksella* yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1592/2002;

6) *slot-asetuksella* lähtö- ja saapumisaikojen jakamista yhteisön lentoasemilla koskevista yhteisistä säännöistä annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 95/93;

7) *ilma-aluksella* laitetta, joka saa nostovoimansa ilman reaktioista lukuun ottamatta ilman reaktiota maan tai veden pintaa vastaan;

8) *kelpuutuksella* lupakirjaan tai kelpoisuustodistukseen liitettyä erityistä ehtoa, rajoitusta tai oikeutta;

9) *huollolla* mitä tahansa seuraavista tai niiden yhdistelmää: ilma-aluksen tai ilma-

aluksen laitteen tai osan peruskorjaus, korjaus, tarkastus, laitteen tai osan vaihto, muutos tai vian korjaus; huollolla ei kuitenkaan tarkoiteta lentoa edeltävää tarkastusta;

10) *sotilasilmailuviranomaisella* ilmavoimien esikunnan yhteydessä toimivaa sotilas-ilmailun viranomaisyksikköä;

11) *sotilasilmailulla* sotilaallisessa tarkoituksessa harjoitettua ilmailua ja ilmailua sotilasilma-aluksella;

12) *sotilasilma-aluksella* ilma-alusta, joka on merkitty sotilasilma-alusrekisteriin;

13) *valtion ilma-aluksella* ilma-alusta, jota käytetään tullin, poliisin tai rajavartiolaitoksen tehtävien suorittamiseen; valtion ilma-aluksella tarkoitetaan myös ilma-alusta, jota käytetään muun kuin tässä ja 11 kohdassa tarkoitettua valtion tehtävän suorittamiseen;

14) *jäsenvaltiolla* Euroopan unionin jäsenvaltiota;

15) *kolmannella maalla* muuta kuin jäsenvaltiota.

3 §

Lentosääntöjen ja eräiden ilmailua koskevien määräysten antaminen

Ilmailuhallinto antaa Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettua lentosääntöjä ja panee tarvittaessa täytäntöön muut Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettua standardit ja suositukset.

Ilmailuhallinnon on neuvoteltava sotilasilmailuviranomaisen tai sisäasiainministeriön kanssa sellaisista 1 momentissa tarkoitetuista täytäntöönpanotoimista, joilla on vaikutusta sotilasilmailun tai rajavartiolaitoksen ilmailutoiminnan erityistarpeisiin. Ilmailuhallinto voi hyväksyä sotilasilmailun ja valtion ilma-aluksilla suoritettavan ilmailun osalta 1 momentissa tarkoitettuihin lentosääntöihin sotilasilmailuviranomaisen tai sisäasiainministeriön kanssa sovittuja poikkeuksia, jos poikkeukset eivät vaaranna siviili-ilmailun turvallisuutta.

Ilmailuhallinto voi maantieteellisistä, ilmastollisista ja liikenteellisistä syistä tai kansainvälisen käytännön suhteuttamiseksi Suomen oloihin antaa määräyksiä tarpeellisista poikkeuksista 1 momentissa tarkoit-

tuihin lentosääntöihin, standardeihin ja suosituksiin sekä myöntää yksittäisiä poikkeuksia niistä.

4 §

Sotilasilmailu

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää sotilasilmailua koskevia poikkeuksia tämän lain säännöksistä sotilasilmailun turvallisuuden varmistamiseksi, maanpuolustuksen järjestämiseksi ja puolustusvoimille säädettyjen tehtävien hoitamiseksi. Poikkeukset eivät saa vaarantaa siviili-ilmailun turvallisuutta eikä niitä sovelleta kaupallisessa lentotoiminnassa. Poikkeuksia voidaan säätää:

1) 9, 12 ja 19 §:ssä olevista ilma-alusrekisterin pitämistä, ilma-alusrekisteriin merkittyjen tietojen julkisuutta, rekisteriin talletettavia tietoja sekä ilma-aluksen merkintöjä ja tunnuksia koskevista säännöksistä;

2) 22—24, 26 ja 28—33 §:ssä olevista sotilasilmailussa käytettävien ilma-alusten sekä niiden osien ja laitteiden teknisiä ominaisuuksia, tyyppihyväksyntää, lentokelpoisuuden valvontaa, lentokelpoisuuden hallintaorganisaatiota, lentokelpoisuustodistusta ja lentokelpoisuuden tarkastustodistusta, suunnittelua, valmistusta, huoltoa ja päästöjä sekä huoltohenkilöstön koulutusorganisaatiota koskevista säännöksistä;

3) 45, 46 ja 49 §:ssä olevista lento- ja huoltotoimintaan osallistuvan henkilöstön luvan myöntämisen edellytyksiä, lääketieteellisen kelpoisuustodistuksen myöntämisen edellytyksiä ja ulkomaista lupakirjaa koskevista säännöksistä;

4) 6 luvussa olevista lupakirjarekisteriä koskevista säännöksistä;

5) 59, 60, 62 ja 66 §:ssä olevista ohjaamomiehistön lupia, ilma-aluksen miehistöä, lennon valmistelua ja suorittamista sekä ilma-aluksessa mukana pidettäviä asiakirjoja koskevista säännöksistä;

6) 76—78 §:ssä olevista lentotyölupaa, lentokoulutuslupaa ja lentonäytöslupaa koskevista säännöksistä;

7) 81 §:ssä olevista lentopaikkojen ja rakennelmien käyttöä koskevista säännöksistä siltä osin kuin ne koskevat sotilaslentopaikkoja;

8) 114 §:ssä olevista lennonvarmistusta koskevista säännöksistä siltä osin kuin ne koskevat sotilasilmailun lentomenetelmiä lähi- ja lähestymisalueella tai 8 §:n mukaisesti ilmailulta rajoitetulla alueella tai vaara-alueella;

9) 13 luvussa olevista ilmailuonnettomuuksia, vaaratilanteita ja poikkeamia koskevista säännöksistä siltä osin kuin ne koskevat sotilasilmailun onnettomuuksia ja vaaratilanteita;

10) 15 luvussa olevista vakuutuksia koskevista säännöksistä;

11) 144—152 §:ssä olevista säännöksistä, jotka koskevat lupia ja hyväksyntöjä koskevia hallinnollisia seuraamuksia;

12) 154 ja 158 §:ssä olevista Ilmailuhallinnon tiedonsaanti- ja tarkastusoikeutta sekä ilma-aluksen käytön ympäristövaikutuksia koskevista säännöksistä.

Sotilasilmailuviranomainen voi tarvittaessa Ilmailuhallinnon kanssa neuvoteltuaan antaa sotilasilmailun turvallisuuden varmistamiseksi, maanpuolustuksen järjestämiseksi ja puolustusvoimille säädettyjen tehtävien hoitamiseksi 1 momentissa tarkoitettua asetusta tarkentavia, puolustusvoimien omaa toimintaa ja kansainvälistä sotilasilmailua Suomessa koskevia määräyksiä sotilasilmailusta. Määräykset eivät saa vaarantaa siviili-ilmailun turvallisuutta. Sotilasilmailuviranomaisen määräykset voivat koskea:

1) sotilaslentämisen menetelmiä;

2) sotilaslentokoulutusta;

3) sotilasilma-alusten ja laitteiden lentokelpoisuutta ja huoltotoimintaa;

4) sotilasilma-alusten rekisteröintiä ja merkitsemistä;

5) henkilöstön kelpoisuuksia;

6) lupia ja hyväksyntöjä;

7) lennon suorittamista;

8) tiedonsaanti- ja tarkastusoikeuksia;

9) valvontatietoja;

10) sotilasilma-alusten päästöjä;

11) sotilasilma-aluksen lähdön estämistä ja kulkuun puuttumista;

12) lentoturvallisuustutkintaa;

13) yksinomaan sotilasilmailua varten annettavaa lennonvarmistusta.

Alueellista valvontatehtävää suorittava tai muulta ilmailulta kielletyllä tai sotilasilmailua

varten tilapäisesti erotetulla alueella tehtävää suorittava sotilasilma-alus voi poiketa lentosäännöistä, jos poikkeava menettely on suunniteltu ja toteutetaan siten, ettei lentoturvallisuutta vaaranneta. Sotilasilmaluviranomaisen on sovittava Ilmailuhallinnon kanssa poikkeavan menettelyn järjestelyn periaatteista.

Mitä tässä laissa säädetään Ilmailuhallinnosta, koskee sotilasilmaluviranomaista asiassa, jotka koskevat yksinomaan:

- 1) sotilasilma-aluksia;
- 2) sotilasilma-aluksilla tapahtuvaan lento- toimintaan ja sotilaallisessa tarkoituksessa harjoitettavaan laskuvarjotoimintaan osallistuvaa henkilöstöä;
- 3) sotilasilma-alusten ja sotilasilmalun huoltotoimintaan osallistuvaa henkilöstöä ja muuta henkilöstöä, joka toimii organisaatiossa, jolla on vaikutusta sotilasilmalun turvallisuuteen;
- 4) sotilaslentokoulutusta;
- 5) sotilaslentopaikkoja;
- 6) sotilasilmalun lennonvarmistuslaitteita;
- 7) sotilasilmalua palvelevia organisaatioita, joilla on vaikutusta sotilasilmalun turvallisuuteen.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin sotilasilmaluviranomaisesta.

5 §

Valtion ilma-aluksia koskevat poikkeukset

Jollei lentoturvallisuuden kannalta ole estettä, valtioneuvoston asetuksella voidaan yleisestä järjestyksestä ja turvallisuudesta huolehtimiseksi säätää ilmailusta valtion ilma-aluksella viranomaiselle määrätyn tehtävän suorittamiseksi poikkeuksia 3 ja 5 luvun säännöksistä.

Alueellista valvontatehtävää suorittava tai muulta ilmailulta kielletyllä tai valtion ilmailua varten tilapäisesti erotetulla alueella tehtävää suorittava valtion ilma-alus voi poiketa lentosäännöistä, jos poikkeava menettely on suunniteltu ja toteutetaan siten, ettei lentoturvallisuutta vaaranneta. Ilma-aluksen käyttäjän on sovittava Ilmailuhallinnon kanssa poikkeavan menettelyn järjestelyn periaatteista.

Valtion ilma-alus voidaan varustaa erikoislaittein, joiden hyväksynnästä, käytöstä ja valvonnasta vastaa ilma-alusta käyttävä viranomaislainen. Ilmailuhallinto voi myöntää ilma-aluksen käyttötarkoituksen edellyttämiä erikoisvarusteita koskevia yksittäisiä vähäisiä ja teknisiä poikkeuksia tämän lain säännöksistä valtion ilma-alukselle.

6 §

Eräitä muita ilma-aluksia ja laitteita koskevat poikkeukset

Jos lentoturvallisuuden kannalta ei ole estettä eikä EASA-asetuksen säännöksistä muuta johdu, Ilmailuhallinto voi myöntää 2, 3 ja 5—9 luvun säännöksistä vähäisiä poikkeuksia:

- 1) ultrakevyelle lentokoneelle;
- 2) ilma-alukselle, jolla on selkeä historiallinen merkitys;
- 3) ilma-alukselle, joka on erityisesti suunniteltu tai muutettu tutkimus-, kokeilu- ja tieteellisiin tarkoituksiin;
- 4) harrasterakenteiselle ilma-alukselle;
- 5) alun perin sotilastarkoituksiin suunnitellulle ilma-alukselle.

Jäljempänä 2, 3, 5, 6 ja 9 luvussa olevia säännöksiä ei sovelleta seuraaviin ilma-aluksiin ja laitteisiin; jos lentoturvallisuuden kannalta ei ole estettä, Ilmailuhallinto voi myöntää niille vähäisiä poikkeuksia 7 ja 8 luvun säännöksistä:

- 1) painopisteohjattu ultrakevyt lentokone;
- 2) liidin ja purjelentokone, jonka rakenteellinen massa yksipaikkaisena on enintään 80 kilogrammaa tai kaksipaikkaisena 100 kilogrammaa;
- 3) miehittämätön ilma-alus, jonka toimintamassa on alle 150 kilogrammaa;
- 4) muu ilma-alus, jonka kokonaismassa ilman ohjaajaa on enintään 70 kilogrammaa.

Kokeilu- tai tutkimustarkoituksiin käytävä miehittämätön ilma-alus saa poiketa lentosäännöistä muulta ilmailulta kielletyllä tai tarkoitusta varten tilapäisesti erotetulla alueella, jos poikkeava menettely on suunniteltu ja toteutetaan siten, ettei lentoturvallisuutta vaaranneta. Ilma-aluksen käyttäjän on saatava poikkeavaan menettelyyn lupa Ilmailuhallinnolta.

Jos turvallisuus- tai ympäristövaikutukset sitä edellyttävät ja jos EASA-asetuksesta ei muuta johdu, Ilmailuhallinto voi antaa 2 momentissa tarkoitettuja ilma-aluksia ja laitteita sekä urheilulaskuvarjoja ja nousuvarjoja samoin kuin harraste- ja urheilulennokkia koskevia teknisiä, toiminnallisia sekä ohjaajalta edellytettävää tietoa, taitoa, kokemusta ja ikää koskevia määräyksiä. Tällaisia määräyksiä valmisteltaessa on kuultava alan valtakunnallisia harrastejärjestöjä.

7 §

Oikeus ilmailuun Suomen alueella

Suomen alueella ilmailuun käytettävällä ilma-aluksella on oltava Suomen tai muun Chicagon yleissopimukseen liittyneen valtion kansallisuus tai erityinen Ilmailuhallinnon antama lupa, jollei Suomea sitovista kansainvälisistä velvoitteista muuta johdu. Tämä vaatimus ei kuitenkaan koske 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua ilma-alusta. Vieraan valtion sotilasilma-aluksen tai valtionilma-aluksen käytöstä Suomen alueella säädetään aluevalvontalaissa (755/2000).

Ilmailuhallinto voi myöntää 1 momentissa tarkoitettun luvan, jos kyseessä on:

- 1) ilma-aluksen tilapäinen liikenne valtiosta, joka ei ole liittynyt Chicagon yleissopimukseen;
- 2) siirto-, koe-, esittely-, näytös- tai kilpailulento rekisteröimättömällä ilma-aluksella;
- 3) rekisteröimättömän ja miehittämättömän vapaan ilmapallon yksi tai useampi lento;
- 4) muu näihin rinnastettava ilma-aluksen käyttö.

8 §

Ilmailulta rajoitetut alueet ja vaara-alueet

Valtioneuvoston asetuksella voidaan rajoittaa ilmailua tai kieltää se:

- 1) maanpuolustuksen kannalta tärkeiden kohteiden ja ydinvoimaloiden läheisyydessä niiden suojaamiseksi;
- 2) valtakunnan raja-alueilla sijaitsevilla vyöhykkeillä (tunnistusvyöhykkeillä) valta-

kunnan rajojen suojaamiseksi ja rajavalvonnan edistämiseksi.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan myös säätää vaara-alueiksi alueita, joilla puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen tehtäviin kuuluvan toiminnan vuoksi voi aiheutua vaaraa ilmailulle. Ilmailuhallinto antaa tarkemmat määräykset vaara-alueista, kuten alueitten rajoista sivu- ja korkeussuunnassa. Ilmailuhallinto voi myös antaa teknisiä ja toiminnallisia määräyksiä lentämisestä vaara-alueella ja tunnistusvyöhykkeellä.

Lentäminen 2 momentissa tarkoitettulla vaara-alueella on kiellettyä, kun sotilas- tai rajavartiioviranomainen on aktivoinut alueen ja palveluntarjoaja on ilmoittanut siitä asianmukaisesti ilmailun viestijärjestelmän välityksellä. Aktivointi on purettava heti, kun ilmaliikenteelle vaarallinen toiminta on päätynyt. Kun ilmaliikenteelle vaarallinen toiminta on keskeytynyt, lennonjohto voi selvittää valvotussa ilmatilassa johdetun lennon aktiiviseksi ilmoitetun vaara-alueen läpi.

Ilmailuhallinto voi lentoturvallisuuden tai yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi välttämättömästä syystä kuten sotaharjoituksen, 6 §:n 3 momentissa tai 160 §:ssä tarkoitettun toiminnan aiheuttaessa vaaraa ilmaliikenteelle tai merkittävän valtiollisen tai yleisötapahtuman turvaamiseksi rajoittaa tai kieltää ilmailun tietyllä alueella enintään kahden viikon ajaksi. Oikeudesta puuttua ilma-aluksen kulkuun välitöntä puuttumista edellyttävissä tapauksissa säädetään 166 §:ssä.

2 luku

Ilma-aluksen rekisteröinti, kansallisuus ja merkitseminen

9 §

Ilma-alusrekisteri ja sen käyttötarkoitus

Ilmailuhallinto pitää ilma-aluksista ilma-alusrekisteriä lentoturvallisuuden valvomiseksi, ilma-alusten yksilöimiseksi, Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden täyttämiseksi ja ilma-aluskiinnitystehtävien hoitamiseksi. Ilma-alusrekisteriä voidaan pitää automaattisen tietojenkäsittelyn avulla.

Ilma-alusrekisterissä olevien tietojen käsittelyyn ovat oikeutettuja Ilmailuhallinnon palveluksessa olevat siltä osin kuin se on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi.

10 §

Ilma-aluksen kansallisuus

Ilma-aluksella on sen valtion kansallisuus, jossa se on rekisteröity.

Suomen kansallisuuden saamiseksi ilma-alus on merkittävä Suomen ilma-alusrekisteriin tai sotilasilma-alusrekisteriin.

11 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ilma-alusrekisteriin merkittyjen tietojen salassapitoon ja niiden luovuttamiseen sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) ja muuhun henkilötietojen käsittelyyn henkilötietolakia (523/1999).

12 §

Ilma-alusrekisteriin talletettavat tiedot

Ilma-alusrekisteriin talletetaan:

- 1) tarpeelliset yksilöintiä koskevat tiedot ilma-aluksesta;
- 2) tieto ilma-aluksen omistajasta;
- 3) tieto ilma-aluksen haltijasta, jos ilma-aluksella on sellainen;
- 4) tieto ilma-aluksen käyttäjästä, jos ilma-aluksen käyttöoikeus on myönnetty käyttäjälle vähintään 30 päivän ajaksi;
- 5) tieto ilma-aluksen omistajan, haltijan tai käyttäjän edustajasta;
- 6) tarpeelliset tekniset tiedot ilma-aluksesta;
- 7) tiedot ilma-aluksen vakuuttamisesta;
- 8) ilma-alusrekisteriin merkitsemispäivä;
- 9) ilma-alukseen vahvistetut kiinnitykset ja niiden uudistamiset, kuolettamiset ja etuuskäytöksen muutokset.

Ilma-aluksen omistajasta, haltijasta, käyttäjästä ja edustajasta ilma-alusrekisteriin talletetaan soveltuvin osin seuraavat tiedot:

- 1) nimi, osoite ja muut yhteystiedot;
- 2) henkilötunnus;
- 3) yritys- ja yhteisötunnus;
- 4) kotikunta;
- 5) haltijan ja käyttäjän hallinta- tai käyttöoikeuden laatu.

Ilmailuhallinto julkaisee otteita ilma-alusrekisteriin merkityistä ajantasaisista tiedoista ja voi pitää rekisterin sähköisesti jokaisen saatavilla. Omistajasta, haltijasta, käyttäjästä ja edustajasta voidaan julkaista nimi, osoite ja yhteystiedot. Ilmailuhallinto antaa tarkempia määräyksiä 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetuista teknisistä tiedoista.

13 §

Rekisteröintioikeus

Ilma-alus saadaan merkitä ilma-alusrekisteriin Suomessa, jos ilma-aluksen omistajan, haltijan tai käyttäjän asuinpaikka tai, jos tämä on oikeushenkilö, kotipaikka on jäsenvaltiossa, jollei Suomea sitovasta kansainvälisestä velvoitteesta muuta johdu.

Jos ilma-aluksen omistajan, haltijan tai käyttäjän asuinpaikka tai, jos tämä on oikeushenkilö, kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin Suomessa, rekisteröinnin edellytyksenä on lisäksi, että ilma-aluksen pääasiallinen lähtöpaikka on Suomessa. Tässä tarkoitetun ilma-aluksen omistajalla, haltijalla tai käyttäjällä on oltava toimivaltainen edustaja Suomessa.

Ilmailuhallinto voi kuitenkin erityisestä syystä rekisteröidä ilma-aluksen Suomessa sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään ilma-aluksen omistajan, haltijan tai käyttäjän asuin- tai kotipaikasta.

Ilma-alusta, joka on vieraassa valtiossa rekisteröity, ei saa rekisteröidä Suomessa.

14 §

Rekisteröinnin hakeminen

Ilma-aluksen omistajan tulee hakea rekisteröintiä Ilmailuhallinnolta. Hakemuksessa on

ilmoitettava soveltuvin osin 12 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetut tiedot ja siihen on liitettävä selvitys saannosta tai ilma-aluksen hallinnan tai käyttöoikeuden perusteesta ja siitä, että 13 §:ssä säädetty oikeus merkitä ilma-alus rekisteriin Suomessa on olemassa.

15 §

Väliaikainen rekisteröinti

Ilmailuhallinto voi hakemuksesta erityisesti syystä rekisteröidä ilma-aluksen väliaikaisesti siirto- ja koelentoja sekä miehistön koulutusta varten.

Ilma-alusrekisteriin voidaan merkitä väliaikaisesti myös rakenteilla oleva ilma-alus, jonka rakennustyö on edistynyt niin pitkälle, että ilma-alus on tunnistettavissa.

16 §

Rekisteritiedoissa tapahtuneet muutokset

Omistajan on ilmoitettava Ilmailuhallinnolle muutoksesta ja liitettävä ilmoitukseen muuttuneiden tietojen yksilöimiseksi ja todentamiseksi riittävä selvitys, jos:

1) 12 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitetut ilma-alusrekisteriin talletettavat tiedot muuttuvat;

2) 13 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitetuissa asuin- tai kotipaikkaa tai 2 momentissa tarkoitettua lähtöpaikkaa koskevissa rekisteröinnin edellytyksissä tapahtuu muutos.

Jos ilma-alus on luovutettu 30 päivää pitemmäksi ajaksi toiselle tämän omaan lukuun käytettäväksi, luovuttajan on ilmoitettava siitä Ilmailuhallinnolle. Tässä momentissa tarkoitettuun ilmoitukseen on liitettävä sopijapuolten allekirjoittama sopimus tai ilmoitus tai jäljennös sellaisesta.

Ilma-aluksen omistaja, haltija tai käyttäjä voi omistus-, hallinta- tai käyttöoikeutensa päätyttyä ilmoittaa tätä koskevan tiedon tallettavaksi rekisteriin. Ilmoitukseen on liitettävä selvitys oikeuden päättymisestä sekä tieto uudesta omistajasta, haltijasta tai käyttäjistä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista muutoksista on ilmoitettava Ilmailuhallinnolle 14 päivän kuluessa. Jollei ilmoitusta ole tehty, Ilmailuhallinto voi kieltää ilma-aluksen käyttämisen.

17 §

Ilma-aluksen poistaminen ilma-alusrekisteristä

Ilmailuhallinnon on poistettava ilma-alus ilma-alusrekisteristä:

1) omistajan hakemuksesta;

2) jos Ilmailuhallinto, varattuaan omistajalle tilaisuuden tulla kuulluksi, toteaa, että 13 §:n 1 momentissa oleva asuin- tai kotipaikkaa taikka saman pykälän 2 momentissa oleva lähtöpaikkaa koskeva ehto ei enää täyty tai jos saman pykälän 3 momentissa tarkoitettuja erityisiä syitä ilma-aluksen rekisterissä pitämiseen ei enää ole.

Ilmailuhallinto voi poistaa ilma-aluksen ilma-alusrekisteristä, jos ilma-alus on tuhoutunut, romutettu tai kadonnut, jos omistaja ei ole Ilmailuhallinnon asettamassa, vähintään kuuden kuukauden määräajassa esittänyt luotettavaa selvitystä ilma-aluksen korjaamisesta.

Jos ilma-alus on kiinnitetty taikka merkitty ulosmitatuksi tai turvaamistoimenpiteen alaiseksi, vaaditaan rekisteristä poistamiseen lisäksi kiinnityksen haltijan taikka ulosmittauksen tai turvaamistoimenpiteen hakijan kirjallinen suostumus.

18 §

Tietojen säilyttäminen

Rekisteriin merkityt tiedot säilytetään pysyvästi. Rekisteristä poistetut tiedot säilytetään pysyvästi rekisterin yhteydessä pidettävässä arkistossa.

19 §

Ilma-aluksen merkitseminen

Ilmailuhallinto antaa ilma-alukselle rekisteritunnuksen. Ilma-alus on merkittävä kansallisuus- ja rekisteritunnuksin.

Ilmailuhallinto antaa tekniset määräykset kansallisuus- ja rekisteröintitunnuksesta ja niiden merkitsemisestä.

20 §

Rekisteröimistodistus

Ilmailuhallinto antaa ilma-aluksen rekisteröinnistä rekisteröimistodistuksen ja ilma-aluksen väliaikaisesta rekisteröinnistä väliaikaisen rekisteröimistodistuksen.

3 luku

Ilma-aluksen lentokelpoisuus ja päästörajoitukset

21 §

Soveltamisala

Jollei EASA-asetuksesta tai sen nojalla annetuista komission asetuksista muuta johdu, ilma-alusten ja niihin liittyvien tuotteiden, osien ja laitteiden lentokelpoisuus- ja ympäristöhyväksynnästä, suunnittelu- ja tuotanto-organisaatioiden hyväksynnästä, lentokelpoisuuden ylläpidosta ja näihin tehtäviin osallistuvien organisaatioiden ja henkilöstön hyväksynnästä sekä toimivaltaisen viranomaisen menettelyistä on voimassa, mitä tässä luvussa säädetään.

22 §

Lentokelpoisuus

Ilma-aluksen on ilmailuun käytettäessä oltava lentokelpoinen. Ilma-alusta pidetään lentokelpoisena, jos se on niin suunniteltu, valmistettu, varustettu ja huollettu sekä jos ilma-alus on ominaisuuksiltaan muutoinkin sellainen, että sitä voidaan turvallisesti käyttää ilmailuun.

Ilmailuhallinto antaa lentoturvallisuuden kannalta riittävän tason varmistamiseksi Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin ja suosituksiin pohjautuvia sekä

EASA-asetuksen ja sen nojalla annettujen komission asetusten periaatteet huomioon ottavia tarkempia määräyksiä ilma-alusten ja niiden laitteiden ja osien suunnittelusta, valmistuksesta, varustuksesta, ominaisuuksista sekä huollosta samoin kuin hyväksyntää varten vaadittavien tarkastusten ja kokeiden sisällöstä ja muusta järjestelystä.

Ilmailuhallinto antaa tarvittaessa lisäksi lentoturvallisuuden edellyttämiä teknisiä lentokelpoisuusmääräyksiä ja lentotoiminnallisia määräyksiä ilma-alusten tai niiden laitteiden ja osien käytössä ilmenneiden turvallisuusongelmien korjaamiseksi.

23 §

Lentokelpoisuuden ylläpitäminen

Ilmailuun käytettävän ilma-aluksen omistajan, haltijan tai käyttäjän on pidettävä huolta ilma-aluksen lentokelpoisuudesta. Tämän vaatimuksen täyttämiseksi omistajan, haltijan tai käyttäjän on huolehdittava siitä, että:

1) kaikki turvalliseen käyttöön vaikuttavat viat ja vauriot korjataan;

2) ilma-alus huolletaan sille kuuluvan huolto-ohjelman mukaisesti;

3) noudatetaan lentokelpoisuusmääräyksiä ja muita määräyksiä, jotka vaikuttavat jatkuvaan lentokelpoisuuteen;

4) turvallisuusongelman johdosta annettuja Ilmailuhallinnon määräyksiä noudatetaan;

5) ilma-alukseen ja sen laitteisiin ja osiin tehtävät korjaukset ja muutokset toteutetaan siten, että ilma-alus sekä sen laitteet ja osat täyttävät 22 §:ssä olevat tai sen nojalla asetetut vaatimukset;

6) ilma-aluksella lennetään huollon jälkeen koelento, jollei ilma-aluksen lentokelpoisuudesta voida muutoin varmistua.

Ilma-aluksella ei saa lentää, jos:

1) se ei ole lentokelpoinen;

2) sen käyttöön tarvittava hätä- tai muu varustus ei ole oikein asennettu ja käyttökunnossa; tai

3) sen 26 tai 27 §:ssä tarkoitettu lentokelpoisuuden tarkastustodistus ei ole voimassa.

Ilma-aluksen omistaja, haltija tai käyttäjä voi sopimuksella antaa 1 momentissa tarkoitettujen tehtävien tai osan niistä 24 §:ssä tarkoi-

tetulle lentokelpoisuuden hallintaorganisaatiolle.

24 §

Lentokelpoisuuden hallintaorganisaatio

Ilmailuhallinnon on hakemuksesta hyväksyttävä *lentokelpoisuuden hallintaorganisaatioksi* luonnollinen tai oikeushenkilö, jolla on ilma-aluksen lentokelpoisuuden ylläpitämiseksi ja valvomiseksi tarpeellinen ammattitaitoinen henkilöstö, tarpeelliset työvälineet sekä työtilat, työmenetelmät, laatujärjestelmä ja ohjeet. Hyväksyntä annetaan määräajaksi tai toistaiseksi ottaen huomioon vastaavansalaisia hyväksyntöjä koskeva käytäntö jäsenvaltioissa. Ilmailuhallinto valvoo lentokelpoisuuden hallintaorganisaatioiden toimintaa.

Ilmailuhallinto antaa lentoturvallisuuden riittävän tason varmistamiseksi Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin ja suosituksiin sekä EASA-asetukseen ja sen nojalla annettuihin komission asetuksiin pohjautuvia tarkempia määräyksiä lentokelpoisuuden hallintaorganisaation henkilöstön ammattitaidosta sekä tarpeellisista työvälineistä, työtiloista, työmenetelmistä, laatujärjestelmästä ja ohjeista.

Lentokelpoisuuden hallintaorganisaation valvonnassa käytettävistä hallinnollisista seuraamuksista säädetään 16 luvussa.

25 §

Lentokelpoisuutta koskevat tiedot

Omistajan, haltijan tai käyttäjän on pidettävä huolta siitä, että ilma-aluksen ja sen laitteiden ja osien huoltoa koskevia tietoja pidetään ja säilytetään ilma-aluksen teknisessä kirjanpidossa niin, että milloin tahansa on mahdollista varmistautua ilma-aluksen lentokelpoisuudesta. Ilmailuhallinto antaa tarkemmat määräykset ilma-aluksen teknisestä kirjanpidosta.

Omistajan, haltijan, käyttäjän tai sen, jolle ilma-aluksen huolto tai lentokelpoisuuden hallinta on annettu tehtäväksi, on viivytyksettä ilmoitettava Ilmailuhallinnolle seikoista, joilla saattaa olla olennaista merkitystä ilma-aluksen lentokelpoisuudelle.

Ilmailuhallinnolla on oikeus saada ilma-aluksen omistajalta, haltijalta, käyttäjältä ja siltä, jolle ilma-aluksen huolto tai lentokelpoisuuden hallinta on annettu tehtäväksi, kaikki lentokelpoisuuden valvontaa varten tarpeelliset tiedot.

26 §

Lentokelpoisuustodistus ja lentokelpoisuuden tarkastustodistus

Ilmailuhallinto myöntää lentokelpoisuustodistuksen ilma-alukselle, jonka on todettu täyttävän 22 §:n mukaiset lentokelpoisuuden vaatimukset.

Lentokelpoisuustodistukseen liitetään lentokelpoisuuden tarkastustodistus. Lentokelpoisuuden tarkastustodistus myönnetään määräajaksi.

Lentokelpoisuustodistukseen ja lentokelpoisuuden tarkastustodistukseen voidaan liittää ilma-aluksen turvallisen käyttämisen kannalta tarpeellisia erityisiin käyttöolosuhteisiin liittyviä rajoituksia tai vaatimuksia kuten:

- 1) ilma-aluksen luokka;
- 2) lentokäsikirjan yksilöinti;
- 3) erityisehdot;
- 4) suurimman henkilö- tai matkustajamäärän rajoittaminen;
- 5) suurimpien sallittujen massojen rajoittaminen;
- 6) lentotoimintamuodot.

Ilmailuhallinto voi hyväksyä ulkomaisen lentokelpoisuustodistuksen tai lentokelpoisuuden tarkastustodistuksen, jos ilma-alus täyttää suomalaisen todistuksen antamiselle asetetut vaatimukset.

27 §

Lupa ilmailuun

Ilmailuhallinto voi 22 ja 23 §:n säännösten estämättä myöntää määräajaksi luvan siihen, että ilma-alusta saadaan käyttää ilmailuun ilma-aluksen ominaisuuksien tutkimista varten, vaikkei ilma-aluksen lentokelpoisuudesta ole täyttä selvyyttä. Ilmailuhallinto voi myöntää vastaavan luvan siirtolentoa varten tai muusta vastaavasta erityisestä syystä muu-

toinkin, vaikei ilma-alus täysin täytä lentokelpoisuuden vaatimuksia.

Lentokelpoisuustodistuksen sijaan Ilmailuhallinto voi myöntää luvan ilmailuun ilma-alukselle, jonka ei ole osoitettu täyttävän 22 §:ssä olevia vaatimuksia, mutta ilma-aluksen katsotaan täyttävän lentoturvallisuuden vaatimukset suunniteltu käyttötarkoituksen huomioon ottaen. Lupaan liitetään määräajaksi annettu lentokelpoisuuden tarkastustodistus.

Ilmailuun annettuun lupaan ja lentokelpoisuuden tarkastustodistukseen voidaan liittää ilma-aluksen turvallisen käyttämisen kannalta tarpeellisia ehtoja.

28 §

Lentokelpoisuuden valvonta

Ilmailuhallinto valvoo, että ilma-alukset sekä niiden laitteet ja osat täyttävät lentokelpoisuuden vaatimukset. Ilmailuhallinnolla on oikeus tarkastaa ja katsastaa ilma-alus ja määrätä sillä lennettäväksi koelentoja. Ilma-aluksen omistaja, haltija ja käyttäjä vastaavat koelentojen järjestämisestä ja niistä aiheutuvista kustannuksista.

Ilmailuhallinto voi käyttää lentokelpoisuuden valvonnassa apunaan 24 §:ssä tarkoitettua lentokelpoisuuden hallintaorganisaatiota tai muuta koti- tai ulkomaista asiantuntijaa.

Ilmailuhallinto antaa tarvittaessa lentokelpoisuuden toteamiseksi ja valvomiseksi tarkemmat tekniset ja menettelyä koskevat määräykset:

- 1) Ilmailuhallinnon tekemistä katsastuksista;
- 2) lentokelpoisuuden hallintaorganisaation Ilmailuhallinnon apuna tekemien lentokelpoisuuden tarkastusten sisällöstä ja järjestelyistä;
- 3) erityisistä tarkastuksista, kuten ilma-aluksen käyttöiän jatkamiseksi tarvittavien tarkastusten sisällöstä ja järjestelyistä sekä tarkastusten tekijästä.

29 §

Lentokelpoisuuden tarkastustodistuksen myöntäminen ja uudistaminen

Ilmailuhallinto myöntää tai uudistaa lento-

kelpoisuuden tarkastustodistuksen lentokelpoisuuden hallintaorganisaation tekemän lentokelpoisuustarkastuksen ja suosituksen perusteella, jos ilma-alus täyttää tarkastushetkellä lentokelpoisuustodistuksen tai ilmailuun annetun luvan myöntämisen vaatimukset. Ilmailuhallinto voi myös päättää, että sellainen lentokelpoisuuden hallintaorganisaatio, jota Ilmailuhallinto käyttää 28 §:n 2 momentin mukaisesti apunaan, myöntää tai uudistaa Ilmailuhallinnon erikseen määräämin ehdoin lentokelpoisuuden tarkastustodistuksen.

Jollei lentokelpoisuuden hallintaorganisaation antamaa suositusta tai lentokelpoisuuden tarkastustodistusta ole kohtuudella saatavissa, Ilmailuhallinto voi myöntää lentokelpoisuustodistuksen tai 27 §:n 2 momentissa tarkoitettun luvan ilmailuun tekemänsä katsastuksen perusteella, jos ilma-alus täyttää katsastushetkellä lentokelpoisuustodistuksen tai luvan ilmailuun myöntämisen vaatimukset.

Menettelystä lentokelpoisuuden hallintaorganisaation hoitaessa julkista hallintotehtävää säädetään hallintolaissa (434/2003), sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003), kielilaissa (423/2003), viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa ja arkistolaissa (831/1994). Lentokelpoisuuden hallintaorganisaation antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Päätökseen saa vaatia oikaisua Ilmailuhallinnolta 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Ilmailuhallinnon oikaisuvaatimuksen johdosta antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Aiemmin myönnetty lentokelpoisuuden tarkastustodistus, lentokelpoisuustodistus tai ilmailuun annettu lupa raukeaa, jos uusi todistus tai lupa myönnetään. Rauennut todistus tai lupa on pyynnöstä palautettava Ilmailuhallinnolle.

30 §

Lentokelpoisuustodistuksen, lentokelpoisuuden tarkastustodistuksen ja ilmailuun annetun luvan peruuttaminen

Ilmailuhallinto voi peruuttaa lentokelpoi-

suustodistuksen, lentokelpoisuuden tarkastustodistuksen tai luvan ilmailuun taikka kieltää ilma-aluksen käytön ilmailuun, jos todetaan tai on perusteltua syytä epäillä, ettei ilma-alus ole lentokelpoinen tai enää täytä lentoturvallisuuden vaatimuksia eikä ilma-alusta Ilmailuhallinnon asettamassa kohtuullisessa ajassa saateta tai osoiteta lentokelpoiseksi tai lentoturvallisuuden vaatimusten mukaiseksi.

Jos ilmailuun annetaan luvan tai lentokelpoisuuden tarkastustodistuksen myöntämiseen, uudistamiseen tai hyväksymiseen on liitetty lentoturvallisuuden kannalta tarpeellisia ehtoja eikä näitä ehtoja ole noudatettu, Ilmailuhallinto voi kieltää ilma-aluksen käyttämisen ilmailuun, kunnes mainitut ehdot on täytetty.

Edellä 26 §:n 4 momentissa tarkoitetun ulkomaisen lentokelpoisuustodistuksen tai lentokelpoisuuden tarkastustodistuksen peruuttamiseen sovelletaan 1 ja 2 momentin säännöksiä.

31 §

Suunnittelu, valmistus ja huolto

Ilma-aluksen suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon on saatava Ilmailuhallinnon hyväksyntä. Sama koskee ilma-aluksen laitteita ja osia. Hyväksyntä on myönnettävä, jos ilma-aluksen suunnittelijalla, valmistajalla tai huoltajalla on tehtäviensä suorittamiseksi tarpeellinen ammattitaitoinen henkilöstö, tarpeelliset työvälineet sekä työtilat, työmenetelmät, laatujärjestelmä ja ohjeet. Ilmailuhallinnon hyväksyntä voi olla työn laajuuden tai vaativuuden mukaan:

- 1) suunnittelu-, valmistus- tai huolto-organisaation hyväksyntä;
- 2) huoltomekaanikon lupakirja; tai
- 3) henkilölle annettava hyväksyntä tiettyyn erityistä ammattitaitoa vaativaan tehtävään.

Suunnittelijalta ei vaadita hyväksyntää, jos kyseessä on:

- 1) pienen muutoksen tai korjauksen suunnittelu;
- 2) sellaisen ilma-aluksen suunnittelu, jolle ei haeta lentokelpoisuustodistusta, tai laitteiden tai osien suunnittelu tällaiseen ilma-alukseen; tai

- 3) muutoksen ja korjauksen suunnittelu ilma-alukseen, jolle ei haeta lentokelpoisuustodistusta tai jolle on annettu lentokelpoisuustodistuksen sijaan lupa ilmailuun.

Ilmailuhallinto voi määrätä, ettei huoltajalta vaadita hyväksyntää, jos kyseessä on:

- 1) yksityisen ilma-aluksen, jonka suunnittelu on yksinkertainen ja jonka suurin sallittu lentoonlähtömassa on alle 2 730 kilogrammaa, rajoitettu huolto;
- 2) purjelentokoneen tai kuumailmapallon rajoitettu huolto;
- 3) sellaisen ilma-aluksen huolto, jolle on annettu lentokelpoisuustodistuksen sijaan lupa ilmailuun; tai
- 4) hyväksytyin huoltajan valvonnassa tehtävä työ.

Ilmailuhallinto antaa lentoturvallisuuden kannalta riittävän tason varmistamiseksi Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin ja suosituksiin pohjautuvia sekä EASA-asetuksen ja sen nojalla annettujen komission asetusten periaatteet huomioon ottavia tarkempia määräyksiä suunnittelijan, valmistajan ja huoltajan:

- 1) henkilöstön koulutuksesta, kokemuksesta ja ammattitaidosta;
- 2) ammattitaidon toteamiseksi vaadittavista kokeista ja todistuksista;
- 3) työvälineistä ja työtiloista;
- 4) työmenetelmistä, laatujärjestelmästä ja ohjeista.

Suunnitteluun, valmistukseen ja huoltoon myönnetyn hyväksynnän valvonnassa käytettävistä hallinnollisista seuraamuksista säädetään 16 luvussa.

32 §

Huoltohenkilöstön koulutusorganisaatio

Huoltohenkilöstön koulutusorganisaatio voi hakea Ilmailuhallinnon hyväksyntää. Hyväksyntä on myönnettävä, jos huoltohenkilöstön koulutusorganisaatiolla on tehtäviensä suorittamiseksi tarpeellinen ammattitaitoinen henkilöstö, tarpeelliset koulutustilat ja -välineet, koulutusohjelma ja laatujärjestelmä. Ilmailuhallinto valvoo huoltohenkilöstön koulutusorganisaatioiden toimintaa.

Ilmailuhallinto antaa lentoturvallisuuden

kannalta riittävän tason varmistamiseksi Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin ja suosituksiin sekä EASA-asetukseen ja sen nojalla annettuihin komission asetuksiin pohjautuvia tarkempia määräyksiä huoltohenkilöstön koulutusorganisaation:

- 1) henkilöstön koulutuksesta, kokemuksesta ja ammattitaidosta;
- 2) työmenetelmistä, laatujärjestelmästä ja ohjeista.

Huoltohenkilöstön koulutusorganisaation valvonnassa käytettävistä hallinnollisista seuraamuksista säädetään 16 luvussa.

33 §

Päästöt

Moottorikäyttöisen ilma-aluksen on oltava niin suunniteltu, valmistettu, varustettu ja huollettu, ettei sen melusta ja muista päästöistä aiheudu ympäristölle vahinkoa tai merkittävää haittaa.

Ilmailuhallinto antaa tarvittaessa tarkemmat melua ja muita päästöjä koskevat tekniset määräykset, jotka perustuvat Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin.

Meluun liittyvistä toimintarajoituksista lentoasemilla säädetään 14 luvussa.

4 luku

Ilma-alusten asematasotarkastukset

34 §

Luvun soveltamisala

Sen lisäksi, mitä 3 luvussa ja 154 §:ssä säädetään tarkastuksista ja valvonnasta, tämän luvun säännöksiä sovelletaan sekä jäsenvaltion ilma-alusrekisteriin merkityn että kolmannen maan ilma-aluksen asematasotarkastukseen.

Tämän lain 37 §:n 2 momentin, 38 §:n 2 momentin ja 42 §:n 2 momentin säännöksiä ei sovelleta sotilasilma-aluksiin, valtion ilma-aluksiin eikä ilma-aluksiin, joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on alle 5 700 kilogrammaa ja joita ei käytetä kaupalliseen lentoliikenteeseen.

35 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *asematasotarkastusdirektiivillä* yhteisön lentoasemia käyttävien kolmansien maiden ilma-alusten turvallisuudesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/36/EY;

2) *asematasotarkastuksella* jäsenvaltion ilma-alusrekisteriin merkityn ilma-aluksen tarkastusta ja asematasotarkastusdirektiivin II liitteen mukaista kolmannen maan ilma-aluksen tarkastusta;

3) *kolmannen maan ilma-aluksella* ilma-alusta, jota ei käytetä tai liikennöidä jäsenvaltion viranomaisen valvonnassa.

36 §

Tietojen keruu

Ilmailuhallinto kerää ilma-alusten turvallisuuden valvomiseksi seuraavia tietoja:

1) tärkeät turvallisuuteen liittyvät tiedot, jotka perustuvat erityisesti:

- a) lentäjien ilmoituksiin;
- b) huolto-organisaatioiden ilmoituksiin;
- c) vaaratilanneilmoituksiin;
- d) jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista riippumattomien muiden organisaatioiden tietoihin;
- e) valituksiin;

2) tiedot asematasotarkastuksen jälkeen toteutetuista toimista, kuten:

- a) lentokiellosta;
- b) ilma-alukselle tai lentoliikenteen harjoittajalle annetusta tulokiellosta asianomaiseen jäsenvaltioon;
- c) vaadituista korjaavista toimenpiteistä;
- d) yhteyksistä lentoliikenteen harjoittajan toimivaltaiseen viranomaiseen;

3) lentoliikenteen harjoittajaa koskevat seuranta-tiedot, kuten:

- a) toteutetut korjaavat toimenpiteet;
- b) puutteiden toistuminen.

Nämä tiedot talletetaan käyttäen asematasotarkastusdirektiivin I liitteen mukaista lomaketta.

37 §

Asemasotarkastus

Ilmailuhallinto voi tehdä asemasotarkastuksia kaikille ilma-aluksille.

Asemasotarkastus on tehtävä kolmannen maan ilma-alukselle, joka on laskeutunut kansainväliseen lentoliikenteeseen tavallisesti avoimelle lentokentälle, jos ilma-aluksen epäillään jättäneen noudattamatta kansainvälisiä turvallisuusnormeja. Ilmailuhallinnon on tässä kiinnitettävä erityistä huomiota ilma-alueeseen:

1) jonka huonokuntoisuudesta tai ilmeisistä vioista tai puutteista on ilmoitettu;

2) jonka on havaittu liikkuneen poikkeavasti siten, että tämä aiheuttaa vakavaa huolta turvallisuudesta;

3) jossa on aiemmassa asemasotarkastuksessa paljastunut puutteita, jotka antavat vakavan syyn epäillä, ettei ilma-alus noudata kansainvälisiä turvallisuusnormeja, ja Ilmailuhallinnolla on syytä epäillä, ettei vikoja ole korjattu;

4) kun on todisteita siitä, etteivät ilma-aluksen rekisteröintivaltion toimivaltaiset viranomaiset mahdollisesti harjoita asianmukaista turvallisuusvalvontaa;

5) kun 36 §:n mukaisesti kerätyt tiedot aiheuttavat huolta lentoliikenteen harjoittajan suhteen tai kun saman lentoliikenteen harjoittajan käyttämän ilma-aluksen aiempi asemasotarkastus on paljastanut puutteita.

Ilmailuhallinnon on tehtävä asemasotarkastusdirektiivin 8 artiklan 3 kohdan mukaiset komission päättämät asemasotarkastukset ja muut valvontatoimenpiteet.

38 §

Asemasotarkastuksen suorittaminen

Asemasotarkastus on tehtävä asemasotarkastusdirektiivin II liitteessä esitetyn menettelyn mukaisesti. Asemasotarkastuksen päätyttyä ilma-aluksen päällikölle tai lentoliikenteen harjoittajan edustajalle on kerrottava asemasotarkastuksen tuloksista ja, jos merkittäviä vikoja on havaittu, ilmoitus on lähetettävä lentoliikenteen harjoittajalle ja asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

Ilmailuhallinnon on ilmoitettava komissiolle tässä pykälässä olevien vaatimusten täytäntöön panemiseksi toteutetuista toimenpiteistä, jos asemasotarkastus on koskenut kolmannen maan ilma-alusta.

39 §

Tietojen vaihto

Ilmailuhallinnon on osallistuttava jäsenvaltioiden ja komission keskinäiseen tietojen vaihtoon asemasotarkastusdirektiivissä säädettyllä tavalla.

40 §

Tietosuoja ja tietojen luovuttaminen

Ilmailuhallinnon 36 §:n mukaisesti keräämien tietojen, 37 §:n mukaisessa tarkoituksessa saamien tietojen ja 39 §:n mukaisesti toisesta jäsenvaltiosta tai komissiolta vastaanottamien tietojen salassapidosta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentissa.

Jos ilma-alusten vioista annetaan Ilmailuhallinnolle tietoja vapaaehtoisesti, tietojen lähettä ei saa mainita 38 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa asemasotarkastusraporteissa.

41 §

Ilma-aluksen lentokielto

Jos Ilmailuhallinto ei ole vakuuttunut siitä, että lentoturvallisuuden edellyttämät korjaavat toimenpiteet toteutetaan ennen lennon lähtöä, Ilmailuhallinnon on määrättävä ilma-alus lentokieltoon, kunnes vaara on poistettu. Ilmailuhallinnon on ilmoitettava asiasta välittömästi kyseisen lentoliikenteen harjoittajan toimivaltaisille viranomaisille ja ilma-aluksen rekisteröintivaltiolle.

Ilmailuhallinto voi kuitenkin yhteistyössä ilma-aluksen liikennöinnistä vastaavan valtion tai ilma-aluksen rekisteröintivaltion kanssa määrätä tarvittavat ehdot, joiden mukaisesti ilma-aluksen voidaan sallia lentää sellaiselle lentoasemalle, jolla puutteet voidaan korjata. Jos vika vaikuttaa ilma-aluksen

lentokelpoisuustodistuksen voimassaoloon, 1 momentissa tarkoitettu lentokielto voidaan mainittua siirtolentoa varten peruuttaa ainoastaan, jos lentoliikenteen harjoittaja saa luvan valtiolta tai valtioilta, jonka tai joiden yli kyseinen lento kulkee.

42 §

Toiminnan kieltäminen ja rajoittaminen

Jos kolmannen maan lentoliikenteen harjoittajan menettely Suomessa tai toisessa jäsenvaltiossa vaarantaa vakavasti lentoturvallisuuden tai menettelyn perusteella on syytä epäillä kyseisen lentoliikenteen harjoittajan edellytyksiä lentoliikenteen turvalliseen hoitamiseen taikka jos lentoliikenteen harjoittajaan kohdistuvaa lentoturvallisuusvalvontaa ei ole järjestetty Chicagon yleissopimuksessa edellytetyllä tavalla, Ilmailuhallinto voi kieltää kyseisen lentoliikenteen harjoittajan lentotoiminnan Suomessa tai asettaa sille rajoituksia tai ehtoja. Kiellot, rajoitukset ja ehdot ovat voimassa enintään siihen saakka, kunnes puutteet on korjattu.

Ilmailuhallinnon on ilmoitettava toteutetuista toimenpiteistä komissiolle.

5 luku

Lupakirjat ja kelpoisuusvaatimukset

43 §

Luvun soveltamisala

Jollei EASA-asetuksesta tai sen nojalla annetusta komission asetuksesta muuta johdu, lento- ja huoltotoimintaan osallistuvan henkilöstön lupakirjoista, kelpuutuksista, kelpoisuustodistuksista ja hyväksynnöistä (*lupa*) on voimassa, mitä tässä luvussa säädetään.

Lupien valvonnassa käytettävistä hallinnollisista seuraamuksista säädetään 16 luvussa.

44 §

Luvan myöntäjä

Ilmailuhallinto myöntää 43 §:ssä tarkoitettua luvan, jollei 163 §:stä muuta johdu. Lupa

on myönnettävä, jos hakija täyttää luvan saamisen edellytykset. Lupa myönnetään olemaan voimassa määräajan, jollei jäljempänä toisin säädetä.

45 §

Luvan myöntämisen edellytykset

Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että asianomainen iältään, terveydeltään, tiedoiltaan, taidoiltaan, koulutukseltaan ja kokemukseltaan täyttää luvan lajiin perustuvat kelpoisuusvaatimukset. Luvan lajeja ovat:

- 1) lentäjän lupakirja siihen liittyvine kelpuutuksineen;
- 2) huoltohenkilöstön lupakirja;
- 3) lennonvarmistushenkilöstön lupakirja kelpuutuksineen ja lennontiedottajan kelpoisuustodistus;
- 4) lääketieteellinen kelpoisuustodistus.

Ilmailuhallinto antaa lentoturvallisuuden varmistamiseksi Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin ja suosituksiin pohjautuvia tarkempia määräyksiä kelpoisuusvaatimuksista ja lupien voimassaoloajoista. Määräysten on vastattava JAA:n ja Eurocontrolin normeja siltä osin kuin sellaiset ovat käytettävissä.

Lupaa ei kuitenkaan myönnetä, jos hakija on soveltumaton sen haltijaksi. Hakijan on katsottava olevan soveltumaton luvan haltijaksi, jos hakija:

- 1) huomautuksesta tai varoituksesta huolimatta jatkaa ilmailua koskevien säännösten tai määräysten rikkomista;
- 2) rikkomalla olennaisella tavalla tai toistuvasti ilmailua koskevia säännöksiä tai määräyksiä osoittaa puuttuvaa halua tai kykyä niiden noudattamiseen;
- 3) on aiemmalla toiminnallaan osoittanut sellaista yleistä piittaamattomuutta säännöksistä tai määräyksistä, että on syytä epäillä hakijan kykyä tai halua noudattaa ilmailun turvallisuuden kannalta olennaisia säännöksiä ja määräyksiä.

Luvassa määrätään, mitä tehtäviä sen haltijalla on oikeus suorittaa. Lupaan voidaan liittää lentoturvallisuuden ylläpitämisen kannalta tarpeellisia ehtoja.

46 §

Lääketieteellisen kelpoisuustodistuksen myöntämisen edellytykset

Lääketieteellisen kelpoisuustodistuksen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija täyttää Ilmailuhallinnon antamat Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuja standardeja ja suosituksia tai JAA:n tai Eurocontrolin normeja ja suosituksia vastaavat lääketieteelliset kelpoisuusvaatimukset.

Lääketieteellinen kelpoisuustodistus myönnetään 1 momentissa tarkoitettujen standardien, normien tai suositusten mukaiseksi määrääjäksi, jollei ole erityistä syytä poiketa tästä. Lääketieteellisen kelpoisuustodistuksen myöntäminen ja uudistaminen edellyttää hyväksyntää valtuutetun ilmailulääkärin suorittamassa tarkastuksessa.

Valtuutetun ilmailulääkärin on toimitettava tarkastuksen perusteella laaditut lausunnot Ilmailuhallinnolle.

47 §

Velvollisuus ilmoittaa kelpoisuuteen vaikuttavista seikoista ja kelpoisuuden toteaminen

Luvan hakija ja haltija on velvollinen ilmoittamaan Ilmailuhallinnolle sellaisista tietoonsa tulleista seikoista, jotka vaikuttavat hänen kelpoisuuteensa.

Jos on syytä epäillä, ettei asianomainen täytä lääketieteellisen kelpoisuustodistuksen myöntämisen edellytyksiä, Ilmailuhallinto voi määrätä luvan hakijan ja haltijan lääkärintarkastukseen ja muuhun terveydentilan selvittämistä koskevaan tutkimukseen.

Jos on syytä epäillä, ettei asianomainen täytä luvan myöntämisen tiedollisia ja taidollisia vaatimuksia, Ilmailuhallinto voi määrätä luvan hakijan ja haltijan teoriakokeisiin, tarkastuslentoihin ja muihin tarkastuksiin.

Luvan hakija tai haltija vastaa 2 ja 3 momentissa tarkoitetuista tarkastuksista, tutkimuksista ja kokeista aiheutuvista maksuista ja muista kustannuksista.

48 §

Ilmailuhallinnon oikeus tietojen saantiin

Ilmailuhallinnolla on luvan myöntämisen, uusimisen ja peruuttamisen edellytysten arvioimiseksi oikeus salassapitosäännösten estämättä saada rikosrekisteristä, sakkorekisteristä, oikeushallinnon tietojärjestelmistä syyteharkinnassa olevista rikosasioista sekä esitutkintaviranomaisilta luvan hakijasta tai haltijasta tieto lentoturvallisuuden vaarantamisesta, huumaavan aineen käyttämisestä ilmailussa tai lentoturvallisuuteen vaikuttavassa tehtävässä maaorganisaatiossa, moottorikäyttöistä ajoneuvoa kuljettaessa todetusta törkeästä liikenteen vaarantamisesta ja rattijuopumuksesta sekä niitä koskevasta käynnissä olevasta esitutkinnasta, syyteharkinnasta tai oikeudenkäynnistä samoin kuin mainituista teoista tuomituista rangaistuksista ja muista seuraamuksista.

Luvan hakijalle tai haltijalle lääkärintarkastuksen tehneen lääkärin sekä luvan hakijaa tai haltijaa hoitaneen tai hoitavan lääkärin taikka sairaanhoito- tai terveydenhuoltotoimintaa harjoittavan yhteisön tai laitoksen on salassapitosäännösten estämättä pyynnöstä annettava Ilmailuhallinnolle tietoja luvan saamiseen tai voimassaoloon mahdollisesti vaikuttavista seikoista.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu lääkäri, yhteisö tai laitos voi salassapitosäännösten estämättä ilman pyyntöäkin ilmoittaa Ilmailuhallinnolle epäilevänsä, ettei luvan hakija tai haltija täytä luvan saamisen terveydellisiä edellytyksiä. Ennen ilmoituksen tekemistä potilaalle on kerrottava oikeudesta ilmoituksen tekemiseen ja terveydentilan vaikutuksesta ilmailutoimintaan osallistuvan toimintakykyyn.

Edellä 3 momentissa tarkoitettussa ilmoituksessa voidaan antaa tieto ainoastaan siitä:

1) että ilmoituksen kohteena oleva henkilö ei mahdollisesti täytä luvalla asetettuja terveysvaatimuksia; ja

2) mitä lisätoimenpiteitä lääkäri ehdottaa terveydentilan tai siitä toimintakykyyn aiheutuvien vaikutusten tarkemmaksi selvittämiseksi.

Tiedot voidaan toimittaa teknisen käytöyhteyden avulla tai muutoin sähköisessä muodossa.

49 §

Ulkomainen lupakirja

Ulkomaisen luvan hyväksymiseen noudatetaan soveltuvin osin tämän luvun säännöksiä.

Ilmailuhallinto voi 146 tai 147 §:ssä säädetystä syystä määrätä, ettei Suomessa tunnustettu ulkomainen lupa oikeuta sen tarkoitamaan toimintaan Suomen alueella, suomalaisessa ilma-alueksessa tai harjoitettaessa ilmailua Suomessa myönnetyn lentotoimintaluvan nojalla.

6 luku

Lupakirjarekisteri

50 §

Lupakirjarekisterin käyttötarkoitus

Ilmailuhallinto pitää lupakirjarekisteriä lentoturvallisuuden valvomiseksi, lupakirjatietojen hallinnoimiseksi, siviili-ilmailun turvaamiseksi, Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden täyttämiseksi ja muiden Ilmailuhallinnon toimialaan kuuluvien tehtävien suorittamiseksi.

Lupakirjarekisteriä voidaan pitää automaattisen tietojenkäsittelyn avulla.

Lupakirjarekisterissä olevien tietojen käsittelyyn ovat oikeutettuja Ilmailuhallinnon palveluksessa olevat siltä osin kuin se on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi.

51 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Jollei tässä laissa toisin säädetä, lupakirjarekisteriin kuuluvien tietojen salassapitoon ja niiden luovuttamiseen sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia ja muuhun henkilötietojen käsittelyyn henkilötietolakia.

52 §

Rekisteröidyt

Lupakirjarekisteriin saa tallettaa tietoja henkilöistä, jotka ovat hakeneet Ilmailuhallinnolta lupakirjaa, kelpoisuustodistusta, kelpuutusta tai hyväksyntää tai joilla on tällainen lupa. Lupakirjarekisteriin saa tallettaa tietoja myös henkilöstä, joka on syyllistynyt lentoturvallisuuden vaarantamiseen, huumaan aineen käyttämiseen ilmailussa tai lentoturvallisuuteen vaikuttavassa tehtävässä maaorganisaatiossa tai ilmailurikkomukseen. Lisäksi tietoja saa tallettaa henkilöstä, johon liittyen on käynnissä edellä mainittuja tekoja koskeva esitutkinta, syyteharkinta tai oikeudenkäynti.

53 §

Lupakirjarekisteriin talletettavat tiedot

Lupakirjarekisteriin saa tallettaa 52 §:ssä tarkoitettua henkilöstä seuraavat yksilöintitiedot:

- 1) nimi;
- 2) henkilötunnus tai sen puuttuessa syntymäaika;
- 3) syntymäkotikunta ja syntymävaltio sekä kansalaisuus;
- 4) osoite ja muu yhteystieto sekä kotikunta;
- 5) äidinkieli tai asiointikieli;
- 6) tieto henkilön kuolemasta.

Yksilöintitietojen lisäksi saa tallettaa rekisterin käyttötarkoituksen kannalta tarpeelliset tiedot, kuten tietoja luvista sekä ilmailuun liittyvästä koulutuksesta ja kokeista.

Lupaa koskevaa päätöksentekoa ja valvontaa varten rekisteriin saa lisäksi tallettaa seuraavat arkaluonteiset tiedot:

- 1) lääkärintarkastuksia ja terveydentilaa koskevat tarpeelliset tiedot;
- 2) lentoturvallisuuden vaarantamista, huumaan aineen käyttämistä ilmailussa tai lentoturvallisuuteen vaikuttavassa tehtävässä maaorganisaatiossa taikka ilmailurikkomusta taikka törkeää liikenneturvallisuuden vaarantamista sekä niitä koskevaa esitutkintaa, syyteharkintaa tai oikeudenkäyntiä koskevat tiedot samoin kuin rikoksista ja rikkomuksista

tuomittuja rangaistuksia ja muita seuraamuksia koskevat tiedot.

Jos rekisteriin merkityissä tiedoissa tapahtuu muutos, luvan haltijan on ilmoitettava siitä Ilmailuhallinnolle 14 päivän kuluessa. Ilmailuhallinto antaa tarkemmat määräykset muutosten ilmoittamisesta.

54 §

Tietojen poistaminen lupakirjarekisteristä

Tiedot poistetaan lupakirjarekisteristä seuraavasti:

1) lentoturvallisuuden vaarantamista, huumaaavan aineen käyttämistä ilmailussa tai lentoturvallisuuteen vaikuttavassa tehtävässä maaorganisaatiossa, törkeää liikenneturvallisuuden vaarantamista ja ilmailurikkomusta koskevat tiedot kymmenen vuoden kuluttua siitä, kun niitä koskeva päätös on saanut lainvoiman;

2) epäiltyä henkilöä koskevat rikostiedot, kun henkilö on lainvoimaisella päätöksellä vapautettu syytteestä tai kun syyteoikeus epäilyistä rikoksesta on vanhentunut;

3) rekisteröidylle asetettua toimintakieltoa sekä muuta ilmailuviranomaisen hallinnollista toimenpidettä koskevat tiedot kymmenen vuoden kuluttua siitä, kun päätös on saanut lainvoiman.

55 §

Ilmailuhallinnon oikeus saada tietoja viranomaisilta

Ilmailuhallinnolla on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada lupakirjarekisterin ylläpitoa ja sen tietojen oikeellisuuden varmistamista varten väestötietojärjestelmästä tiedot henkilön nimestä, henkilötunnuksesta, osoitteesta, kotikunnasta, syntymäkotikunnasta, syntymävaltiosta, äidinkielestä tai asiantikielestä ja henkilön kuolemasta sekä tiedot väestötietolain (507/1993) 25 §:n 4 momentissa tarkoitetusta luovutusrajoituksesta.

Tiedot voidaan toimittaa teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisessä muodossa.

56 §

Arkaluonteisten tietojen ja henkilötunnuksen luovuttaminen

Lupakirjarekisteriin talletettuja arkaluonteisia tietoja ja henkilötunnuksen saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa suomalaisille viranomaisille ja ulkomaiselle ilmailu- ja onnettomuustutkintaviranomaiselle, milloin se on välttämätöntä laissa säädettyjen tai sen nojalla määrättyjen tehtävien tai velvoitteiden hoitamiseksi.

Tiedot saa luovuttaa teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisessä muodossa. Ennen teknisen käyttöyhteyden avaamista tietojen vastaanottajan on esitettävä selvitys siitä, että tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

57 §

Tietojen luovuttaminen sähköisesti mielipide- ja markkinatutkimukseen, suoramarkkinointiin sekä muuhun osoite- ja tietopalveluun

Muita kuin 56 §:ssä tarkoitettuja tietoja saa lupakirjarekisteristä luovuttaa mielipide- ja markkinatutkimukseen, suoramarkkinointiin sekä muuhun osoite- ja tietopalveluun teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisessä muodossa. Ennen teknisen käyttöyhteyden avaamista tietojen vastaanottajan on esitettävä selvitys siitä, että tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

Tietoja ei saa kuitenkaan luovuttaa, jos rekisteröity on kieltänyt niiden luovuttamisen 1 momentissa säädettyyn tarkoitukseen. Tietoja ei saa luovuttaa myöskään, jos niiden käsittelystä ei ole henkilötietolain 24 §:ssä tarkoitettulla tavalla annettu tietoa rekisteröidylle.

7 luku

Yleiset lentotoimintaa koskevat vaatimukset

58 §

Ilma-aluksen päällikkö

Ilma-aluksella ja ilmailuun käytettävällä liitimellä tai muulla laitteella on sitä ilmailuun käytettäessä oltava päällikkö, jonka määrää omistaja, haltija tai käyttäjä.

59 §

Ohjaamomiehistön lupakirjat, kelpuutukset ja hyväksynnät sekä lääketieteelliset kelpoisuustodistukset

Ilma-aluksen ohjaamomiehistön jäsenellä on oltava:

1) Ilmailuhallinnon tai 163 §:ssä tarkoitettun harrasteilmailun järjestön myöntämät tai hyväksymät tehtävän edellyttämät lupakirja, kelpuutukset ja hyväksynnät sekä lääketieteellinen kelpoisuustodistus; tai

2) vieraassa valtiossa annetut tehtävän edellyttämät lupakirja, kelpuutukset, hyväksynnät ja lääketieteellinen kelpoisuustodistus, jotka Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti tunnustetaan 1 kohdassa tarkoitettuja vastaaviksi Suomessa.

Edellä 1 momentissa olevia säännöksiä ei sovelleta 6 §:n 2 momentissa tarkoitettun ilma-aluksen ja laitteen ohjaajaan.

Ilmailuhallinto voi muun ohjaamomiehistön jäsenen kuin ilma-aluksen päällikön kelpoisuuden osalta myöntää turvallisuuden varmistamiseksi tarpeellisin ehdoin poikkeuksen 1 momentissa säädetystä vaatimuksesta:

- 1) koulu- ja tarkastuslennolla;
- 2) lennolla, jolla käytetään erityistä lentoavustajaa.

60 §

Ilma-aluksen miehistö

Ilma-aluksen on sitä ilmailuun käytettäessä oltava turvallisesti miehitetty. Ilma-aluksen turvallisesta miehityksestä vastaa sen omistaja, haltija tai käyttäjä.

Ilmailuhallinto antaa sen lisäksi, mitä 1 momentissa ja 5 luvussa säädetään, lentoturvallisuuden edellyttämät tarkemmat määräykset, jotka pohjautuvat Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin ja suosituksiin sekä EASA-asetukseen ja sen nojalla annettuihin komission asetuksiin täydennettyinä maantieteellisistä, ilmastollisista ja liikenteellisistä syistä tai kansainvälisen käytännön suhteuttamiseksi Suomen oloihin tehdyillä poikkeuksilla ja lisäyksillä:

1) lentotehtävän edellyttämästä ilma-aluksen päälliköstä, ohjaamomiehityksestä ja muusta miehityksestä;

2) ohjaamomiehistöltä vaadittavista lupakirjoista, kelpuutuksista, kelpoisuustodistuksista, oikeuksista ja hyväksynnoista sekä lääketieteellisestä kelpoisuustodistuksesta;

3) miehistöltä vaadittavasta koulutuksesta ja kokemuksesta;

4) enimmäistyö- ja enimmäislentoajoista sekä vähimmäislepoajoista.

61 §

Päällikön käskyvalta

Ilma-aluksen päälliköllä on ylin käskyvalta ilma-aluksessa. Päällikön käskyvalta ulottuu matkustajiin vain järjestystä ja turvallisuutta koskevissa asioissa. Päällikkö voi tilapäisesti määrätä ilma-aluksen miehistön jäsenen suorittamaan muuta tehtävää kuin mihin hänet on otettu.

Järjestyksen, turvallisuuden tai muun välttämättömän syyn vaatiessa päälliköllä on oikeus olla ottamatta ilma-alukseen ja pakottavista syistä poistaa siitä ennen lähtöä tai, jos ilma-alus on lennolla, ensimmäisessä sopivassa laskupaikassa miehistön jäsen, matkustaja tai tavara.

62 §

Lennon valmistelu ja suorittaminen

Ilma-aluksen ja laitteen päällikön on ennen lennon aloittamista varmistauduttava siitä, että ilma-alus tai laite on lentokelpoinen ja että lento on muutoinkin valmisteltu säännösten ja määräysten mukaisesti.

Päällikön on huolehdittava siitä, että lento suoritetaan turvallisesti ja että lennolla noudatetaan säännöksiä, määräyksiä ja lentotoiminta-, lentotyö- tai lentokoulutusluvan ehtoja sekä ilmailuviranomaisen hyväksymää lentokäsikirjaa.

Miehistön jäsenen on suoritettava lentokäsikirjassa ja lentotoiminta-, lentotyö- tai lentokoulutusluvassa sille määrätty tehtävät, jollei ilma-aluksen päällikkö tehtävien jaosta toisin määrää.

Ilmailuhallinto voi antaa turvallisuuden edellyttämiä tarkempia määräyksiä, jotka pohjautuvat Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin ja suosituksiin sekä JAA:n, ECAC:n ja Eurocontrolin normeihin ja suosituksiin täydennettynä maantieteellisistä, ilmastollisista ja liikenteellisistä syistä tai kansainvälisen käytännön suhteuttamiseksi Suomen oloihin tehdyillä poikkeuksilla ja lisäyksillä:

- 1) lennon suunnittelusta ja valmistelusta;
- 2) lennon suorittamisesta ja toiminnasta lennon aikana;
- 3) kyseiselle lennolle vaadittavasta erikoisvarustuksesta;
- 4) välittömistä lennon jälkeisistä toimista;
- 5) laskuvarjohyppytoiminnasta;
- 6) taitolentotoiminnasta;
- 7) lentohinauksesta;
- 8) aineiden levittämisestä tai esineiden pudottamisesta.

63 §

Ilma-aluksesta, matkustajista ja tavarasta huolehtiminen

Ilma-aluksen päällikkö ja miehistö ovat velvollisia huolehtimaan ilma-aluksesta sekä matkustajista ja tavarasta, joita ilma-aluksessa kuljetetaan. Ilma-aluksen joutuessa hätään päällikön ja miehistön on käytettävissä olevin keinoin suojeltava ilma-alusta ja siinä olevia henkilöitä ja tavaroita.

64 §

Matkustajan velvollisuudet lennolla

Matkustaja ei saa toiminnallaan vaarantaa

lennon turvallisuutta. Matkustajan on noudatettava käskyjä, jotka miehistö antaa lennon turvallisuuden ja järjestyksen ylläpitämisen vuoksi.

65 §

Järjestys ja pakkokeinot

Jos ilma-alus on vaarassa tai jos matkustajien tai miehistön turvallisuus muutoin vaatii, ilma-aluksen päälliköllä on oikeus käyttää kiinniotta, henkilön tai tavaran tarkastusta tai muita vastaavia järjestyksen palauttamiseksi tai turvallisuutta uhkaavan vaaran torjumiseksi tarpeellisia keinoja, joita voidaan pitää kokonaisuutena arvioiden puolustettavina, kun otetaan huomioon vaaran suuruus ja tilanne muutenkin. Jokainen miehistön jäsen on velvollinen ilman eri käskyä antamaan päällikölle tarvittavaa apua. Päällikön tai miehistön jäsenen kehotuksesta on myös matkustajalla oikeus antaa sellaista apua noudattaen päällikön tai miehistön jäsenen ohjeita.

Miehistön jäsenellä ja matkustajalla on oikeus ryhtyä 1 momentissa tarkoitettuihin estäviin toimenpiteisiin ilman päällikön kehotusta, kun on ilmeistä, että toimenpide on välttämätön ilma-aluksen taikka siinä olevien henkilöiden tai omaisuuden suojelemiseksi. Toimenpiteistä on mahdollisimman pian ilmoitettava päällikölle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja keinoja saadaan käyttää enintään siihen asti, kunnes asia voidaan siirtää toimivaltaiselle viranomaiselle.

Voimakeinojen käytön liioittelusta säädetään rikoslain (39/1889) 4 luvun 6 §:n 3 momentissa ja 7 §:ssä.

66 §

Ilma-aluksen asiakirjat

Suomalaisessa ilma-aluksessa on oltava sitä ilmailuun käytettäessä mukana:

- 1) voimassa oleva rekisteröimistodistus;
- 2) voimassa oleva lentokelpoisuustodistus tai 27 §:n nojalla annettu lupa ilmailuun;
- 3) selvitys ilma-aluksen pakollisesta vakuutusturvasta;

4) Ilmailuhallinnon määräämät, ilma-aluksen tyypistä ja lennon luonteesta riippuvat asiakirjat, jotka ovat tarpeen lennon turvallista toteuttamista ja lentoon kohdistuvaa viranomaisvalvontaa varten.

Ulkomaisessa ilma-aluksessa ja ilma-aluksessa, jota ei ole rekisteröity, on sitä Suomen alueella ilmailuun käytettäessä oltava mukana:

1) voimassa oleva Chicagon yleissopimukseen liittyneessä valtiossa annettu rekisteröimistodistus tai 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu Ilmailuhallinnon lupa ilma-aluksen käyttöön Suomen alueella;

2) voimassa oleva Chicagon yleissopimuksen liitteen 8 mukainen lentokelpoisuustodistus tai Ilmailuhallinnon tunnustama lupa ilmailuun;

3) selvitys ilma-aluksen pakollisesta vakuutusturvasta;

4) ulkomaisen ilmailuviranomaisen, tai jos kyse on rekisteröimättömästä ilma-aluksesta, Ilmailuhallinnon määräämät, ilma-aluksen tyypistä ja lennon luonteesta riippuvat asiakirjat, jotka ovat tarpeen lennon turvallista toteuttamista ja lentoon kohdistuvaa viranomaisvalvontaa varten.

8 luku

Kaupallinen ilmakuljetus ja lupa ilmailutoimintaan eräissä tapauksissa

67 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *toimilupa-asetuksella* yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2407/92;

2) *markkinoillepääsyasetuksella* yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2408/92;

3) *hinnoitteluasetuksella* lentoliikenteen kuljetus- ja rahtimaksuista annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2409/92;

4) *ulkosuhdeasetuksella* jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisten lentoliikenne-sopimusten neuvottelemisesta ja täytäntöön-

panosta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) 847/2004;

5) *kaupallisella ilmakuljetuksella* (*Commercial Air Transport*) ilma-aluksen käyttämistä matkustajien, rahdin tai postin kuljetukseen maksua tai muuta korvausta vastaan;

6) *lentotyöllä* (*Aerial Work*) ilma-aluksen käyttämistä erikoistehtäviin kuten:

a) maa- ja metsätalouteen liittyviin lentoihin;

b) rakennustoimintaan liittyviin lentoihin;

c) ilmakuvauslentoihin ja kartoituslentoihin;

d) tutkimuslentoihin;

e) voimajohtojen tarkastuslentoihin ja rai-vauslentoihin;

f) ilma-alusten tai muiden esineiden hianslentoihin;

g) laskuvarjohyppy lentoihin;

h) osallistumiseen pelastuspalveluun, ilma-aluksesta tapahtuvaan liikennevalvontaan, metsäpalovartiointiin, metsäpalojen sammuttamiseen tai muuhun vastaavaan;

7) *lentotoimintaluvalla* (*Air Operator Certificate, AOC*) lupaa, jolla vahvistetaan, että sen haltijalla on riittävä pätevyys ja organisaatio voidakseen turvallisesti käyttää ilma-aluksia luvassa tarkoitettussa ilmailutoiminnassa;

8) *lentotyöluvalla* lupaa, jonka nojalla luvan haltija voi harjoittaa lentotyötä;

9) *lentokoulutusluvalla* lupaa sellaiseen lento- tai teoriakoulutuksen antamiseen, joka liittyy ilma-alusten ohjaamomiehien lupakirjojen, kelpoisuustodistusten, kelpuutusten tai hyväksyntöjen saamiseen ja voimassa pitämiseen;

10) *lentonäytösluvalla* lupaa, jonka nojalla luvan haltija voi järjestää lentonäytöksen;

11) *lentokilpailuluvalla* lupaa, jonka nojalla luvan haltija voi järjestää lentokilpailun;

12) *liikenneluvalla* (*Operating Licence*) lupaa, jonka nojalla luvan haltija voi kuljettaa matkustajia, postia ja rahtia lentoteitse maksua tai muuta korvausta vastaan.

68 §

Lentotoimintalupa

Lentotoimintalupa vaaditaan kaupalliseen

ilmakuljetukseen. Lentotoimintalupaa ei vaa-
dita, jos lentotoiminnan harjoittajalla on
muussa valtiossa annettu vastaava lupa, jonka
Ilmailuhallinto tunnustaa.

69 §

Lentotoimintaluvan myöntäminen

Ilmailuhallinnon on myönnettävä lentotoi-
mintalupa, jos hakija täyttää tässä pykälässä
tarkoitettut edellytykset. Lentotoimintalupa
myönnetään määräajaksi, jonka Ilmailuhal-
linto asettaa hakijan toimintaedellytysten,
asianomaista toimintaa koskevien säännösten
ja määräysten tai vastaavan perusteen nojalla.
Lentotoimintaluvassa kuvataan harjoitettavan
lentotoiminnan tai siinä käytettävän ilma-
aluksen laatu, kuten oikeuttaako lupa harjoit-
tamaan lentoliikennettä, suorittamaan lento-
työtä tai tarjoamaan lentokoulutusta, saako
lentotoimintaa harjoittaa mittari- vai näkölen-
tosääntöjen mukaisesti tai saako toimintaa
harjoittaa lentokoneella, moottoripurjelento-
koneella, helikopterilla taikka kuumailmapal-
lolla.

Lentotoimintalupa voidaan myöntää vain
jäsenvaltion oikeushenkilölle tai kansalai-
selle, jonka kotipaikka ja pääasiallinen liike-
paikka ovat Suomessa. Lentotoimintaluvan
myöntämisen edellytyksenä on myös, että
hakijalla on sellainen pätevyys ja organisaatio
sekä sellaiset taloudelliset ja toiminnalliset
edellytykset, että hakija kykenee harjoitta-
maan turvallista lentotoimintaa. Lisäksi edel-
lytyksenä on, että hakijalla on lentotoiminnan
alkaessa käytettävissään toimintaan soveltuva
lentokalusto.

Ilmailuhallinto antaa lentotoiminnan tur-
vallisen harjoittamisen edellyttämät JAA:n
normeihin pohjautuvat tarkemmat määräykset
lentotoimintaluvan saamisen edellytyksistä.
Määräykset voivat koskea:

- 1) lentotoimintaluvan haltijan organisaa-
tiota ja henkilöstöä;
- 2) lentotoimintaluvassa tarkoitettuun toi-
mintaan käytettävää kalustoa;
- 3) turvallisuudenhallintajärjestelmää;
- 4) lentotoimintaluvan haltijan toimintakä-
sikirjaa, toimintamenetelmiä ja toiminnan
rajoituksia;

5) taloudellisia toimintaedellytyksiä siltä
osin kuin näistä ei säädetä toimilupa-asetuk-
sessa.

70 §

Liikennelupa

Liikenneluvasta säädetään toimilupa-ase-
tuksessa. Ilmailuhallinto myöntää liikennelu-
van.

Uusi liikennelupa tarkistetaan vuoden ku-
luttua sen myöntämisestä ja sen jälkeen joka
viides vuosi.

Lentoliikenteen harjoittajan käyttämät
ilma-alukset on rekisteröitävä Suomen ilma-
alusrekisteriin. Ilmailuhallinto voi yksittäisen
ilma-aluksen osalta sallia lentoliikenteen har-
joittajan käyttämän ilma-aluksen rekisteröin-
nin toisessa jäsenvaltiossa, jos sen lentotur-
vallisuusvalvonta voidaan asianmukaisesti
hoitaa.

71 §

*Lentoliikenne yhteisön sisäisillä reiteillä,
joiden lähtö- tai päätepaikka on Suomessa*

Lentoliikenteen harjoittaminen yhteisön si-
säisillä reiteillä, joiden lähtö- tai päätepaikka
on Suomessa, edellyttää jäsenvaltiossa myönnet-
tyä liikennelupaa. Ilmailuhallinto voi yksit-
täistapauksessa tai Suomea sitovan kansain-
välisen velvoitteen perusteella myöntää täl-
laisen liikenteen harjoittamiseen luvan myös
muulle kuin jäsenvaltiossa myönnetyn liiken-
neluvan haltijalle.

Sen lisäksi, mitä 154 §:ssä säädetään, lii-
kenneluvan haltijan, joka harjoittaa lentoliik-
kennettä 1 momentissa tarkoitetuilla reiteillä,
on ilmoitettava Ilmailuhallinnolle reittinsä ja
aikataulunsa sekä pyydyttäessä myös paikka-
tarjontansa ja kuljetusmaksunsa.

72 §

Julkinen palveluvelvoite

Markkinoillepääsyasetuksen 4 artiklassa
tarkoitettua julkisen palveluvelvoitteen aset-
tamisesta päättää liikenne- ja viestintäminis-
teriö.

Liikenne- ja viestintäministeriö voi asettaa markkinoillepääsyaasetuksen mukaisia rajoituksia julkisen palveluvelvoitteen alaiselle reitille, jos rajoitukset ovat tarpeen liikennöinnin turvaamiseksi reitillä.

73 §

Säännöllinen lentoliikenne Suomen ja kolmannen maan välillä

Ilmailuhallinto myöntää reittikohtaisen liikennöintiluvan säännöllisen lentoliikenteen harjoittamiseen Suomen ja kolmannen maan välillä.

Jollei 74 §:n säännöksistä muuta johdu, liikennöintiluvan myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) hakijalla on 70 §:ssä tarkoitettu liikennelupa ja hakija on sijoittautunut Suomeen;

2) hakija on 1 momentissa tarkoitettun kolmannen maan nimeämä yhtiö, ja se täyttää Suomen ja tämän kolmannen maan välillä solmitun lentoliikennesopimuksen mukaiset edellytykset liikenteen harjoittamiselle; tai

3) hakija on 1 momentissa tarkoitettun kolmannen maan nimeämä yhtiö, sillä on 68 §:ssä tarkoitettua lentotoimintalupaa vastaava mainitun kolmannen maan viranomaisen myöntämä lupa, se täyttää tässä laissa ja yhteisöasetuksissa asetetut kolmansien maiden lentoyhtiöihin sovellettavat vaatimukset ja liikenne- ja viestintäministeriö pitää luvan myöntämistä Suomen liikennepolitiikan kannalta perusteltuna.

Ilmailuhallinto vahvistaa tarvittaessa 1 momentissa tarkoitettun liikenteen kuljetusmaksut, paikkatarjonnan, aikataulut ja muut lentoliikenteeseen liittyvät ehdot.

74 §

Reitit, joihin kohdistuu käyttörajoituksia

Ilmailuhallinto päättää, mikä tai mitkä liikennöintiluvan hakijoista saavat harjoittaa liikennettä sellaisilla 73 §:ssä tarkoitetuilla reiteillä, joihin kohdistuu lentoliikennesopimukseen perustuvia käyttörajoituksia. Liikennöintilupapäätöksen on perustuttava kokonaistarkasteluun, jossa otetaan huomioon

matkustaja- ja rahtiliikenteen tarpeet, kilpailun edistäminen sekä yhteisön lentoliikenteen tasapainoinen kehitys.

Ilmailuhallinto antaa tarkemmat määräykset liikennöintilupien myöntämisestä 1 momentissa tarkoitetuille reiteille ja selvityksistä, joiden perusteella hakijoiden vertailu suoritetaan.

75 §

Ei-säännöllinen lentoliikenne Suomen ja kolmannen maan välillä

Ilmailuhallinto myöntää Suomen ja kolmannen maan välisen ei-säännöllisen lentoliikenteen harjoittamiseen luvan yksittäiselle lennolle tai useamman lennon käsittävälle lentosarjalle. Lupa myönnetään, jos lentoliikenteen harjoittaja osoittaa, että sen lentotoimintalupa ja liikennelupa tai näitä vastaavat luvat mahdollistavat kyseisen liikenteen harjoittamiseen ja että sillä on käytettävissään lentojen asianmukaiseen suorittamiseen soveltuva kalusto. Lupa voidaan jättää myöntämättä, jos on syytä epäillä:

1) hakijan kykyä harjoittaa liikennettä ammattitaitoisesti ja turvallisesti;

2) ettei hakijalla ole riittävää vastuuvakuutusta ilmailussa aiheutuvien vahinkojen varalta;

3) että hakija pyrkii luvan avulla kiertämään säännöllisen lentoliikenteen harjoittamiselle 73 ja 74 §:ssä asetettuja vaatimuksia; tai

4) että hakijan kotivaltio ei vastavuoeroisesti myöntäisi lupaa suomalaiselle lentoliikenteen harjoittajalle.

Ilmailuhallinto antaa määräykset 1 momentissa tarkoitettun luvan hakemismenettelystä ja asiakirjoista, joilla hakija osoittaa 1 momentissa tarkoitettujen luvan myöntämisen edellytysten täyttyvän. Ilmailuhallinto voi lisäksi määräyksellään rajoittaa muiden kuin valmismatkan osana myytävien lentokuljetusten osuutta lentokohtaisesta kokonaispaikkatarjonnasta, jos rajoitus perustuu jäsenvaltioissa yleisesti noudatettavaan kansainväliseen käytäntöön tai vastavuoeroisuuteen.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuissa määräyksissä on otettava soveltuvin osin huomioon

yhteisön tilauslentoliikenteen harjoittamista koskevan lainsäädännön lisäksi:

- 1) Chicagon yleissopimuksessa tarkoitetut standardit ja suositukset;
- 2) Eurocontrolin päätökset;
- 3) ECAC:n suositukset; ja
- 4) kansainvälinen käytäntö siltä osin kuin sitä yleisesti sovelletaan jäsenvaltioissa.

76 §

Lentotyö lupa

Lentotyöhön vaaditaan Ilmailuhallinnon myöntämä lentotyö lupa. Lentotyö luvan saamisen edellytyksenä on, että hakijalla on käytettävissään lentotyön turvalliseen suorittamiseen tarvittava organisaatio ja henkilöstö sekä tarkoitettuun toimintaan soveltuva kalusto. Erillistä lentotyö lupaa ei vaadita, jos lentotoimintalupaan sisältyy oikeus kyseessä oleviin lentoihin. Lentotyö lupaa ei vaadita, jos toiminnan harjoittaja, jonka kotipaikka tai pääasiallinen liikepaikka on toisessa jäsenvaltiossa, osoittaa täyttävänsä vastaavalle toiminnalle sanotussa jäsenvaltiossa asetetut lupa-, kelpoisuus- tai muut vastaavat vaatimukset. Ilmailuhallinto voi kuitenkin asettaa toiminnan turvallisuuden varmistamiseksi tarpeellisia, syrjimättömiä ehtoja.

Lentotyö lupaa ei vaadita Ilmailuhallinnon määräysten mukaisesti tapahtuviin:

- 1) purjelentokoneiden hinauslentoihin;
- 2) laskuvarjohyppy lentoihin;
- 3) metsäpalovalvontalentoihin;
- 4) satunnaisesti viranomaisen pyynnöstä suoritettaviin 119 §:n 4 momentissa tarkoitettuihin etsintä- ja pelastuslentoihin.

Ilmailuhallinto voi sallia, että muutakin kuin 2 momentissa tarkoitettua lentotyötä saa harjoittaa ilman lupaa, jos luvan hankkiminen ei turvallisuuden varmistamiseksi ole tarpeen.

Ilmailuhallinto antaa lentotyötoiminnan turvallisen harjoittamisen edellyttämät tarkemmat määräykset lentotyö luvan saamisen edellytyksistä. Määräykset voivat koskea:

- 1) lentotyö luvan haltijan organisaation ja henkilöstön mitoitus ja ammattitaito;
- 2) lentotyö luvassa tarkoitettuun toimintaan käytettävää kalustoa;
- 3) lentotyö luvan haltijan toimintakäsikirjoja ja menetelmiä;

4) lentotyö luvan haltijan taloudellisia edellytyksiä.

Lentotyö lupa on myönnettävä, jos hakija täyttää tässä pykälässä säädetyt ja 4 momentin nojalla määrätyt edellytykset. Lentotyö lupa myönnetään Ilmailuhallinnon hakijan toimintaedellytysten, asianomaista toimintaa koskevien säännösten ja määräysten tai vastaavan perusteen nojalla asettamaksi määräajaksi.

Lentotyössä käytettävä ilma-alus on rekisteröitävä Suomen ilma-alusrekisteriin. Ilmailuhallinto voi sallia, että lentotyöhön käytetään toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityä ilma-alusta, jos sen lentoturvallisuusvalvonta voidaan asianmukaisesti hoitaa. Jos lentotyöhön ei ole käytettävissä sopivaa jäsenvaltiossa rekisteröityä ilma-alusta ja jos lentoturvallisuus ei vaarannu, Ilmailuhallinto voi hyväksyä käytettäväksi kolmannen maan ilma-alusrekisteriin merkityn ilma-aluksen. Ilmailuhallinto voi antaa tarkempia määräyksiä siitä, millä edellytyksillä tällainen ilma-alus voidaan hyväksyä lentotyö tehtäviin.

77 §

Lentokoulutus lupa

Lento- ja teoriakoulutukseen, joka liittyy ilma-alusten ohjaamomiehistön lupakirjojen, kelpoisuustodistusten, kelpuutusten ja hyväksyntöjen saamiseen tai voimassa pitämiseen, vaaditaan Ilmailuhallinnon myöntämä lentokoulutus lupa. Lentokoulutus luvan saamisen edellytyksenä on, että hakijalla on käytettävissään lentokoulutuksen turvalliseen ja asianmukaiseen antamiseen tarvittava organisaatio ja henkilöstö sekä tarkoitettuun toimintaan soveltuva kalusto, tilat ja opetusvälineet. Erillistä lentokoulutus lupaa ei kuitenkaan vaadita, jos lentotoimintalupaan sisältyy oikeus kyseessä olevaan koulutustoimintaan.

Ilmailuhallinto antaa lentokoulutustoiminnan turvallisen harjoittamisen edellyttämät tarkemmat määräykset lentokoulutus luvan saamisen edellytyksistä. Määräykset voivat koskea:

- 1) lentokoulutus luvan haltijan organisaation ja henkilöstön mitoitus ja ammattitaito;
- 2) lentokoulutus luvassa tarkoitettuun toi-

mintaan käytettävää kalustoa, opetustiloja ja muita opetusvälineitä;

3) lentokoulutusluvan haltijan toimintakäsikirjoja, toimintamenetelmiä ja koulutusohjelmia.

Lentokoulutuslupa on myönnettävä, jos hakija täyttää tässä pykälässä säädetyt ja 2 momentin nojalla määrätyt edellytykset. Lentokoulutuslupa myönnetään Ilmailuhallinnon hakijan toimintaedellytysten, asianomaista toimintaa koskevien säännösten ja määräysten tai vastaavan perusteen nojalla asettamaksi määräajaksi.

Ilmailuhallinto voi määrätä, että tietynlaiseen lentokoulutukseen, kuten kertauskoulutukseen tai tyyppikoulutukseen, ei tarvita lentokoulutuslupaa, jos luvan hankkimiseen ei turvallisuuden varmistamiseksi ole tarvetta.

78 §

Lentonäytöslupa ja lentokilpailulupa

Lentonäytöksen ja lentokilpailun järjestämiseen vaaditaan Ilmailuhallinnon myöntämä lentonäytös- tai lentokilpailulupa. Lentonäytösluvan ja lentokilpailuluvan saamisen edellytyksenä on, että hakijalla on käytettävissään näytöksen tai kilpailun turvalliseen toteuttamiseen tarvittava organisaatio ja henkilöstö. Lisäksi edellytyksenä on, että luvassa tarkoitettussa tapahtumassa käytettävä kalusto, lentonäytöksen esiintyjät tai kilpailun osanottajat, lento-ohjelmat ja tapahtuman turvallisuusjärjestelyt täyttävät säännösten ja määräysten vaatimukset.

Ilmailuhallinto antaa tapahtuman turvallisen järjestämisen edellyttämät tarkemmat määräykset lentonäytösluvan ja lentokilpailuluvan saamisen edellytyksistä. Määräykset voivat koskea:

1) lentonäytösluvan ja lentokilpailuluvan haltijan organisaation ja henkilöstön mitoistusta ja ammattitaitoa;

2) lentonäytösluvassa ja lentokilpailuluvassa tarkoitettussa tapahtumassa käytettävää kalustoa, lentonäytöksen esiintyjä, esiintyjien lento-ohjelmia ja kilpailun osanottajia;

3) lentonäytösluvan ja lentokilpailuluvan haltijan toimintamenetelmiä, tapahtuman turvallisuusjärjestelyjä sekä tapahtuman järjes-

täjän yhteistoimintaa lennonvarmistuselinten ja muiden viranomaisten kuin ilmailuviranomaisten kanssa.

Lentonäytöslupa ja lentokilpailulupa on myönnettävä, jos hakija täyttää tässä pykälässä säädetyt ja 2 momentin nojalla määrätyt edellytykset. Lentonäytöslupa ja lentokilpailulupa myönnetään erikseen kutakin tapahtumaa tai tapahtumasarjaa varten.

79 §

Hallinnolliset seuraamukset

Tässä luvussa tarkoitettujen lupien valvonassa käytettävistä hallinnollisista seuraamuksista säädetään 16 luvussa.

9 luku

Lentopaikat ja maalaitteet

80 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *lentopaikalla* määrättyä maa- tai vesialuetta tai rakennelman päällä olevaa aluetta, joka on kokonaan tai osittain järjestetty ilma-alusten saapumista, lähtemistä ja maassa tai vedessä liikkumista varten;

2) *lentoasemalla* lentopaikkaa, jossa lentotiedotuspalvelu, hälytyspalvelu, ilmaliikenteen neuvontapalvelu ja lennonjohtopalvelu on pysyvästi järjestetty;

3) *kevytlentopaikalla* lentopaikkaa, jota käytetään lentotoimintaan purje- ja moottoripurjelentokoneilla, ilmalaiivoilla, kuumailmapalloilla ja muilla Ilmailuhallinnon tarkemmin määrittelemillä kevyillä ilma-aluksilla;

4) *muulla ilmailua palvelevalla alueella* aluetta, jolla on lentopaikan alueesta erillään ilmailua palvelevia rakennuksia, rakennelmia tai laitteita;

5) *lentoaseman hyväksyntätodistuksella lupaa*, jolla vahvistetaan, että lentoaseman pitäjällä ja sen henkilöstöllä on ammattitaito, organisaatio ja toimintamenetelmät ilmaliikenteen riittävän turvallisuuden varmistamiseksi ja että lentoasema on määräysten mukainen;

6) *lentopaikan pitoluvalulla* lupaa, jolla vahvistetaan lentopaikan organisaatio ja toimintaehdot ja että lentopaikka on säännösten ja määräysten mukainen;

7) *liikennealueella* lentopaikan osaa, joka on tarkoitettu ilma-alusten lentoonlähtöön, laskuun ja rullaukseen ja joka ei ole asematasoa;

8) *asematasolla* lentopaikan osaa, joka on tarkoitettu ilma-alusten matkustajien, postin ja rahdin lastausta tai purkamista sekä ilma-alusten tankkausta, paikoitusta tai huoltoa varten.

Lentopaikkaan kuuluvat 1 momentissa määritellyn lisäksi:

1) vesialueilla liikennealueeseen liittyvät laituri- tai muut rantautumispaikat;

2) pelastustiestö ja ne suoja-, esterajoitus- ja muut alueet, joita lentopaikan ylläpito, käyttäminen ja turvavalvonta edellyttävät;

3) lentopaikan toiminnan kannalta tarpeelliset rakennukset, rakennelmat ja laitteet.

81 §

Lentopaikkojen ja muiden alueiden käyttö

Ilma-aluksen lentoonlähtöön ja laskuun saa käyttää vain lentopaikkaa tai 2 momentissa tarkoitettua aluetta. Kielto muiden alueiden käyttämiseen ei koske hätätilannetta, pakko-laskua tai muita niihin rinnastettavia tapauksia, ei myöskään lentoonlähtöä ja laskua sotilashelikopterilla, muulla valtion helikopterilla eikä etsintä- ja pelastustoimintaan käytettävällä helikopterilla pelastus-, virka-apu- ja operatiivisilla lennoilla. Aluksella olevan laskeutumisalueen käyttämisestä helikopterin lentoonlähtöön ja laskuun säädetään erikseen.

Ilma-aluksen lentoonlähtöön ja laskuun saa tilapäisesti käyttää avointa vesialuetta sekä alueen omistajan tai haltijan suostumuksella muuta maa- tai vesialuetta, vaikka aluetta ei ole sellaiseen tarkoitukseen erityisesti järjestetty. Ilmailuhallinto antaa tarvittaessa ilmailun turvallisuuden kannalta tarpeellisia määräyksiä:

1) maa- ja vesialueen tilapäisestä käytöstä;

2) ilma-alusten käyttämän alueen mitoituksesta ja pinnan ominaisuuksista;

3) lentoesterajoituksista;

4) muista lentoonlähdön ja laskun turvallisuuteen vaikuttavista seikoista.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun toimintaan tarvittavan maa- tai vesialueen omistajan tai haltijan luvan edellyttämistä yhteisen maa- tai vesialueen osakaskunnan suostumuksesta säädetään yhteisaluelaisissa (758/1989).

Jos lentoturvallisuus, liikenteen sujuvuus, maanpuolustukselliset syyt, elinkeinon harjoittaminen tai haitallisten ympäristövaikutusten ehkäisy niin vaativat, Ilmailuhallinto voi kieltää muun kuin lentopaikan käytön tai rajoittaa 2 momentissa tarkoitettun alueen käyttöä ilma-alusten lentoonlähtöihin ja laskuihin. Ilmailuhallinnon on kuultava asianomaista lääninhallitusta sekä tarpeen mukaan muita viranomaisia, jos kiellon tai rajoituksen syy on muu kuin lentoturvallisuus tai liikenteen sujuvuus.

82 §

Lentoliikenteen sujuvuuden edistäminen

Ilmailuhallinto laatii ja vahvistaa lentoliikenteen sujuvuuden edistämistä koskevan kansallisen toimintaohjelman ja edistää lentoasemilla säännöllisesti toimivien yritysten ja viranomaisten toiminnan yhteensovittamista lentoliikenteen sujuvuuden kehittämiseksi.

Lentoaseman pitäjän on huolehdittava lentoasemalla säännöllisesti toimivien yritysten ja viranomaisten toiminnan yhteensovittamisesta kansallisen toimintaohjelman ja Ilmailuhallinnon antamien toiminnallisten ja teknisten määräysten mukaisesti.

83 §

Lähtö- ja saapumisaikojen jakaminen lentoasemilla

Lähtö- ja saapumisaikojen jakamisesta lentoasemilla säädetään slot-asetuksessa.

Ilmailuhallinto vastaa slot-asetuksessa jäsenvaltiolle säädetyistä tehtävistä, jollei 3 momentissa toisin säädetä. Ilmailuhallinto nimeää slot-asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa

tarkoitettuna aikatauluneuvojan tai koordinaattorin.

Lentoaseman pitäjä:

- 1) suorittaa slot-asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kapasiteettitutkimuksen;
- 2) asettaa slot-asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua koordinoitukomitean;
- 3) määrittää slot-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti lähtö- ja saapumisaikojen jakamisesta käytettävät tunnusluvut.

84 §

Rakentamislupa

Lentopaikan tai muun ilmailua palvelevan alueen rakentamiseen on saatava rakentamislupa. Sama koskee lentopaikan tai muun ilmailua palvelevan alueen muutoksia, joilla saattaa olla vaikutuksia lentoturvallisuuteen tai merkittäviä vaikutuksia maisemakuvaan. Rakentamisluvan myöntää Ilmailuhallinto. Valtioneuvosto voi yksittäistapauksessa pidättää rakentamislupaa koskevan asian ratkaistavakseen.

Tässä luvussa tarkoitettua rakentamislupaa ei kuitenkaan vaadita puolustusvoimien tarpeisiin kriisioloja ja niiden harjoittelua varten rakennettaville varalaskupaikoille, puolustusvoimien helikopterilaskupaikoille eikä puolustusvoimien lennokkitoiminnan kevytlentopaikoille. Rakentamislupaa ei vaadita myöskään yksinomaan rajavartiolaitoksen käyttöön tarkoitetuille helikopterilaskupaikoille.

Jollei tästä luvusta muuta johdu, lentopaikan ja muun ilmailua palvelevan alueen rakentamisesta ja muuttamisesta noudatetaan, mitä kaavoituksesta, ympäristöluvasta, ympäristövaikutusten arvioinnista, rakentamisesta sekä kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta säädetään. Jos ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa (468/1994) tarkoitettuun ympäristövaikutusten arviointiselostukseen sisältyvät tämän lain säännösten soveltamiseksi tarpeelliset tiedot ympäristövaikutuksista, ei samaa selvitystä vaadita uudestaan. Lupapäätöksestä on käytävä ilmi, miten mainitun lain mukainen arviointi on otettu huomioon.

Maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 126 §:ssä ja sen nojalla annetuissa säännök-

sissä tarkoitettua toimenpidelupaa koskevia säännöksiä ei sovelleta lentopaikka-alueen eikä lentoturvallisuuden ja lentoliikenteen säännöllisyyden kannalta välttämättömien laitteiden ja rakennelmien, kuten ilmailuradiomajakoiden ja tutkalaitteiden sekä niiden suojarakennelmien rakentamiseen. Lentopaikalla ja muulla ilmailua palvelevalla alueella tehtäville toimenpiteille ei myöskään edellytetä maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:n mukaisen maisematyöluvan hakemista tai lain 129 §:n mukaisen ilmoituksen tekemistä.

85 §

Rakentamislupa-asian käsittelyyn liittyvä kuulemismenettely

Ennen lentopaikan rakentamisluvan myöntämistä on asianomaiselle kunnalle sekä asian laadun mukaan puolustusministeriölle, ympäristöministeriölle, alueelliselle ympäristökeskukselle ja maakunnan liitolle varattava tilaisuus antaa lausuntonsa asiasta.

Jos rakentamislupahakemus tarkoittaa muun ilmailua palvelevan alueen kuin lentopaikan tai sen rakennelmien ja laitteiden rakentamista taikka niiden 84 §:n mukaista muuttamista, asianomaiselle kunnalle sekä asian laadun mukaan muulle asianomaiselle viranomaiselle ja naapureille on ennen rakentamisluvan myöntämistä varattava tilaisuus antaa lausuntonsa asiasta.

86 §

Rakentamisluvan myöntämisen edellytykset

Rakentamislupa on myönnettävä, jos lentopaikka tai muu ilmailua palveleva alue sekä sen rakennukset, rakennelmat ja laitteet täyttävät lentoturvallisuuden ja liikenteen sujuvuuden edellyttämät vaatimukset ja lentopaikalle on myönnetty ympäristönsuojelulain (86/2000) edellyttämä ympäristölupa. Rakentamislupaan voidaan liittää ehtoja, joiden avulla voidaan varmistaa lentoturvallisuuden ja liikenteen sujuvuuden toteutuminen. Rakentamislupa voidaan kuitenkin evätä maanpuolustuksellisten syiden perusteella.

Ilmailuhallinto antaa lentotoiminnan tur-

vallisuuden ja sujuvuuden edellyttämät Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin ja suosituksiin pohjautuvat tarkemmat määräykset rakentamisluvan myöntämisen edellytyksistä. Määräykset voivat koskea:

- 1) ilma-alusten käyttöön tarkoitettujen alueiden mitoitusta ja ominaisuuksia;
- 2) lentoesterajoituksia ja lentoesteiden merkitsemistä;
- 3) visuaalisia maalaitteita;
- 4) lentopaikan lennonvarmistuspalveluja;
- 5) lentopaikan pelastustoimintaa;
- 6) siviili-ilmailun turvaamista;
- 7) muita 1—6 kohtaan verrattavia lentoliikenteen turvallisuuden ja sujuvuuden varmistamiseksi asetettavia vaatimuksia.

Rakentamislupa myönnetään vähintään viiden vuoden määräajaksi. Lupa voidaan peruuttaa, jos lupaan liitettyjä ehtoja ei noudateta tai luvan antamisen edellytykset eivät enää täyty eikä luvan haltija ole korjannut puutteita Ilmailuhallinnon määräämässä kohdallisessa ajassa.

87 §

Lentoaseman hyväksyntätodistus

Lentoasemalta vaaditaan Ilmailuhallinnon myöntämä hyväksyntätodistus, jollei jäljempänä toisin säädetä. Hyväksyntätodistuksessa määrätään, minkälaiseen liikenteeseen tai muuhun ilmailuun lentoasemaa saa käyttää.

Yleisessä käytössä olevan lentoaseman käyttämisen on oltava sallittua samoilla ehdoilla kaikille, jollei slot-asetuksessa tai sen nojalla toisin säädetä.

Hyväksyntätodistusta ei vaadita lentoasemalta, jota käytetään yksinomaan sotilasilmailuun tai valtion lentotoimintaan.

88 §

Lentoaseman hyväksyntätodistuksen myöntämisen edellytykset

Hyväksyntätodistus on myönnettävä, jos hakija osoittaa, että:

- 1) lentoasema on alueineen, laitteineen, järjestelmineen ja toimintoineen määräysten mukainen;

2) lentoaseman pitäjällä ja sen henkilöstöllä on tarvittava pätevyys ja kokemus lentoaseman pitoon.

Ilmailuhallinto antaa lentotoiminnan turvallisuuden ja sujuvuuden edellyttämät Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin ja suosituksiin pohjautuvat tarkemmat määräykset hyväksyntätodistuksen saamisen edellytyksistä. Määräykset voivat koskea:

- 1) ilma-alusten käyttöön tarkoitettujen alueiden mitoitusta ja ominaisuuksia;
- 2) lentoasemaa koskevien tietojen ilmoittamista;
- 3) lentoesterajoituksia ja lentoesteiden merkitsemistä;
- 4) visuaalisia maalaitteita;
- 5) lentoaseman lennonvarmistuspalveluja;
- 6) liikenteen ohjausta ja valvontaa;
- 7) kunnossapitoa ja tarkastusten teknistä toteuttamista;
- 8) lumenpoistoa ja liukkauden torjuntaa;
- 9) lentoaseman pelastustoimintaa;
- 10) lentoaseman tilapäisjärjestelyjä;
- 11) lintujen ja muiden eläinten torjuntaa lentopaikoilla ja niiden läheisyydessä;
- 12) lentoaseman pitäjän toimintakäsikirjaa;
- 13) lentoaseman pitäjän organisaatiota ja henkilöstön pätevyyttä;
- 14) lentoaseman pitäjän turvallisuudenhallintajärjestelmää;
- 15) muita lentoliikenteen turvallisuuden varmistamiseksi asetettavia vaatimuksia.

Hyväksyntä myönnetään määräajaksi tai toistaiseksi. Hyväksyntä on voimassa enintään niin kauan kuin hyväksyntätodistuksen haltijalla on oikeus lentoaseman maa- tai vesialueen käyttöön.

Hyväksyntätodistuksen valvonnassa käytettävistä hallinnollisista seuraamuksista säädetään 16 luvussa.

89 §

Lentopaikan pitolupa

Lentopaikalta, jolta ei edellytetä 87 §:ssä tarkoitettua hyväksyntätodistusta, vaaditaan Ilmailuhallinnon myöntämä pitolupa, jollei jäljempänä toisin säädetä. Lentopaikan pitoluvassa määrätään lentopaikan pitäjä ja pääl-

likkö sekä minkälaiseen liikenteeseen tai muuhun ilmailuun lentopaikkaa saa käyttää.

Pitolupaa ei vaadita lentopaikalta, jota käytetään yksinomaan sotilasilmailuun tai valtion lentotoimintaan.

90 §

Pitoluvan myöntämisen edellytykset

Pitolupa on myönnettävä, jos hakija on osoittanut, että lentopaikka täyttää 86 §:n mukaiset rakentamisluvan edellytykset ja että pitäjän organisaatio mahdollistaa lentopaikan turvallisen ylläpidon. Pitoluvan myöntämiseen sovelletaan, mitä 86 §:n 3 momentissa säädetään.

Pitoluvan valvonnassa käytettävistä hallinnollisista seuraamuksista säädetään 16 luvussa.

91 §

Kevytlentopaikat

Kevytlentopaikalle ei tarvitse hakea rakentamis- eikä pitolupaa. Tällaisesta lentopaikasta lentopaikan pitäjän on kuitenkin 90 päivää ennen rakentamisen aloittamista ja 30 päivää ennen lentopaikan käyttöönottoa tehtävä ilmoitus Ilmailuhallinnolle. Ilmailuhallinto antaa määräykset siitä, mitä tietoja ilmoituksista on käytävä ilmi.

Ilmailuhallinto voi lentoturvallisuuden vaarantumisen, haitallisten ympäristövaikutusten tai maanpuolustusellisten syiden perusteella kieltää kevytlentopaikan rakentamisen tai käyttöönoton taikka asettaa sen rakentamiselle ja käyttämislle tarpeellisia lentoturvallisuuteen, ympäristön suojeluun tai maanpuolustukseen liittyviä ehtoja.

92 §

Rakennusten, rakennelmien ja laitteiden hyväksyminen käyttöön

Lentopaikan ja muun ilmailua palvelevan alueen rakennukselle, rakennelmalle tai laitteelle on saatava Ilmailuhallinnon hyväksyntä ennen kuin se otetaan rakentamisen tai muutoksen jälkeen käyttöön. Hyväksyntä on

myönnettävä, jos rakennukset, rakennelmat ja laitteet täyttävät lentoturvallisuuden ja liikenteen sujuvuuden edellyttämät vaatimukset. Ilmailuhallinnon hyväksyntää ei vaadita, jos rakennus, rakennelma tai laite taikka muutos ei vaikuta lentoturvallisuuteen eikä haittaa liikenteen sujuvuutta.

93 §

Lentopaikan käytön kieltäminen ja rajoittaminen

Lentopaikan pitäjä vastaa siitä, että lentopaikka on ilmoitettuina palveluaikoina määräysten mukainen. Muuna aikana lentopaikan käyttämisestä ilma-alueksen lentoonlähtöön, laskuun tai rullaukseen vastaa ilma-alueksen päällikkö.

Lentopaikan pitäjän on kiellettävä lentopaikan tai muun ilmailua palvelevan alueen, rakennuksen, rakennelman tai laitteen käyttö taikka rajoitettava sitä sekä palveluaikana että muuna aikana, jos:

1) ilmailumääräyksissä vaadittu lentopaikan varustus ei ole kunnossa;

2) liikennealue tai asemataso ei kelirikon tai korjaustyön takia ole määräysten mukainen;

3) liikennealue tai asemataso ei esteen takia ole määräysten mukainen;

4) lentopaikalla järjestetään tilaisuus tai tapahtuma, joka rajoittaa tai estää lentotoiminnan; tai

5) jokin muu näihin rinnastettava painava syy sitä edellyttää.

Ilmailuhallinto voi määrätä 2 momentissa tarkoitetun kiellon tai rajoituksen, jos se katsoo, ettei lentopaikan pitäjä ole toiminut mainitussa momentissa edellytetyllä tavalla.

10 luku

Maahuolinta

94 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *maahuolintapalveluilla* niitä lentopaikalla sen käyttäjille toimitettavia palveluja,

jotka luetellaan pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla annetun neuvoston direktiivin 96/67/EY, jäljempänä *maahuolintadirektiivi*, liitteessä;

2) *omahuolinnalla* tilannetta, jossa lentoitsee matkustajia, rahtia tai postia kuljettava huolehtii yhden tai useamman maahuolintapalvelun suorittamisesta itselleen tekemättä tästä sopimusta kolmannen osapuolen kanssa.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuina kolmansina osapuolina toisiinsa nähden ei pidetä kuljettajia, joista toisella on hallussaan toisen osake-enemmistö tai joiden molempien osake-enemmistö on saman tahon hallussa.

95 §

Maahuolintapalvelujen tarjoaminen

Lentopaikan pitäjä ei saa ilman tässä pykälässä säädettyä perustetta rajoittaa maahuolintapalvelujen tarjontaa tai omahuolintaa siltä osin kuin palvelujen tarjontaan lentopaikalla on sovellettava maahuolintadirektiiviä. Lentopaikan pitäjä on velvollinen huolehtimaan siitä, että lentopaikan rakennelmien ja laitteiden käytössä maahuolintaan ja omahuolintaan sekä käytön järjestämisessä noudatetaan, mitä maahuolintadirektiivin 16 artiklassa säädetään. Lentopaikan pitäjä on lisäksi velvollinen huolehtimaan siitä, että maahuolintadirektiivin soveltamisalan piiriin kuuluvalla lentopaikalla on direktiivin 5 artiklassa tarkoitettu käyttäjien komitea.

Ilmailuhallinto huolehtii maahuolintadirektiivissä tarkoitetuista valvontatehtävistä. Ilmailuhallinto voi lentopaikan pitäjän hakemuksesta rajoittaa maahuolintapalvelujen tarjontaa tai omahuolintaa maahuolintadirektiivin 6, 7, 9 tai 15 artiklan mukaisesti taikka asettaa maahuolintapalvelujen tarjoajille 15 artiklan mukaisia julkisen palvelun velvoitteita. Maahuolintadirektiivin 9 artiklan mukainen rajoitus on kuitenkin voimassa vain siltä osin kuin komissio sen hyväksyy mainitun artiklan 5 kohdan mukaisesti. Päätessään rajoittaa maahuolintapalvelujen tarjontaa tai omahuolintaa maahuolintadirektiivin 6, 7, 9 tai 15 artiklan mukaisesti Ilmailuhallinnon on soveltuvin osin meneteltävä siten kuin

mainituissa artikloissa säädetään sekä tarvittaessa järjestettävä maahuolintapalvelujen tarjoajien valinta mainitun direktiivin 11 artiklan mukaisesti. Valintapäätöksistä ja ilman valintaa annetuista luvista rajoituksen alaisen maahuolintapalvelun tarjoamiseen on ilmoitettava siten kuin maahuolintadirektiivin 11 artiklan 3 kohdassa säädetään.

Lentoaseman pitäjän on maahuolintaa koskevissa asioissa kuultava käyttäjien komiteaa ja maahuolintapalvelujen tarjoajia siten kuin maahuolintadirektiivin 13 artiklassa säädetään.

Ilmailuhallinto voi vastavuoroisuuden puuttumisen perusteella rajoittaa muusta kuin jäsenvaltiosta olevan maahuolintapalvelujen tarjoajan tai omahuolinnan harjoittajan maahuolintadirektiivin mukaisia oikeuksia direktiivin 20 artiklan mukaisesti.

96 §

Lentopaikan keskitettyjen infrastruktuurien käyttäminen

Ilmailuhallinto voi lentoaseman pitäjän hakemuksesta päättää, että maahuolintapalvelujen tarjoajien ja omahuolintaan oikeutettujen on käytettävä maahuolinnan järjestämiseen lentopaikan keskitettyjä infrastruktuureja. Tällöin sovelletaan, mitä maahuolintadirektiivin 8 artiklassa säädetään.

97 §

Maahuolinnan kirjanpidon eriyttäminen ja tarkastaminen

Maahuolintapalveluja tarjoavan on kirjanpidossaan pidettävä maahuolintapalveluihin liittyvä toimintansa erillään muista toiminoistaan (*kirjanpidon eriyttäminen*) sekä pyynnöstä annettava Ilmailuhallinnon määräämän tarkastajan käyttöön kirjanpitonsa ja tiedot, joiden perusteella kirjanpidon eriyttämisestä voidaan valvoa.

Tarkastaja antaa kertomuksensa kirjanpidon eriyttämisen toteutumisesta Ilmailuhallinnolle. Ilmailuhallinto saa salassapitovelvollisuuden estämättä luovuttaa kertomuksen komissiolle ja kilpailuviranomaiselle.

11 luku

Siviili-ilmailun turvaaminen

98 §

Luvun soveltamisala ja yleiset säännökset

Siviili-ilmailun turvaamisesta säädetään yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2320/2002 (*turva-asetus*) ja sen nojalla annetuissa komission asetuksissa.

Ilmailuhallinto on turva-asetuksessa ja sen nojalla annetuissa komission asetuksissa tarkoitettu asianmukainen viranomaisena, joka huolehtii Suomessa turva-asetuksessa tarkoitetuista jäsenvaltion tehtävistä ja myöntää turva-asetuksessa tarkoitettua luvun ja hyväksynnän.

Poliisimiehelle turva-asetuksen ja sen nojalla annettujen komission asetusten mukaisen luvan tai hyväksynnän myöntää poliisitoiminnasta vastaavan yksikön päällikkö, rajavartiolaitos tai merivartiolaitos tai tullimiehelle tullihallitus.

Ilmailuhallinto voi turva-asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa ja 6 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa antaa määräyksiä turva-asetuksen ja sen nojalla annettujen komission asetusten säännöksistä poikkeavista tai niitä täydentävistä toimenpiteistä, jos se on perusteltua ottaen huomioon arvioidut uhkat, yleinen turvallisuustilanne tai turva-asetuksessa ja sen nojalla annetuissa komission asetuksissa tarkoitettujen toimien paikalliseen soveltamiseen liittyvät erityiset ongelmat. Toimenpiteillä ei kuitenkaan saa poiketa siitä, mitä 101 §:n 2 momentissa säädetään. Ilmailuhallinnon on ilmoitettava toimenpiteistä komissiolle.

99 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) *lentoasemalla* aluetta, jolla harjoitetaan kaupallista lentoliikennetoimintaa;
- 2) *ilmailun turvaamisella* toimenpiteiden yhdistelmää, jolla on tarkoitus suojata siviili-

ilmailua siihen kohdistuvilta laittomilta teoilta;

3) *kulkuoikeudella* oikeutta pääsyyn lentoaseman turvavalvotulle alueelle;

4) *henkilökortilla* lentoaseman työntekijöille ja lentoasemalla säännöllisesti käyville henkilöille henkilöllisyyden ja sallitun liikumisalueen osoittamiseksi annettavaa korttia;

5) *ajoneuvoluvalulla* ajoneuvoa kohtaan lupaa, joka oikeuttaa liikkumaan lentoasemalla maaliikenne- ja lentokenttäalueiden välillä;

6) *valvotulla edustajalla* asiameistä, rahti- huolitsijaa tai muuta yksikköä, joka harjoittaa liiketoimintaa lentoliikenteen harjoittajan kanssa ja joka suorittaa turvavalvontatoimenpiteet rahdille, kuriiri- ja pikapaketeille tai postilähetyksille.

100 §

Lentoasemien ja lentoliikenteen harjoittajien turvaohjelmat ja niiden täytäntöönpano

Lentoaseman pitäjän ja Suomesta käsin palveluja tarjoavan lentoliikenteen harjoittajan on laadittava turva-asetuksen 5 artiklassa tarkoitettua kansallisen siviili-ilmailun turvaohjelman vaatimuksia vastaava turvaohjelma, pantava se täytäntöön ja ylläpidettävä sitä. Turvaohjelmalle ja sen muutokselle on haettava Ilmailuhallinnon hyväksyntä. Milloin lentoaseman turvaohjelmalla tai sen muutoksella on vaikutusta poliisin, tullilaitoksen tai rajavartiolaitoksen kyseisellä lentoasemalla toimivan yksikön toimintaan, Ilmailuhallinnon on hankittava lausunto sisäasiainministeriöltä ja tullihallitukselta.

Ilmailuhallinnon on varmistettava, että lentoaseman pitäjät ja lentoliikenteen harjoittajat panevat ohjelmat täytäntöön ja ylläpitävät niitä. Ilmailuhallinto voi painavasta syystä, kuten siviili-ilmailun turvallisuuden ollessa uhattuna, peruuttaa myöntämänsä hyväksynnän ja keskeyttää lentoaseman tai lentoliikenteen harjoittajan toiminnan tai rajoittaa sitä, jos ohjelma tai sen täytäntöönpano ei enää vastaa turva-asetuksen vaatimuksia eikä ohjelmaa tai sen täytäntöönpanoa oikaista viipymättä.

Lentoaseman pitäjä ja lentoasemalla toi-

miva yritys tai yhteisö on velvollinen viivytyksettä sallimaan komission valtuuttamien virkamiesten ja Ilmailuhallinnon suorittamat turva-asetuksen ja turvaohjelman soveltamista koskevat tarkastukset.

101 §

Tarkastusten suorittaminen ja vähimmän haitan periaate

Turvataarkastuksen suorittamisesta säädetään turva-asetuksessa ja sen nojalla annetuissa komission asetuksissa. Turvataarkastuksen saa suorittaa henkilö, joka on suorittanut tämän luvun ja turva-asetuksen mukaisen koulutuksen ja jonka Ilmailuhallinto on turvataarkastajaksi hyväksynyt.

Turvataarkastukset on suoritettava niin, ettei niistä aiheudu tarpeetonta haittaa tarkastettavalle henkilölle, tavaralle tai kohteelle. Tarkastuksilla ei saa tarpeettomasti vaikeuttaa tai häiritä lentoliikennettä eikä lentoasemalla tapahtuvaa muuta toimintaa.

102 §

Vastuu turvatoimista

Turva-asetuksen, sen nojalla annettujen komission asetusten sekä tämän luvun mukaan lentoasemalla edellytettävistä siviili-ilmailun turvaamiseen tähtäävistä toimenpiteistä ja järjestelyistä vastaa lentoaseman pitäjä, jollei vastuuta näistä toimenpiteistä ja järjestelyistä ole säädetty viranomaiselle, lentoliikenteen harjoittajalle tai muulle toiminnanharjoittajalle. Lentoliikenteen harjoittaja ja valvottu edustaja vastaavat järjestämistään rahdin tai muun ilma-aluksessa kuljetettavan tavarantoiminnan turvataarkastuksista.

Menettelystä lentoaseman pitäjän, lentoliikenteen harjoittajan tai muun toiminnanharjoittajan hoitaessa julkista hallintotehtävää säädetään hallintolaissa, sähköisestä asiointista viranomaistoiminnassa annetussa laissa, kielilaissa, viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa ja arkistolaisissa. Lentoaseman pitäjän, lentoliikenteen harjoittajan tai muun toiminnanharjoittajan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Päätökseen

saa vaatia oikaisua Ilmailuhallinnolta 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätöstä on kuitenkin noudatettava oikaisuvaatimuksesta huolimatta, jollei Ilmailuhallinto toisin määrää. Ilmailuhallinnon oikaisuvaatimuksen johdosta antamaan päätökseen saadaan hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

103 §

Yleinen liikkumisrajoitus lentoaseman eräillä alueilla

Liikkuminen ja oleskelu ilman lentoaseman pitäjän lupaa on kielletty lentoaseman asematasolla ja liikennealueella sekä alueisiin välittömästi liittyvissä rakennuksissa siltä osin kuin pääsy alueille ja rakennuksiin on aidalla tai muutoin rakenteellisesti estetty ja liikkumis- ja oleskelurajoitukset selkeästi merkitty.

104 §

Kulkuoikeus

Ilmailuhallinnon on myönnettävä lentoasemalla turvalvotulla alueella työskentelevälle tai siellä säännöllisesti käyvälle henkilölle kulkuoikeus, jos hakijalle tehdyn turvallisuusselvityksistä annetun lain (177/2002) mukaisen perusmuotoisen tai suppean turvallisuusselvityksen tai toisessa valtiossa tehdyn taustantarkastuksen mukaan:

1) hakijaa ei ole tuomittu vankeusrangaistukseen rikoksesta, joka osoittaa yleistä piittaamattomuutta toisten turvallisuudesta, huumausainerikoksesta tai kuulumisesta järjestäytyneeseen rikollisryhmään;

2) hakijaa ei ole tuomittu sakkorangaistukseen lentoturvallisuutta tai siviili-ilmailun turvaamista koskevien säännösten tai määräysten rikkomisesta; ja

3) hakija ei ole aiemmalla toiminnallaan osoittanut sellaista yleistä piittaamattomuutta säännöksistä tai määräyksistä, että se antaa aiheen epäillä hakijan kykyä tai halua noudattaa lentoturvallisuuden tai siviili-ilmailun turvaamisen kannalta olennaisia säännöksiä ja määräyksiä.

Ilmailuhallinto voi lykätä kulkuoikeuden myöntämistä koskevan asian käsittelyä, jos hakijan osalta on vireillä 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun rikoksen esitutkinta, syyteharkinta tai tuomioistuin käsittely.

Poliisimiehellä, rajavartiomiehellä ja tullimiehellä on työtehtäviensä perusteella tässä pykälässä tarkoitettu kulkuoikeus.

105 §

Lentoaseman henkilökortti ja ajoneuvolupa

Kulunvalvontaa varten tarvittavasta lentoaseman henkilökortista ja ajoneuvoluovasta säädetään turva-asetuksessa ja sen nojalla annetuissa komission asetuksissa.

Lentoaseman pitäjä antaa kulkuoikeuden saaneelle henkilökortin ja ajoneuvoluovan. Lentoaseman pitäjä voi rajoittaa 104 §:ssä tarkoitettua kulkuoikeuden koskemaan vain muuta kuin lentoaseman turvavalvottua aluetta.

Lentoaseman pitäjä voi vaatia henkilökortin ja ajoneuvoluovan palauttamista, jos niitä käytetään tavalla, joka vaarantaa turva-asetuksen ja tämän luvun mukaisten turvatoimien toteutumisen tai tehokkuuden. Poliisi on velvollinen tarvittaessa antamaan apua henkilökortin ja ajoneuvoluovan palauttamiseksi lentoaseman pitäjälle.

Lentoaseman pitäjä voi periä henkilökortista ja ajoneuvoluovasta niiden valmistus- ja käsittelykustannuksia vastaavan korvauksen, jonka on oltava syrjimätön.

106 §

Lentoliikenteen turvaamiseen liittyviin hyväksyntöihin puuttuminen

Tässä luvussa tarkoitettujen lupien ja hyväksyntöjen valvonnassa käytettävistä hallinnollisista seuraamuksista säädetään 16 luvussa.

107 §

Turvataarkastajan koulutukseen pääsyn edellytykset

Turvataarkastajakoulutukseen osallistuvien henkilöiden on oltava Ilmailuhallinnon hy-

väksymiä. Hyväksynnän edellytyksenä on, että:

1) koulutukseen hakija on täyttänyt 18 vuotta;

2) koulutukseen hakija täyttää 104 §:n 1 momentissa tarkoitetut kulkuoikeuden myöntämisen edellytykset;

3) koulutukseen hakijalla on tehtävien edellyttämä näkö ja kuulo.

Turvataarkastajakoulutukseen osallistumisen hyväksyy 1 momentista poiketen poliisimiehen osalta poliisitoiminnasta vastaavan yksikön päällikkö, rajavartiomiehen osalta raja- tai merivartioston komentaja ja tullimiehen osalta tullihallitus.

108 §

Siviili-ilmailun turvaamiseen liittyvät koulutusohjelmat

Seuraavien henkilöiden koulutukseen liittyville ohjelmille voi hakea Ilmailuhallinnon hyväksynnän:

1) turvataarkastaja;

2) turvakoulutuksen antamisesta ja kehittämisestä vastaava henkilö;

3) lentoaseman ja lentoliikenteen harjoittajan turvavaatimusten noudattamisesta vastaava henkilö.

Koulutusohjelman hyväksynnän edellytyksenä on, että koulutus täyttää turva-asetuksen liitteen 12 kohdassa olevat vaatimukset.

Hyväksytty koulutusohjelma on voimassa kolme vuotta hyväksymispäivämäärästä lukien. Ilmailuhallinto voi määrätä, että koulutusohjelmaan on sen voimassaoloaikana tehtävä lainsäädännön ja teknisen kehityksen edellyttämät muutokset.

Ilmailuhallinto voi peruuttaa koulutusohjelmalle annetun hyväksynnän, jos käy ilmi, ettei koulutusta anneta koulutusohjelman ja sitä täydentävien 3 momentissa tarkoitettujen muutosten mukaisesti ja ettei koulutus sen vuoksi vastaa tarkoitustaan, eikä koulutusta ole korjattu edellytysten mukaiseksi Ilmailuhallinnon asettamassa kohtuullisessa ajassa.

109 §

Ilmailun turvaamista edistävät laitteet

Ilmailuhallinto voi peruuttaa ilmailun tur-

vaamista edistävälle laitteelle turva-asetuksen mukaisesti myöntämänsä hyväksynnän, jos osoittautuu, ettei laite täytä turva-asetuksessa hyväksynnälle asetettuja vaatimuksia eikä laitetta viipymättä saateta vaatimusten mukaiseksi.

12 luku

Lennonvarmistus

110 §

Luvun soveltamisala

Lennonvarmistuksesta säädetään:

1) yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisen puitteista annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 549/2004 (*puiteasetus*);

2) lennonvarmistuspalvelujen tarjoamisesta yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 550/2004 (*palveluntarjonta-asetus*);

3) yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan organisoinnista ja käytöstä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 551/2004 (*ilmatila-asetus*);

4) eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon yhteentoimivuudesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 552/2004 (*yhteentoimivuusasetus*);

5) 1—4 kohdassa tarkoitettujen asetusten nojalla annetuissa komission asetuksissa.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa tarkoitetuissa asetuksissa säädetään, lennonvarmistukseen sovelletaan tämän luvun säännöksiä.

111 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *ilmailun etsintä- ja pelastuspalvelulla* toimenpiteitä hädässä, kadoksissa tai uhkaavan vaaran alaisena olevan tai onnettomuuteen joutuneen ilma-aluksen ja siinä mukana olevien ihmisten pelastamiseksi;

2) *yhtenäisellä eurooppalaisella ilmatilalla* järjestelmää, joka perustuu 110 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin asetuksiin;

3) *lähialueella* valvottua ilmatilaa, joka ulottuu maan tai veden pinnasta määrättyyn ylärajaan saakka;

4) *lähestymisalueella* yhden tai useamman suurehkon lentopaikan läheisyyteen perustettua lennonjohtoaluetta;

5) *lentotiedotusvyöhykkeellä* rajoiltaan määrättyä ilmatilaa, jossa annetaan lentopaikan lentotiedotuspalvelua;

6) *ilmatilaluokalla* rajoiltaan määrättyä ilmatilaa, jossa voidaan suorittaa määrättyntyyppisiä, lentosäännöissä tarkemmin eriteltäviä lentoja ja jossa annettavat ilmaliikennepalvelut ja noudatettavat toimintasäännöt on määrätty.

Lennonvarmistuspalvelun, sääpalvelun, ilmatilan lohkon, toiminnallisen ilmatilan lohkon, reittiverkon, reitityksen ja sektorin käsitteiden sisällöstä säädetään puiteasetuksen 2 artiklassa.

112 §

Kansallinen valvontaviranomainen yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa

Ilmailuhallinto huolehtii yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa puiteasetuksessa, palveluntarjonta-asetuksessa ja yhteentoimivuusasetuksessa tarkoitetuista Suomen valvontaviranomaisen tehtävistä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Valtiontalouden tarkastusvirasto on toimivaltainen viranomainen Suomen vastuulla olevassa ilmatilassa palveluita tarjoavien lennonvarmistuspalvelun tarjoajien kirjanpidon osalta.

Lupien valvonnassa käytettävistä hallinnollisista seuraamuksista säädetään 16 luvussa.

113 §

Ilmatilan jäsentäminen

Ilmailuhallinto päättää ilmatilan lohkon perustamisesta ja muuttamisesta sekä niistä muodostettavista toiminnallisen ilmatilan lohkoista. Ilmailuhallinto ottaa päätöstä tehdessään huomioon lentoliikenteen sujuvuuden, maanpuolustusnäkökohdat, siviili- ja sotilas-ilmailun yhteensovittamisen sekä harrasteil-

mailun toimintamahdollisuudet. Jos toiminnallinen ilmatilan lohko on maanpuolustuksen tai aluevalvonnan kannalta tärkeä, Ilmailuhallinnon on ennen päätöksentekoa neuvoteltava puolustusministeriön tai sisäasiainministeriön kanssa.

Ilmailuhallinto vahvistaa ilmaliikennepalvelujen tarjoajan esityksestä:

- 1) ilmatilan jaon ilmatilaluokkiin;
- 2) sektorit;
- 3) lähi- ja lähestymisalueen sekä lentotiedotusvyöhykkeen ulkopuoliset reitit;
- 4) lähi- ja lähestymisalueen sekä lentotiedotusvyöhykkeen rajat;
- 5) valtakunnan rajan ylityspaikat;
- 6) tilapäiset erillisvarausalueet;
- 7) sotilaslennonjohtoalueet.

Ilmailuhallinnon on kuultava sotilasilmailuviranomaista silloin, kun 1 ja 2 momentissa tarkoitetuilla päätöksillä on vaikutusta sotilasilmailuun, ja sisäasiainministeriötä silloin, kun päätöksillä on vaikutusta lentämiseen valtakunnan rajan yli.

114 §

Ilmatilan käyttöä koskevat erityismääräykset

Ilmaliikennepalvelujen tarjoaja vastaa lentomenetelmistä lähi- ja lähestymisalueella sekä lentotiedotusvyöhykkeellä.

Ilmailuhallinto antaa tarvittaessa ilmailun turvallisuuden ja sujuvuuden edellyttämät määräykset määrätyillä reiteillä tai tietyssä ilmatilan osassa tarpeellisesta varustuksesta, henkilöstön koulutuksesta ja lentomenetelmistä. Ilmailuhallinto ottaa määräysten valmistelussa huomioon Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettut standardit ja suositukset sekä JAA:n, ECAC:n ja Eurocontrolin normit ja suositukset.

115 §

Ilmaliikenne- ja sääpalvelujen tarjoaminen

Liikenne- ja viestintäministeriö nimeää ilmatilan lohkoon ilmaliikennepalvelujen tarjoajan. Liikenne- ja viestintäministeriön on ennen ilmaliikennepalvelujen tarjoajan nimeämistä kuultava sisäasiainministeriötä ja puolustusministeriötä ja otettava huomioon asianomaisessa ilmatilan lohkossa tarjottavan

ilmaliikennepalvelun erityispiirteet, turvallisuuden säilyminen korkealla tasolla, ilmatilan tehokas käyttö sekä etsintä- ja pelastuspalveluihin, aluevalvontaan ja kriisitilahallintaan liittyvien tehtävien suorittamismahdollisuudet. Ilmaliikennepalvelujen tarjoajan nimeämiseen on liitettävä nimeämisen muuttamista, rajoittamista, väliaikaista keskeyttämistä tai peruuttamista koskevat ehdot.

Liikenne- ja viestintäministeriö voi nimetä puolustusministeriötä ja ilmaliikennepalvelujen tarjoajaa kuultuaan sääpalvelujen tarjoajan kaikkien tai joidenkin säätietojen toimittamiseksi yksinoikeudella Suomen vastuulla olevan ilmatilan osassa. Liikenne- ja viestintäministeriön on ennen sääpalvelujen tarjoajan nimeämistä otettava huomioon turvallisuuden säilyminen korkealla tasolla sekä etsintä- ja pelastuspalveluihin, aluevalvontaan ja kriisitilahallintaan liittyvien tehtävien suorittamismahdollisuudet. Sääpalvelujen tarjoajan nimeämiseen on liitettävä nimeämisen muuttamista, rajoittamista, väliaikaista keskeyttämistä tai peruuttamista koskevat ehdot.

Liikenne- ja viestintäministeriö voi ilmaliikennepalvelujen tarjoajan esityksestä päättää, että tietyssä ilmatilan lohkossa ilmaliikenne- ja sääpalveluja annetaan vain englannin kielellä, jos se on lentoturvallisuuden varmistamiseksi tarpeen ottaen huomioon lentoliikenteen pääasiallinen koostumus kyseisessä ilmatilan lohkossa.

116 §

Siviili- ja sotilasilmailun yhteensovittaminen

Puolustusministeriö ja liikenne- ja viestintäministeriö sopivat, miten lennonvarmistuspalvelujen tarjonnassa otetaan huomioon siviili- ja sotilasilmailun tarpeet.

Ilmatilan käytössä sovelletaan ilmatilasetuksen 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla ilmatilan joustavan käytön periaatetta.

117 §

Lennonvarmistushenkilöstön lupakirjat, kelpoisuustodistukset, kelpuutukset ja hyväksynnät sekä lääketieteelliset kelpoisuustodistukset

Lennonjohtotehtävää suorittavalla lennonjohtajalla ja lennonjohto-oppilaalla on oltava:

1) Ilmailuhallinnon myöntämä tai hyväksymä lupakirja, tehtävän edellyttämät kelpuutukset ja hyväksynnät sekä lääketieteellinen kelpoisuustodistus; tai

2) vieraassa valtiossa annettu lupakirja, tehtävän edellyttämät kelpuutukset ja hyväksynnät sekä lääketieteellinen kelpoisuustodistus, jotka Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti tunnustetaan Suomessa.

Lennontiedottajan tehtävässä toimivalla on oltava:

1) Ilmailuhallinnon myöntämä kelpoisuustodistus ja tehtävän edellyttämät kelpuutukset ja hyväksynnät sekä lääketieteellinen kelpoisuustodistus;

2) vieraassa valtiossa annettu kelpoisuustodistus ja tehtävän edellyttämät kelpuutukset ja hyväksynnät sekä lääketieteellinen kelpoisuustodistus, jotka Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti tunnustetaan Suomessa; tai

3) 1 momentissa tarkoitettu lupakirja.

Ilmailuhallinto antaa lennonjohtajalta, lennonjohto-oppilaalta ja lennontiedottajalta vaadittavista lupakirjoista, kelpuutuksista, kelpoisuustodistuksista ja hyväksynnoista sekä lääketieteellisestä kelpoisuustodistuksesta lentoturvallisuuden edellyttämät tarkemmat määräykset, jotka pohjautuvat Chicagon yleissopimuksen liitteeseen 1 ja Eurocontrolin vaatimukseen täydennettyinä maantieteellisistä, ilmastollisista ja liikenteellisistä syistä tai kansainvälisen käytännön suhteuttamiseksi Suomen oloihin tehdyillä poikkeuksilla ja lisäyksillä.

118 §

Lennonvarmistushenkilöstön koulutus

Lennonjohtajan lupakirjaan ja lennontiedottajan kelpoisuustodistukseen liittyvän koulutuksen antamiseen on oltava Ilmailuhallinnon hyväksyntä. Hyväksyntä on myönnettävä, jos hakijalla on tehtäviensä suorittamiseksi tarpeellinen ammattitaitoinen henkilöstö sekä tarpeelliset koulutustilat ja -välineet, koulutusohjelma ja laatujärjestelmä. Ilmailuhallinto valvoo koulutusta antavien organisaatioiden toimintaa.

Ilmailuhallinto antaa tarvittaessa määräyksiä lennonvarmistusteknisen henkilöstön koulutuksesta ja kelpoisuudesta. Ilmailuhallinto ottaa määräysten valmistelussa huomioon Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettujen standardit ja suositukset sekä Eurocontrolin normit ja suositukset.

Ilmailuhallinto hyväksyy lennonvarmistusteknisen henkilöstön kelpoisuusjärjestelmän. Hyväksyntä on myönnettävä, jos hakija täyttää Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettujen standardien ja suositusten sekä Eurocontrolin normien ja suositusten pohjalta asetetut vaatimukset. Ilmailuhallinto valvoo kelpoisuusjärjestelmän ylläpitäjän toimintaa.

Ilmailuhallinto antaa lentoturvallisuuden kannalta riittävän tason varmistamiseksi Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin ja suosituksiin sekä Eurocontrolin normeihin ja suosituksiin perustuvia tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettun koulutusorganisaation:

1) henkilöstön koulutuksesta, kokemuksesta ja ammattitaidosta;

2) koulutusohjelmista, työmenetelmistä, laatujärjestelmästä ja ohjeista.

Koulutusorganisaation hyväksynnän valvonnassa käytettävistä hallinnollisista seuraamuksista säädetään 16 luvussa.

119 §

Ilmailun etsintä- ja pelastuspalvelu

Ilmailuhallinto antaa Chicagon yleissopimuksessa tarkoitettuihin standardeihin ja suosituksiin pohjautuvat määräykset ilmailun etsintä- ja pelastuspalvelusta.

Ilmailuliikennepalvelujen tarjoajaksi nimetyn on huolehdittava ilmailun etsintä- ja pelastuspalvelujen järjestämisestä.

Jos ilmailuliikennepalvelujen tarjoajia on useampia, liikenne- ja viestintäministeriö määrää etsintä- ja pelastuspalvelujen järjestämisestä. Tässä momentissa tarkoitettussa tilanteessa tehtävästä maksetaan etsintä- ja pelastuspalvelun tuottamisen omakustannusarvoa vastaava korvaus. Korvauksesta säädetään tarvittaessa tarkemmin liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella.

Ilma-aluksen omistajan, haltijan tai käyt-

täjän ja sen, joka suorittaa tehtävää ilma-aluksessa tai lentopaikalla taikka muussa ilmailua varten tarkoitettussa laitoksessa, on osallistuttava ilmailun etsintä- ja pelastuspalveluun sekä pelastuspalveluharjoituksiin, jollei hän esitä pätevää estettä. Ilmailun etsintä- ja pelastuspalveluun osallistumaan velvoitetulle aiheutuneesta henkilö- tai omaisuusvahingosta suoritetaan valtion varoista vahingonkorvauslain (412/1974) mukainen korvaus.

120 §

Lennonvarmistuksen maksut

Ilmailuhallinto valvoo, että lennonvarmistuksen maksut määritellään palveluntarjontaasetuksen 15 artiklan mukaisesti.

121 §

Yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteutumiseen liittyvien tietojen kerääminen

Ilmailuhallinto on oikeutettu salassapitosäännösten estämättä saamaan tarpeelliset tiedot yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteutumisen arvioimiseksi.

122 §

Lennonvarmistustoiminnan tallenteet

Ilmaliikennepalvelun tarjoajan on huolehdittava siitä, että liikenteen tilannekuva sekä lennonvarmistuksen viestiliikenne tallennetaan ja säilytetään tavalla, joka turvaa ne oikeudettomalta puuttumiselta.

Ilmailuhallinto antaa tarkemmat määräykset tallentamistavoista ja tallenteiden säilyttämisajoista ottaen huomioon ilmailuonnettomuuksien, vaaratilanteiden ja poikkeamien tutkimustarpeet, käytettävän tallennustekniikan ja vastaavat seikat.

Jollei muusta lainsäädännöstä muuta johdu, tallenteita saa käyttää yksinomaan onnettomuuksien, vaaratilanteiden ja vastaavien tilanteiden tutkintaan sekä lennonvarmistuspalvelun tarjoajan omaan lentoturvallisuustyöhön. Liikenteen tilannekuvan tallennetta saa

lisäksi käyttää ympäristövaikutusten arviointiin ja ilmatilan suunnitteluun.

13 luku

Ilmailuonnettomuudet, vaaratilanteet ja poikkeamat

123 §

Ilmailuonnettomuuksista ja vakavista vaaratilanteista ilmoittaminen

Onnettomuudesta ja vakavasta vaaratilanteesta on ilmoitettava Ilmailuhallinnolle. Ilmailuhallinto antaa määräykset siitä, miten ilmoitus on tehtävä.

124 §

Ilmailuonnettomuuksien tutkinta

Ilmailussa tapahtuneen onnettomuuden sekä vakavan vaaratilanteen tutkinnasta säädetään onnettomuuksien tutkinnasta annetussa laissa (373/1985).

125 §

Ilmailuhallinnon järjestämä tutkinta

Ilmailuhallinto tutkii muut kuin 124 §:n mukaan tutkittavana olevat ilmailuun liittyvät vaaratilanteet ja poikkeamat, jos tutkinta on tarpeen lentoturvallisuuden edistämiseksi.

Ilmailuhallinto voi käyttää tutkinnassa apuna ulkopuolista asiantuntijaa.

126 §

Ilma-aluksen tai sen osan löytäminen

Sen, joka löytää ilma-aluksen tai sen osan taikka ilma-aluksessa kuljetetun tavaran olosuhteissa, joissa on aihetta epäillä onnettomuuden tapahtuneen, on ilmoitettava löydöstä joko aluehälytyskeskukselle, pelastuslaitokselle, Onnettomuustutkintakeskukselle, Ilmailuhallinnolle, lentopelastuskeskukselle tai poliisille. Löydettyä esinettä ei saa siirtää ilman asiaa tutkivan viranomaisen lupaa, ellei siihen ole painavaa syytä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta muusta löytötavarasta kuin ilma-aluksesta tai sen osasta on muutoin voimassa, mitä löytötavaraissa (778/1988) säädetään. Viranomainen voi kuitenkin luovuttaa löytötavaran siihen oikeutetulle, vaikkei löytötavaraissa säädettyä löytöpalkkiota tai kustannusten korvausta ole suoritettu.

127 §

Hylyn poiskuljetus

Ilmailuhallinto voi tutkintaviranomaista kuultuaan määrätä ilma-aluksen omistajan, haltijan tai käyttäjän siirtämään ilma-aluksen, sen osan tai ilma-aluksessa olleen tavaran pois onnettomuuspaikalta tai tutkintatilasta.

128 §

Poikkeamista ilmoittaminen

Sen lisäksi, mitä yhteisön lainsäädännössä säädetään, ilmailutoimintaa harjoittavan, hänen palveluksessaan olevan sekä lentoturvallisuuteen vaikuttavaa tehtävää suorittavan on ilmoitettava Ilmailuhallinnolle ilma-aluksen toimintaan, huoltoon, korjaukseen ja valmistukseen sekä lentopaikan toimintoihin ja lennonvarmistuspalveluihin liittyvistä vaaratilanteista, toiminnan keskeytyksistä, vioista, virheistä tai muista poikkeuksellisista tilanteista (*poikkeamista*), jotka vaarantavat, tai jos niihin ei puututa, vaarantaisivat ilma-aluksen taikka siinä olevien henkilöiden tai kenen tahansa muun henkilön turvallisuuden.

Seuraavien tulee tehdä 1 momentissa tarkoitetuista poikkeamista ilmoitus:

- 1) ilma-aluksen omistaja, haltija, käyttäjä tai päällikkö;
- 2) ilmailutoimintaan oikeuttavan luvan tai hyväksynnän haltija;
- 3) lupakirjan tai kelpoisuustodistuksen haltija;
- 4) maaorganisaatiossa lentoturvallisuuteen vaikuttavia tehtäviä suorittava.

Ilmailuhallinto antaa poikkeamien ilmoittamisesta siviili-ilmailun alalla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/42/EY (*poikkeamadirektiivi*) liitteissä I

ja II olevaan esimerkkiluetteloon pohjautuvat sekä lentoturvallisuustyön muutoin edellyttämät tarkemmat määräykset poikkeamien ilmoittamisesta.

129 §

Poikkeamailmoitusten tallettaminen

Ilmailuhallinnon on talletettava onnettomuuksia, vakavia vaaratilanteita ja poikkeamia koskevat ilmoitukset tietokantaansa siten kuin poikkeamadirektiivin 5 artiklassa ja 8 artiklan 2 kohdassa säädetään.

130 §

Poikkeamatietojen vaihto

Ilmailuhallinto antaa muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja komission käyttöön onnettomuus- ja poikkeamatietokantoihin tallennetut turvallisuustiedot siten kuin poikkeamadirektiivin 6 artiklassa säädetään.

Poikkeamatietojen salassapidosta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:ssä. Lisäksi Ilmailuhallinto voi pitää salassa poikkeamatietoa koskevan seikan, jos tiedon antaminen siitä vaarantaisi tietojen saannin tulevaisuudessa.

131 §

Poikkeamatietojen käyttö

Viranomainen ei saa ryhtyä oikeudellisiin toimenpiteisiin suunnittelemattoman tai tahattoman rikkomuksen johdosta, joka tulee viranomaisen tietoon ainoastaan siksi, että siitä on tehty ilmoitus 128 §:ssä olevan vaatimuksen johdosta, paitsi jos on kyse törkeänä huolimattomuutena pidettävästä velvollisuuksien laiminlyömisestä tai rikoslaissa rangaistavaksi säädetystä menettelystä.

Toiminnanharjoittajat eivät saa kohdella syrjivästi työntekijää, joka tekee ilmoituksen tiedossaan mahdollisesti olevasta vaaratilanteesta.

14 luku

**Meluun liittyvät toimintarajoitukset
lentoasemilla**

132 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *melunhallintadirektiivillä* meluun liittyvien toimintarajoitusten asettamista yhteisön lentoasemilla koskevien sääntöjen ja menettelyjen vahvistamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/30/EY;

2) *suihkukoneella* siviilikäytössä olevaa, ääntä hitaampaa suihkumootorikäyttöistä lentokonetta, jonka suurin sallittu lentoonläh- tömassa on vähintään 34 000 kilogrammaa tai jonka suurin sallittu tyyppikohtainen matkus- tajaapaikkamäärä on yli 19 miehistölle varat- tuja istuinpaikkoja lukuun ottamatta;

3) *vaatimukset niukasti täyttävällä suihku- koneella* suihkukonetta, jonka melupäästö on Chicagon yleissopimuksen 16 liitteessä ole- van I niteen II osan 3 luvussa määritellyn päästöraja-arvon mukainen siten, että yhteen- laskettu marginaali on enintään viisi desibeliä tehollista meluisuutta (EPNdB); yhteenlas- kettu marginaali on EPNdB:nä ilmaistu luku- arvo, joka saadaan laskemalla yhteen tyyppi- hyväksynnän mukaisen melupäästön tason ja suurimman sallitun melutason erotukset kussakin kolmesta yleissopimuksen 16 liit- teessä olevan I niteen II osan 3 luvussa määritellystä vertailumittauspisteestä;

4) *melualueella* aluetta, jolla lentoaseman lentoliikenteen aiheuttama LDEN melutaso ylittää laskennallisten selvitysten mukaan 55 dB(A).

133 §

Toimintarajoitusten soveltamisala ja sisältö

Ilmailuhallinto voi päätöksellään asettaa 134—136 §:n mukaisesti meluhaittojen eh- käisemiseksi toimintarajoituksia lentoase- malla, jolla kolmen perättäisen viimeksi ku-

luneen kalenterivuoden aikana suihkukonei- den lentoonlähtöjen ja laskujen yhteismäärä on keskimäärin enemmän kuin 50 000 vuo- dessa. Toimintarajoitukset voivat koskea suihkukoneiden pääsyä lentoasemalle, niu- kasti vaatimukset täyttävien suihkukoneiden liikennöinnin kieltoa sekä suihkukoneiden liikennöintiäkoja.

134 §

Toimintarajoituksia koskevat periaatteet

Toimintarajoitusten tarpeellisuutta ja laa- juutta harkittaessa on noudatettava tasapai- noista lähestymistapaa. Sen mukaisesti on tarkasteltava mahdollisuuksia eri meluntor- juntatoimiin ja meluntorjuntatoimien vaiku- tuksia, kuten ilma-alusten melupäästöjen vä- hentämisen, maankäytön suunnittelun ja sen toteuttamisen, melun leviämistä vähentävien lentomenetelmien sekä toimintarajoitusten vaikutuksia.

Toimintarajoituksia asetettaessa on otet- tava huomioon rajoituksista aiheutuvat kus- tannukset, rajoitusten välttämättömyys melun torjumiseksi, lentoaseman erityispiirteet sekä se, ettei rajoituksin aseteta lentoliikenteen harjoittajia tai ilma-alusten valmistajia eri asemaan niiden kotivaltion tai muun seikan perusteella. Suorituskykyyn perustuvat toi- mintarajoitukset on määritettävä suihkuko- neen aiheuttaman melun perusteella siten kuin se määritellään Chicagon yleissopimuksen 16 liitteessä olevan I niteen mukaisessa tyyppi- hyväksyntämenettelyssä.

135 §

Toimintarajoitusten tarpeen arviointi

Ennen toimintarajoitusten asettamista len- toaseman pitäjän on arvioitava rajoitusten tarpeellisuus. Arvioinnissa on:

1) selvittävä lentoaseman nykyinen tilanne;

2) tehtävä ennuste tilanteesta ilman uusia toimenpiteitä;

3) arvioitava lisätoimenpiteiden tarve.

Arvioinnista on käytävä ilmi melunhallintadirektiivin liitteessä II tarkoitettut seikat.

Toimintarajoitusten tarpeellisuutta ei kuitenkaan tarvitse arvioida, jos:

1) arvioinnissa saatavia vastaavat tiedot sisältyvät lentoasemaa koskevaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa säädettyyn ympäristövaikutusten arviointiin;

2) tarpeellisuutta on viimeksi arvioitu vähemmän kuin viisi vuotta sitten; tai

3) olemassa olevaa toimintarajoitusta on tarkoitus muuttaa vähäisessä määrin eikä muutoksella ole merkittäviä vaikutuksia lentoliikenteen harjoittajien kustannuksiin lentoasemalla.

Ilmailuhallinnon on varattava niille, joiden etua, oikeutta tai velvollisuutta asia koskee, tilaisuus tulla kuulluksi toimintarajoitusten tarpeellisuuden arviointia koskevasta selvityksestä siten kuin asianosaisten kuulemisesta hallintolaissa säädetään. Ilmailuhallinnon on lisäksi pyydettävä lausunto asiasta lentoaseman melualueen kunnilta ja alueelliselta ympäristökeskukselta.

136 §

Vaatimukset niukasti täyttävien suihkukoneiden erityiset toimintarajoitukset

Ilmailuhallinto voi kieltää vaatimukset niukasti täyttävien suihkukoneiden liikennöinnin tai rajoittaa niiden liikennöintiä, jos 135 §:ssä tarkoitettussa arvioinnissa todetaan muunlaiset rajoitukset riittämättömiksi.

Ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu liikennöintikielto alkaa, liikennöintiä on rajoitettava siten, että vaatimukset niukasti täyttävät suihkukoneet voivat käyttää vain edellisen vuoden vuoroja vastaavia vuoroja. Tämä rajoitus saa alkaa aikaisintaan kuuden kuukauden kuluttua kieltoa koskevan päätöksen antamisesta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettujen rajoituksen alkamisen jälkeen niukasti vaatimukset täyttävien suihkukoneiden liikennöintiä on rajoitettava siten, että kyseisten suihkukoneiden määrä vähenee 20 prosenttia vuodessa, kunnes liikennöinti on loppunut. Tämä rajoitus saa alkaa aikaisintaan kuuden kuukauden

kuluttua 2 momentissa tarkoitettujen rajoituksen alkamisesta.

137 §

Toimintarajoituksista ilmoittaminen

Edellä 136 §:ssä tarkoitetuista rajoituksista on ilmoitettava melunhallintadirektiivin 11 artiklan mukaisesti.

138 §

Toimintarajoituksista poikkeaminen

Ilmailuhallinto voi myöntää lentoaseman pitäjän tai vaatimukset niukasti täyttävän suihkukoneen omistajan, haltijan tai käyttäjän hakemuksesta poikkeuksen toimintarajoituksesta, jos kyse on:

1) yksittäisestä tai lyhytaikaisesta poikkeuksellisesta liikennöinnistä lentoasemalle; tai

2) suihkukoneen yksittäisestä laskeutumisesta lentoasemalle muutostöitä, korjauksia tai huoltoa varten ja tämän jälkeen tapahtuvasta lentoonlähdestä lentoasemalta.

15 luku

Vahingonvastuu ja vakuutukset

139 §

Vahingonkorvausvastuu

Ilmailussa aiheutuneen vahingon korvausvastuuseen sovelletaan vahingonkorvauslain säännöksiä jäljempänä säädetyin poikkeuksin.

Ilma-aluksen omistaja, haltija ja käyttäjä ovat huolimattomuudestaan riippumatta yhteisvastuussa vahingosta, joka ilma-aluksen käyttämisestä ilmailuun aiheutuu henkilölle tai omaisuudelle, jota ei kuljeteta samassa ilma-aluksessa. Ilma-alukseen kohdistuvan omistuksenpidätysoikeuden tai muun omistukseen perustuvan vakuusoikeuden haltija taikka ilma-aluksen vuokralle antaja ei kuitenkaan ole vastuussa tämän momentin nojalla edellyttäen, että tieto ilma-aluksen käyttäjästä on merkitty ilma-alusrekisteriin.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei sovelleta vahinkoon, joka ilma-aluksen käyttämisestä

ilmailuun aiheutuu toiselle ilma-alukselle, jota vahingon sattuessa myös käytetään ilmailuun, tai tällaisessa ilma-aluksessa kuljettavalle henkilölle tai omaisuudelle. Mitä 2 momentissa säädetään, ei sovelleta myöskään, jos ilma-alus on vahingon tapahtuessa ollut luvatta käytössä. Tällöin muulle kuin ilma-aluksen omistajalle, haltijalle tai käyttäjälle aiheutunut vahinko korvataan ilma-aluksen vastuuvakuutuksesta siltä osin kuin vahingon aiheuttaja ei pysty korvaamaan vahinkoa.

Korvausvastuusta vahingosta, joka ilma-aluksen käyttämisestä ilmailuun aiheutuu henkilölle tai omaisuudelle, jota kuljetetaan samassa ilma-aluksessa, säädetään erikseen.

140 §

Lentoaseman koordinaattorin vahingonkorvausvastuu

Slot-asetuksessa tarkoitetun koordinaattorin vahingonkorvausvastuu määräytyy vahingonkorvauslain mukaisesti. Koordinaattori vastaa kuitenkin vain vahingosta, jonka hän mainitun asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan aiheuttaa tahallaan tai törkeällä huolimattomuudellaan.

141 §

Vakuutukset

Vakuutuksista ilmailussa aiheutuvan vahingon varalta säädetään lentoliikenteen harjoittajia ja ilma-alusten käyttäjiä koskevista vakuutusvaatimuksista annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 785/2004 (*ilmailun vakuutusasetus*). Siltä osin kuin asetusta ei sovelleta tai asetuksessa ei säädetä vakuutukseen liittyvistä seikoista, sovelletaan 142 §:ää.

142 §

Kansalliset vakuutusvaatimukset

Suomalaisen ilma-aluksen tai suomalaisen lentotoimintaluvan, lentotyöluvan tai lentokoulutusluvan haltijan käytössä olevan ilma-aluksen vastuuvakuutuksen ehdot eivät saa

mahdollistaa vakuutuksen keskeytymistä ennen vakuutuskauden loppua tai keskeytyksen ilmoittamista Ilmailuhallinnolle.

Suurimmalta hyväksytyltä lentoonlähtömassaltaan enintään 2 700 kilogramman ilma-alukselta, jota käytetään muihin kuin kaupallisiin lentoihin, vaadittavan vastuuvakuutuksen vakuutusmäärän henkilövahinkojen varalta on oltava matkustajaa kohti vähintään puolet ilmailun vakuutusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesta matkustajia koskevasta yleisestä vähimmäisvakuutusturvasta, mutta kuitenkin vähintään mainitun kohdan mukainen tässä momentissa tarkoitettuja ilma-aluksia koskeva vähimmäismäärä.

Peruslentokoulutuksessa ilma-aluksella on oltava lento-oppilaalle ja lennonopettajalle aiheutuvan henkilövahingon varalta istuinpaikkakohtainen tapaturmavakuutus, jonka vähimmäisvakuutusmäärä on vähintään kymmenen prosenttia 2 momentissa tarkoitettua matkustajia koskevasta yleisestä vähimmäisvakuutusturvasta. Lennonopettajan vakuutus-turva voidaan järjestää myös tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukaisella tapaturmavakuutuksella.

16 luku

Lupia ja hyväksyntöjä koskevat hallinnolliset seuraamukset

143 §

Soveltamisala

Mitä tässä luvussa säädetään luvista, koskee henkilölle myönnettäviä lupakirjoja, kelpuutuksia, kelpoisuustodistuksia ja hyväksyntöjä sekä oikeutta käyttää 6 §:n 3 momentissa tarkoitettuja ilma-aluksia tai laitteita samoin kuin organisaatiolle myönnettäviä lupia ja hyväksyntöjä.

Jollei yhteisön lainsäädännössä lupia koskevista hallinnollisista seuraamuksista toisin säädetä, sovelletaan tätä lukua.

144 §

Toimenpiteet henkilölle myönnettyyn lupaan puuttumiseksi

Ilmailuhallinto voi tarvittaessa ryhtyä

145—148 §:ssä tarkoitettuihin toimiin, kun henkilöllä on:

- 1) lentäjän lupakirja siihen liittyvine kelpuutuksineen;
- 2) huoltohenkilöstön lupakirja;
- 3) lennonvarmistushenkilöstön lupakirja;
- 4) lennontiedottajan kelpoisuustodistus;
- 5) turvatarkastajan hyväksyntä;
- 6) turvakoulutuksen kehittämisestä ja antamisesta vastaavan henkilön hyväksyntä;
- 7) lentoliikenteen harjoittajan tai lentoasemien turvallisuusvaatimusten noudattamisesta vastaavan henkilön hyväksyntä; tai
- 8) lentoaseman kulkuoikeus.

Edellä 1 momentista poiketen toimivaltainen viranomaisena on poliisitoiminnasta vastaavan yksikön päällikkö, kun kyseessä on poliisimiehelle myönnetty turvatarkastajan hyväksyntä, raja- tai meriosaston komentaja, kun kyseessä on rajavartiomiehelle myönnetty turvatarkastajan hyväksyntä, ja tullihallitus, kun kyseessä on tullimiehelle myönnetty turvatarkastajan hyväksyntä.

145 §

Henkilölle annettava huomautus ja varoitus

Edellä 144 §:ssä tarkoitettulle henkilölle voidaan antaa huomautus, jos tämä toimii huolimattomuudesta vastoin säännöksiin tai määräyksiin perustuvaa velvollisuuttaan lentoturvallisuuteen tai siviili-ilmailun turvaamiseen vaikuttavassa tehtävässä. Huomautus voidaan antaa suullisesti tai kirjallisesti.

Edellä 144 §:ssä tarkoitettulle henkilölle voidaan antaa varoitus, jos tämä:

- 1) toimii tahallaan vastoin säännöksiin tai määräyksiin perustuvaa velvollisuuttaan lentoturvallisuuteen vaikuttavassa tehtävässä;
- 2) rikkomalla ilmailua koskevia säännöksiä tai määräyksiä osoittaa puuttuvaa halua tai kykyä niiden noudattamiseen; tai
- 3) toimii vastoin siviili-ilmailun turvaamisesta annettuja säännöksiä tai määräyksiä.

Varoitus annetaan kirjallisesti.

146 §

Henkilölle määrättävä toimintakielto

Edellä 144 §:ssä tarkoitettua henkilöä voi-

daan kieltää harjoittamasta luvan oikeuttamaa toimintaa, jos tämä:

1) sairauden, vammautumisen tai muun lentoturvallisuuteen vaikuttavan syyn vuoksi ei enää täytä asianomaisen luvan saamisen edellytyksiä;

2) ei tiedoiltaan, taidoiltaan, koulutukseltaan tai kokemukseltaan enää täytä luvan saamisen edellytyksiä;

3) huomautuksesta tai varoituksesta huolimatta jatkaa ilmailua koskevien säännösten tai määräysten rikkomista;

4) rikkomalla olennaisella tavalla tai toistuvasti ilmailua koskevia säännöksiä tai määräyksiä osoittaa puuttuvaa halua tai kykyä niiden noudattamiseen; tai

5) on muulla toiminnallaan osoittanut sellaista yleistä piittaamattomuutta säännöksistä tai määräyksistä, että se antaa aiheen epäillä luvan haltijan kykyä tai halua noudattaa turvallisuuden kannalta olennaisia säännöksiä ja määräyksiä.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu toimintakielto on voimassa siihen saakka, kun luvan saamisen edellytykset täyttyvät. Momentin 3—5 kohdassa tarkoitettu toimintakielto määrätään olemaan voimassa rikkomuksen vakavuuteen suhteutetun määräjän tai toistaiseksi.

Luvanhaltijaa voidaan kieltää harjoittamasta toimintaa, johon lupa oikeuttaa, milloin Ilmailuhallinnon tutkittavana tai käsiteltävänä on asia, josta saattaa seurata 1 momentissa tarkoitettu toimintakielto tai 147 §:ssä tarkoitettu lääketieteellisen kelpoisuustodistuksen peruuttaminen. Tällainen määräys on voimassa enintään siihen asti, kun kyseinen asia on ratkaistu. Toimintakieltoon määräämisestä tehdään merkintä asianomaisen luparekisteritietoihin.

147 §

Lääketieteellisen kelpoisuustodistuksen peruuttaminen

Lääketieteellinen kelpoisuustodistus voidaan peruuttaa, jos luvan haltija sairauden, vammautumisen tai muun lentoturvallisuuteen vaikuttavan syyn vuoksi ei enää täytä luvan saamisen edellytyksiä.

148 §

Lupakirjan tai kelpoisuustodistuksen palauttaminen viranomaiselle

Edellä 146 ja 147 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa luvan haltija voidaan velvoittaa heti toimittamaan lupakirjansa tai kelpoisuustodistuksensa sen myöntäneelle viranomaiselle.

149 §

Toimenpiteet organisaatiolle myönnettyyn lupaan puuttumiseksi

Ilmailuhallinto voi tarvittaessa ryhtyä 150—152 §:ssä tarkoitettuihin toimiin, kun kyseessä on:

- 1) organisaatio, jolle on myönnetty 6 §:n 3 momentissa tarkoitettu lupa kokeilu- ja tutkimustarkoitukseen käytettävän miehittämättömän ilma-aluksen poikkeamiseen lentosäännöistä;
- 2) lentokelpoisuuden hallintaorganisaatio;
- 3) suunnittelu-, valmistus- tai huoltoorganisaatio;
- 4) huoltohenkilöstön koulutusorganisaatio;
- 5) lentotoimintaluvan haltija;
- 6) säännöllisen lentoliikenteen tai tilausliikenteen harjoittaja Suomen ja kolmannen maan välillä;
- 7) lentotyöluvan haltija;
- 8) lentokoulutuksen, lentonäytöksen tai lentokilpailun järjestäjä;
- 9) lentopaikan pitäjä;
- 10) valvottu edustaja tai valvottu postihallinto;
- 11) lennonvarmistuspalvelujen tarjoaja;
- 12) lennonvarmistushenkilöstön koulutusorganisaatio; tai
- 13) 159 §:ssä tarkoitettun lentoesteluvan haltija.

150 §

Organisaatiolle annettava huomautus tai varoitus

Jos organisaatiolle myönnetyn luvan haltija jättää noudattamatta tässä laissa tarkoitettun hyväksynnän ehtoja tai muita määräyksiä,

jotka koskevat luvassa tarkoitettua toimintaa, luvan haltijalle voidaan antaa huomautus tai varoitus.

Varoitus annetaan, milloin huomautusta ei asiasta ilmenevät seikat kokonaisuudessaan huomioiden voida pitää riittävänä. Varoitus annetaan kirjallisesti.

151 §

Organisaatiolle myönnetyn luvan muuttaminen, rajoittaminen ja peruuttaminen

Ilmailuhallinto voi muuttaa tai rajoittaa tässä laissa tarkoitettua organisaatiolle myönnettyä lupaa, peruuttaa luvan taikka kieltää siinä tarkoitettun toiminnan väliaikaisesti, jos:

- 1) on perusteltua syytä epäillä, ettei luvan mukaisen toiminnan harjoittaja kykene harjoittamaan toimintaansa turvallisesti;
 - 2) luvan myöntämisen edellytyksiä ei enää ole eikä edellytyksissä olevia virheitä tai puutteita korjata asetetussa määräajassa;
 - 3) luvan haltija jättää olennaisesti noudattamatta luvan ehtoja tai muita määräyksiä, jotka koskevat luvassa tarkoitettua toimintaa;
 - 4) luvan haltija jatkaa huomautuksesta tai varoituksesta huolimatta luvan ehtojen vastaista toimintaa tai jatkaa muiden toimintaa koskevien määräysten rikkomista; tai
 - 5) luvan haltija ei noudata liikennöintiluvan perusteena olevaa lentoliikennesopimusta tai muuta kansainvälistä velvoitetta.
- Lupa voidaan peruuttaa vain, jos organisaation kannalta lievempää seuraamusta ei asiasta kokonaisuudessaan ilmenevät seikat huomioon ottaen voida pitää riittävänä.

152 §

Lentotoimintaluvan, tilauslentoluvan ja liikennöintiluvan raukeaminen

Lentotoimintalupa, tilauslentolupa tai liikennöintilupa raukeaa, jos:

- 1) luvan haltija ei ole ryhtynyt käyttämään liikenneoikeuksia saamansa liikennöintiluvan ehtojen mukaisesti;
- 2) luvan haltija lopettaa tai keskeyttää lentotoimintansa eikä osoita Ilmailuhallinnon

asettamassa vähintään kuuden kuukauden mittaisessa määräajassa, että hän edelleen täyttää luvan saamisen toiminnalliset ja taloudelliset edellytykset tai että liikenteen keskeyttäminen johtuu sellaisista poikkeuksellisista seikoista, joihin liikennöintiluvan haltija ei ole voinut vaikuttaa; tai

3) luvan saamiseksi säädettyjä edellytyksiä ei enää ole olemassa, eikä luvan haltija tee oikaisua Ilmailuhallinnon asettamassa vähintään kuukauden mittaisessa määräajassa.

153 §

Uhkasakko, teettämisuha ja keskeyttämisuha

Ilmailuhallinto voi asettaa tämän lain tai yhteisöasetuksen nojalla antamansa käskyn tai kiellon tehosteeksi uhkasakon, teettämisen tai keskeyttämisen siten kuin uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

17 luku

Erinäiset säännökset

154 §

Ilmailuhallinnon tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus

Ilmailutoimintaa harjoittavan samoin kuin ilma-aluksen omistajan, haltijan tai käyttäjän sekä lentoturvallisuuteen vaikuttavaa tehtävää suorittavan on siltä osin kuin tiedot ovat hänen hallussaan tai saatavillaan annettava salassapitosäännösten estämättä Ilmailuhallinnolle sen pyynnöstä ilmailutoiminnan valvontaa varten:

1) ilma-alusta ja sen liikkumista koskevat tiedot, mukaan lukien tilannekuvan tallenteet;

2) lennonvarmistuspalvelun, ilmailun etsintä- ja pelastuspalvelun sekä ilma-alusten puhelin- ja radioliikenteen tallenteet;

3) muut kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen lentoturvallisuuden kannalta tarpeelliset tiedot;

4) toiminnanharjoittajan toimintaa, taloutta ja vakuutuksia koskevat tiedot.

Ilmailuhallinnolla on oikeus saada pyynnöstä tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi tarpeellisia tietoja:

1) matkustajilta;

2) ilma-aluksen henkilökuntaan kuuluvilta;

3) ilma-aluksessa kuljetettavan tavaran haltijoilta.

Ilmailuhallinnolla on oikeus tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi sekä lain ja 2, 67, 98, 110 ja 141 §:ssä mainittujen yhteisöasetusten noudattamisen valvomiseksi:

1) päästä ilma-alukseen ja muuhun paikkaan, jossa ilmailutoimintaa harjoitetaan; pääsyoikeus ei kuitenkaan koske asuintiloja;

2) tarkastaa muutoinkin ilmailutoimintaa harjoittavan toimintaa.

155 §

Oikeus saada virka-apua

Ilmailuhallinnolla on oikeus saada sille säädetyn tehtävän hoitamiseksi virka-apua poliisilta, rajavartiolaitokselta ja puolustusvoimilta.

156 §

Valvontatiedostot

Ilmailuhallinnon tämän lain perusteella antamista luvista, oikeuksista ja hyväksynnöistä pidetään rekistereitä. Niihin sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia ja henkilötietolakia sekä mitä tämän lain 2 ja 6 luvussa säädetään.

157 §

Miehistökortti

Ilmailuhallinto myöntää hakemuksesta ilma-aluksen miehistölle miehistökortin. Hakemukseen on liitettävä liikenneluvan haltijan vakuutus siitä, että hakija on sen palveluksessa.

Miehistökortin myöntämisen ja voimassaolon edellytyksenä on, että:

1) hakija toimii ilma-aluksen miehistön

jäsenenä Ilmailuhallinnon myöntämän liikenneluvan haltijan palveluksessa;

2) hakija täyttää 104 §:ssä tarkoitetun kulkuoikeuden myöntämisen edellytykset.

Liikenneluvan haltijan on ilmoitettava Ilmailuhallinnolle miehistökortin haltijan työsuhteen päättymisestä.

158 §

Ilmailun ympäristövaikutuksia koskevat määräykset

Ilmailuhallinto voi, ottaen huomioon 134 §:ssä tarkoitetun tasapainoisen lähestymistavan, antaa määräyksiä lento- ja huolto toiminnasta, milloin se on tarpeen ilmailualueen aiheuttaman melun tai muun haitallisen ympäristövaikutuksen vähentämiseksi tai estämiseksi sallitun poikkeuksen myöntämiseksi. Määräykset voivat koskea:

1) lentopaikan käyttöaikaa tai -tapaa tai lento- ja huolto-ajankäytön rajoitusten määrää;

2) huoltoon liittyvien koekäyttöjen rajoittamista tai kieltämistä määrättyinä aikoina;

3) poikkeuksellisen meluisten lentokoneiden käytön rajoittamista;

4) aiemmin hyväksytyt lentokonetyyppien käytön kieltämistä siirtymäajan jälkeen.

159 §

Lentoesteet

Mastoa, nosturia, valaistus-, radio- tai muuta laitetta, rakennusta, rakennelmaa tai merkkiä ei saa asettaa, järjestää tai kohdistaa siten, että sitä voidaan erehdyksessä pitää ilmailua palvelevana laitteena tai merkinä. Tässä tarkoitettu rakennelma tai laite ei myöskään saa häiritä ilmailua palvelevia laitteita tai lentoliikennettä tai aiheuttaa muutoin vaaraa lentoturvallisuudelle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua sekaan, häiriötä tai vaaraa mahdollisesti aiheuttavan laitteen, rakennuksen, rakennelman tai merkin asettamiseen tarvitaan lentoestelupa, jos este:

1) ulottuu yli 30 metriä maanpinnasta; tai

2) ulottuu yli kymmenen metriä maanpinnasta ja sijaitsee lentopaikan, kevytlentopaikan tai varalaskupaikan kiitotien ympärillä olevan suorakaiteen sisällä, jonka pitkät sivut ovat 500 metrin etäisyydellä kiitotien keskilinjasta ja lyhyet sivut 2 500 metrin etäisyydellä kiitotien kynnyksistä ulospäin.

Lupaa 2 momentissa tarkoitettua laitteen, rakennuksen, rakennelman tai merkin asettamiseen haetaan Ilmailuhallinnolta. Hakemukseen tulee liittää asianomaisen ilmaliikennepalvelujen tarjoajan antama lausunto. Jollei lentoturvallisuus vaarannu, Ilmailuhallinto voi antaa luvan 2 momentissa tarkoitettua laitteen, rakennuksen, rakennelman tai merkin asettamiseen. Lupa on myönnettävä, jos luvan epääminen aiheuttaisi maanomistajalle tai siihen kohdistuvan erityisen oikeuden haltijalle kohtuutonta haittaa verrattuna esteestä aiheutuvaan haittaan lentoliikenteen sujuvuudelle. Lentoesteet on merkittävä Ilmailuhallinnon antamien määräysten mukaisesti.

Lentoesteen ylläpitäjän on ilmoitettava estettä ja yhteystietojaan koskevat muutokset viipymättä Ilmailuhallinnolle.

160 §

Lentoturvallisuudelle vaaraa aiheuttava toiminta

Jos lentoturvallisuus tai liikenteen sujuvuus niin vaatii, Ilmailuhallinto voi määräyksellään tai päätöksellään kieltää ammunta-, ilotulitus- tai räjäytystoiminnan sekä ilmassa liikkuvien tai maassa olevien laitteiden sekä lasersäteiden käyttämisen, rajoittaa toimintaa tai asettaa sille ehtoja.

Ilmailuhallinto voi määräyksellään kieltää tai rajoittaa myös lentopaikan ja muun ilmailua palvelevan alueen läheisyydessä tapahtuvan lentoturvallisuudelle vaaraa aiheuttavan tai liikenteen sujuvuutta merkittävästi haittaavan muun toiminnan.

161 §

Varautuminen poikkeusoloihin

Seuraavien ilmailutoimintaan oikeuttavan

Suomessa myönnetyn luvan tai hyväksynnän haltijoiden on varauduttava poikkeusoloihin osallistumalla valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla etukäteen poikkeusoloissa ja niihin rinnastettavissa normaaliolojen häiriötilanteissa tapahtuvaa toimintaa:

1) 24 §:ssä tarkoitettu lentokelpoisuuden hallintaorganisaatio, jonka tehtäväksi lento-toimintaluvan haltija on antanut 23 §:n 1 momentissa tarkoitettut tehtävät;

2) 68 §:ssä tarkoitetun lentotoimintaluvan haltija;

3) 87 §:ssä tarkoitetun lentoaseman hyväksyntätodistuksen haltija;

4) liikenne- ja viestintäministeriön 115 §:n nojalla nimeämä ilmaliikennepalvelujen ja sääpalvelujen tarjoaja.

Lentoaseman pitäjän sekä ilma-liikennepalvelujen ja sääpalvelujen tarjoajan on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, varauduttava huolehtimaan siitä, että toiminta jatkuu mahdollisimman häiriöttömästi myös valmiuslaissa (1080/1991) tarkoitetuissa poikkeusoloissa ja niihin rinnastettavissa normaaliolojen häiriötilanteissa.

Liikenne- ja viestintäministeriö voi sen lisäksi, mitä valmiuslaissa säädetään valtioneuvoston ja ministeriön toimivallasta, antaa poikkeusoloihin ja niihin rinnastettaviin normaaliolojen häiriötilanteisiin varautumisen edellyttämiä tarkempia säännöksiä ja ohjeita valmiussuunnittelun järjestämisestä.

162 §

Viranomaistehtävien siirtäminen

Jos suomalaista ilma-alusta vuokra- tai muun sen kaltaisen sopimuksen perusteella käyttää käyttäjä, jonka pääasiallinen toimipaikka tai asuin- tai kotipaikka on toisessa valtiossa, Ilmailuhallinto voi yksittäisen ilma-aluksen ja sen miehistön osalta siirtää 3 ja 5 luvussa sekä 59 ja 60 §:ssä Ilmailuhallinnon hoidettavaksi määrättyjä tehtäviä asianomaisen vieraan valtion viranomaisen hoidettavaksi niin kuin siitä sovitaan kyseisen valtion kanssa.

163 §

Tehtävien siirto harrasteilmailun järjestölle

Ilmailuhallinto voi sopimuksella siirtää valtakunnalliselle rekisteröidylle harrasteilmailun järjestölle harrasteilmailun valvontaan liittyviä julkisia hallintotehtäviä. Siirrettävät tehtävät voivat koskea harrasteilmailun ilma-alusten ja laitteiden hyväksyntää ja luettelointia sekä näitä ilma-aluksia ja laitteita käyttävien koulutusta sekä lupakirjojen ja kelpoisuustodistusten myöntämistä.

Ilmailuhallinnon on hakemuksesta hyväksyttävä 1 momentissa tarkoitetuksi harrasteilmailun järjestöksi oikeushenkilö, joka toimii valtakunnan koko alueella ja jolla on 1 momentissa tarkoitettuja tehtäviä varten käytettävissään tarpeellinen ammattitaitoinen henkilöstö, tarpeelliset työvälineet sekä työtilat, työmenetelmät ja ohjeet. Hyväksyntä annetaan määräajaksi tai toistaiseksi. Ilmailuhallinto valvoo tässä tarkoitetun harrasteilmailun järjestön toimintaa.

Menettelystä harrasteilmailun järjestön hoitaessa julkista hallintotehtävää säädetään hallintolaissa, sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa, kieli-laissa, viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa, henkilötietolaissa ja arkistolaisissa. Valtakunnallisen harrasteilmailun järjestön harrasteilmailun valvontaa koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Päätökseen saa vaatia oikaisua Ilmailuhallinnolta 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Ilmailuhallinnon oikaisuvaatimuksen johdosta antamaan päätökseen saadaan hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

164 §

Yhteisvastuullisuus lentopaikan ja ilmailua varten annetun palvelun käytössä

Ilma-aluksen omistaja, haltija ja käyttäjä vastaavat yhteisvastuullisesti lentopaikan pitäjältä tai palvelun antajalta saamiensa palvelujen kustannuksista omistus-, hallinta- tai käyttöoikeutensa ajalta sekä siltä ajalta, jona nämä ovat merkittyinä ilma-alusrekisteriin omistajana, haltijana tai käyttäjänä.

165 §

Ilma-aluksen lähdön estäminen muusta syystä

Ilmailuhallinto voi kieltää lennon ja estää ilma-aluksen lähdön:

1) jos on aihetta epäillä, ettei ilma-alus lennolle lähdettäessä ole lentokelpoinen tai asianmukaisesti miehitetty;

2) jos on aihetta epäillä, ettei tässä laissa säädettyjä tai sen nojalla annettuja lentoa koskevia määräyksiä muutoin ole noudatettu; tai

3) jos ilma-aluksen käyttäminen ilmailuun on muutoin tämän lain nojalla kielletty.

Lähdön estämiseksi tarvittavat toimenpiteet on mitoitettava ja toteutettava niin, ettei niillä vaaranneta henkeä tai terveyttä eikä vahingoiteta paikoitettua ilma-alusta.

Lentopaikan päälliköllä, lentopaikan pitäjän palveluksessa olevalla tai lennonvarmistuksessa taikka huolto- tai maahuolintaorganisaatiossa tehtävää hoitavalla on Ilmailuhallinnon pyynnöstä oikeus antaa ilma-aluksen lähdön estämiseksi tarvittavaa apua.

Edellä 3 momentissa tarkoitettulla on oikeus estää ilma-aluksen lähtö, jos on ilmeistä, että 1 momentissa tarkoitetut puutteet voivat vakavasti vaarantaa lentoturvallisuuden. Ilma-aluksen lähdön estämisestä on tällöin viipymättä ilmoitettava Ilmailuhallinnolle, jonka on ryhdyttävä asian vaatimiin toimiin. Lähdön estämiseksi sallituista toimenpiteistä on voimassa, mitä 2 momentissa säädetään.

166 §

Ilma-aluksen kulkuun puuttuminen

Yleisen järjestyksen ja turvallisuuden vaatiessa Ilmailuhallinto ja välitöntä puuttumista edellyttävissä tapauksissa lennonjohdosta vastaava lentopaikka, alueennojohto ja ilmailuliikennepalvelusta vastaavan lentopaikan päällikkö tai hänen määräämänsä sijainen sekä Ilmailuhallinnon erikseen määrittämässä tilanteissa sotilasviranomainen voi kieltää ilma-aluksen lähdön, määrätä ilma-aluksen laskeutumaan, vaatia tunnistamista, määrätä lentosuunnan ja -korkeuden taikka muutoin puuttua ilma-aluksen kulkuun. Jos ilma-alus

määrätään laskeutumaan, on laskua varten osoitettavan lentopaikan oltava sopiva kyseisen ilma-alustyyppin turvalliseen laskuun.

Ilma-aluksen kulkuun puuttumisesta tullivalvonnan vuoksi sekä alueellisen koskemattomuuden valvomisen tai turvaamisen vuoksi säädetään erikseen.

167 §

Huumaavat aineet ja toimintakyvyn heikkeneminen

Tehtävää ilma-aluksessa, ilmailuun käytettävässä liitimessä tai muussa laitteessa taikka lentoturvallisuuden vaikuttavaa tehtävää maaorganisaatiossa ei saa suorittaa se, jonka veren alkoholipitoisuus on alkoholin nauttimisesta kohonnut tai joka on käyttänyt muuta huumaavaa ainetta niin, että sitä on hänen elimistössään havaittava määrä.

Edellä 1 momentissa mainittua tehtävää ei saa hoitaa myöskään henkilö, joka sairauden tai väsymyksen johdosta tai muusta sellaisesta syystä ei voi hoitaa tehtävää lentoturvallisuutta vaarantamatta.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, koskee myös lennon valmisteluun välittömästi liittyviä toimenpiteitä.

Sotilasilmailuviranomainen määrää tarvittaessa toiminnan vaatavuuden sitä edellyttäessä sotilasilmailussa sovellettavista tiukemmista vaatimuksista kuin 1—3 momentissa säädetään.

168 §

Ilma-aluskiinnitys

Kiinnityksestä ilma-alukseen säädetään kiinnityksestä ilma-aluksiin annetussa laissa (211/1928).

169 §

Ilmailun tilastot

Ilmailuhallinto vastaa ilmailun tilastoista. Tilastotehtävää hoitaessaan Ilmailuhallinto noudattaa tilastolain (280/2004) säännöksiä.

Edellä 154 §:n 1 momentissa mainittujen on salassapitosäännösten estämättä annettava

Ilmailuhallinnolle sen pyynnöstä toimintaansa koskevia tilastotietoja.

18 luku

Rangaistukset

170 §

Liikenneturvallisuuden vaarantaminen

Rangaistus liikenneturvallisuuden vaarantamisesta ja törkeästä liikenneturvallisuuden vaarantamisesta säädetään rikoslain 23 luvun 1 ja 2 §:ssä.

171 §

Ilmaliikennejuopumus, kulkuneuvon luovuttaminen juopuneelle ja kuljettaminen oikeudetta

Rangaistus ilmaliikennejuopumuksesta, kulkuneuvon luovuttamisesta juopuneelle ja kuljettamisesta oikeudetta säädetään rikoslain 23 luvun 6, 8 ja 10 §:ssä.

172 §

Huumaavan aineen käyttäminen ilmailussa

Jos ilma-aluksessa tehtävää suorittava tai maaorganisaatiossa lentoturvallisuuteen vaikuttavassa tehtävässä oleva suorittaa tehtävänsä, vaikka hänen verensä alkoholipitoisuus on alkoholin nauttimisesta kohonnut tai on käyttänyt muuta huumaavaa ainetta kuin alkoholia niin, että sitä on hänen elimistössään havaittava määrä, taikka jos tässä tarkoitettu henkilö rikkoo sotilasilmailuviranomaisen 167 §:n 4 momentin nojalla antamia alkoholin tai huumaavan aineen käyttöön liittyviä vaatimuksia, hänet on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *huumaavan aineen käyttämisestä ilmailussa* sakkoon.

173 §

Ilmailurikkomus

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta

1) rikkoo 6 §:n 4 momentin nojalla annettua määräystä,

2) käyttää tai antaa toisen käyttää ilma-alusta ilmailuun 7 §:n vastaisesti,

3) rikkoo 8 §:ssä tarkoitettua kieltoa tai rajoitusta,

4) laiminlyö 16 tai 25 §:ssä tarkoitettua ilmoitusvelvollisuuden,

5) käyttää ilmailuun ilma-alusta, jota ei ole asianmukaisesti merkitty 19 §:ssä tarkoitettuun tunnuksin tai vastaavin ulkomaisiin tunnuksin taikka joka on varustettu väärin tunnuksin,

6) käyttää tai antaa toisen käyttää ilma-alusta ilmailuun 23 §:n 2 momentin tai yhteisön asetusten vastaavien, lentokelpoisuuden hallintaa koskevien säännösten ja määräysten vastaisesti,

7) tekee ilman hyväksyntää työn, johon 31 §:n tai suunnittelua, valmistusta ja huoltoa koskevien EASA-asetuksen ja sen nojalla annettujen komission asetusten säännösten mukaan vaaditaan hyväksyntä,

8) käyttää ilma-alusta, joka ei täytä 33 §:n nojalla annettuja määräyksiä,

9) rikkoo 62 §:ssä säädettyä velvollisuutta,

10) rikkoo 64 §:ssä matkustajalle säädettyä velvollisuutta,

11) harjoittaa kaupallista ilmakuljetusta ilman 68 tai 70 §:ssä tarkoitettua lupaa taikka rikkoo tällaisen luvan ehtoja,

12) harjoittaa 76—78 §:ssä tarkoitettua toimintaa ilman vaadittavaa lupaa tai rikkoo tällaisen luvan ehtoja,

13) käyttää lentoonlähtö- tai laskupaikkana muuta kuin 81 §:n mukaan sallittua lentopaikkaa tai aluetta,

14) pitää lentopaikkaa ilman 87 §:ssä tarkoitettua lentoaseman hyväksyntätodistusta tai 89 §:ssä tarkoitettua pitolupaa taikka rikkoo tällaisen todistuksen tai luvan ehtoja,

15) rikkoo 93 §:n mukaista velvollisuutta taikka lentopaikan pitäjän tai Ilmailuhallinnon asettamaa mainitussa pykälässä tarkoitettua kieltoa tai rajoitusta,

16) rikkoo 103 §:ssä säädettyä kieltoa,

17) käyttää valtakunnan rajan ylittämiseen muuta kuin 113 §:n 2 momentin 5 kohdassa tarkoitettua rajanylityspaikkaa,

18) siirtää luvatta 126 §:n 1 momentissa tarkoitettua ilma-alusta taikka sen osaa tai tavaraa,

19) rikkoo 131 §:n 2 momentissa säädettyä kieltoa,

20) rikkoo 158 §:ssä tarkoitettuja määräyksiä,

21) rikkoo 159 §:ssä säädettyä kieltoa tai määräystä,

22) rikkoo 160 §:ssä tarkoitettua kieltoa tai rajoitusta tai

23) rikkoo 166 §:n 1 momentissa tarkoitettua kieltoa tai määräystä,

on tuomittava, jollei teosta muualla ole säädetty ankarampaa rangaistusta, *ilmailurikkomuksesta* sakkoon.

174 §

Toimenpiteistä luopuminen

Jos 173 §:ssä säädetty rikkomus on vähäinen tai teosta tekijälle aiheutuvia hallinnollisia seuraamuksia voidaan teon vakavuuteen nähden pitää riittävinä, voidaan siitä jättää syyte ajamatta tai rangaistus tuomitsematta.

Milloin rikkomus ilmeisesti on sellainen kuin 1 momentissa säädetään, voi Ilmailuhallinto muihin toimenpiteisiin ryhtymättä antaa rikkomukseen syyllistyneelle huomautuksen.

175 §

Ilmailuhallinnon ja sotilasilmailuviranomaisen kuuleminen

Virallisen syyttäjän on ennen tässä luvussa tarkoitettua tekoa koskevan syyteratkaisun tekemistä varattava Ilmailuhallinnolle tilaisuus antaa lausuntonsa asiassa.

Tuomioistuimen on tässä luvussa tarkoitettua tekoa koskevaa asiaa käsitellessään varattava Ilmailuhallinnolle tilaisuus tulla kuulluksi.

Jos kyse on sotilasilmailusta, virallisen syyttäjän ja tuomioistuimen on kuultava sotilasilmailuviranomaista.

19 luku

Muutoksenhaku

176 §

Muutoksenhaku

Valtioneuvoston, ministeriön ja Ilmailuhal-

linnon tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Raken- tamislupaa, uhkasakkoa ja teettämishukkaa koskevaa päätöstä lukuun ottamatta päätöstä on kuitenkin valituksesta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

Edellä 163 §:ssä tarkoitettuun harrasteilmailun järjestön antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Päätökseen saa vaatia oikaisua Ilmailuhallinnolta 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Ilmailuhallinnon oikaisuvaatimuksen johdosta antamaan päätökseen saadaan hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

20 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

177 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Lain 136 §:ää sovelletaan melunhallintadirektiivin 8 artiklassa tarkoitettussa valtiossa rekisteröityyn vaatimukset niukasti täyttävään suihkukoneeseen 28 päivästä maaliskuuta 2012, jos suihkukoneelle on myönnetty Chicagon yleissopimuksen 16 liitteessä olevan I niteen II osan 3 luvussa määritellyn standardin mukainen meluhyväksyntä ja suihkukoneella on liikennöity 133 §:ssä tarkoitettulla lentoasemalla 1 päivän tammikuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana. Edellytyksenä on lisäksi, että suihkukone on ollut kyseisen valtion rekisterissä koko mainitun ajan ja sitä liikennöi edelleen kyseiseen valtioon sijoittautunut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

178 §

Kumottavat säännökset

Tällä lailla kumotaan:

1) 3 päivänä maaliskuuta 1995 annettu ilmailulaki (281/1995) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

2) turvatarkastuksista lentoliikenteessä 22 päivänä huhtikuuta 1994 annettu laki (305/1994) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen; ja

3) eräistä liikkumis- ja oleskelukielloista 1 päivänä joulukuuta 1995 annettu sisäasiainministeriön poliisimääräys (1367/1995).

179 §

Siirtymäsäännökset

Tämän lain voimaantulo ei vaikuta lain voimaan tullessa voimassa olleen lain nojalla annettuihin lupiin, hyväksyntöihin, kieltöihin tai päätöksiin. Tämä laki ei myöskään aiheuta muutosta siihen, mitä ennen sen voimaantuloa on sovittu vieraan valtion kanssa tehdyssä sopimuksessa. Mitä tämän lain voimaan tul-

lessa voimassa olevissa säädöksissä säädetään ansiolentoluvasta, koskee tämän lain tultua voimaan lentotoimintalupaa.

Ilmailuhallinto voi päättää, että luvanvaraiseksi säädetyn toiminnan harjoittaja saa jatkaa toimintaansa 30 päivään kesäkuuta 2006 ilman lupaa, jos toiminta ei tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen ilmailulain mukaan edellytä lupaa.

Ilmailuhallinto voi lentoaseman hakemuksesta päättää myöntää enintään viiden vuoden pituisen lykkäyksen 87 §:n 1 momentissa säädetystä lentoaseman hyväksyntätodistusta koskevasta vaatimuksesta.

Ilmailulaitoksen tehtävänä on huolehtia ilmaliikennepalvelujen järjestämisestä kunnes ilmaliikennepalvelujen tarjoaja erikseen 115 §:n mukaisesti nimetään.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat asiat käsitellään ja ratkaistaan 178 §:n nojalla kumottujen säädösten mukaan.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Leena Luhtanen*

N:o 1243

Valtioneuvoston asetus sotilasilmailusta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty puolustusministeriön esittelystä, säädetään 29 päivänä joulukuuta 2005 annetun ilmailulain (1242/2005) 4 §:n sekä onnettomuuksien tutkinnasta 3 päivänä toukokuuta 1985 annetun lain (373/1985) 2 a §:n nojalla, sellaisena kuin niistä jälkimmäinen on laissa 282/1995:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Sen lisäksi, mitä ilmailulaissa (1242/2005) säädetään, sotilasilmailun sekä siihen liittyvien järjestelmien ja toimintojen osalta noudatetaan tämän asetuksen säännöksiä.

2 §

Sotilasilmailun erityisvaatimukset

Annettaessa ilmailulain nojalla määräyksiä asioista, jotka koskevat sotilasilmailun menetelmiä ja laitteita, sotilasilma-alusta, yksinomaan sotilasilmailun käyttöön tarkoitettua puolustushallinnon ylläpitämää lentopaikkaa, sotilasilmailuun ja siihen liittyvään toimintaan osallistuvan henkilön kelpoisuutta sekä sotilasilmailua palvelevaa organisaatiota, otetaan ilmailulain säännösten lisäksi huomioon sotilasilma-aluksen käyttötarkoituksesta ja

sotilasilma-alukselta edellytettävistä teknisistä ominaisuuksista aiheutuvat vaatimukset.

2 luku

Sotilasilmailuviranomainen

3 §

Sotilasilmailun viranomaisyksikkö

Sotilasilmailun viranomaisyksikkö toimii ilmavoimien esikunnan yhteydessä. Viranomaisyksiköllä on itsenäinen ratkaisovalta sotilasilmailua koskevissa ilmailulaissa tarkoitetuissa asioissa.

Sotilasilmailun viranomaisyksikköä johtaa päällikkö. Sotilasilmailun viranomaisyksikön päällikkö päättää sotilasilmailuviranomaisen toimivaltaan kuuluvien oikeussäätöjen antamisesta. Hän ratkaisee myös muut viranomaisyksikössä ratkaistavat asiat, joita ei ole säädetty tai työjärjestyksessä määrätty viranomaisyksikön muun virkamiehen ratkaistaviksi. Päätökset tehdään esittelystä.

Viranomaisyksikössä on teknisen toiminnan vastuualue, lentotoiminnan vastuualue ja

erillistoimintojen vastuualue. Viranomaisyksikön kokoonpanosta ja johtosuhteista sekä viroista ja niiden kelpoisuusvaatimuksista on lisäksi voimassa, mitä puolustusvoimista annetussa laissa (402/1974) tai sen nojalla säädetään.

4 §

Sotilasilmaviranomaisen tehtävät

Sotilasilmaviranomaisyksikön tehtävänä on:

- 1) huolehtia sotilasilmaviranomaisyksikön turvallisuudesta ja valvonnasta sekä vastata sotilasilmaviranomaisyksikön toimintaan liittyvistä tehtävistä, jotka sille ilmoitetaan tai muualla säädetään;
- 2) osallistua sotilasilmaviranomaisyksikön hallintotehtäviin liittyvään kansainväliseen yhteistyöhön.

3 luku

Sotilasilma-aluksen rekisteröinti

5 §

Sotilasilma-alusrekisteri ja sen käyttötarkoitus

Sotilasilmaviranomainen pitää sotilasilma-alusrekisteriä lentoturvallisuuden valvomiseksi, sotilasilma-alusten yksilöimiseksi ja Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden täyttämiseksi.

Sotilasilma-alusrekisteriin merkitään Suomen valtion omistamat puolustusvoimien hallinnassa olevat miehittetyt ja miehittämättömät ilma-alukset.

Sotilasilma-alusrekisteriin voidaan merkitä myös puolustusvoimien hallinnassa oleva tai yksinomaan sotilasilmaviranomaisyksikön käytettävä ilma-alus, jota ei ole merkitty muuhun ilma-alusrekisteriin.

6 §

Rekisterin tietojen julkaiseminen

Sotilasilma-alusrekisteriin ei sovelleta, mitä ilmailulain 12 §:n 3 momentissa säädetään otteiden julkaisemisesta rekisterin tiedoista ja tietojen pitämisestä nähtävänä sähköisessä verkossa.

7 §

Sotilasilma-aluksen merkitseminen

Sotilasilma-alusrekisteriin merkityssä ilma-aluksessa on erityistunnus ja kansallisuustunnus. Ilma-aluksessa voi lisäksi olla muita merkkejä ja kuvioita.

Suomalaisen sotilasilma-aluksen kansallisuustunnus on sinivalkoinen ympyränmuotoinen merkkikuvio. Merkkikuvion keskellä olevaa valkoista ympyrää ympäröi kaksi keskusympyrän säteen levyistä rengasta, joista sisempi on sininen ja ulompi valkoinen. Operatiivisista syistä merkkikuvion värejä voidaan häivyttää.

Sotilasilma-alusrekisteriin väliaikaisesti merkityn, valmistettavana olevan ilma-aluksen kansallisuustunnus voidaan jättää merkitsemättä.

4 luku

Sotilasilmaviranomaisyksikön käytettävän ilma-aluksen lentokelpoisuus ja päästöt

8 §

Tyyppihyväksymistodistus, lentokelpoisuustodistus ja lentokelpoisuuden tarkastustodistus

Sotilasilmaviranomainen antaa tyyppihyväksymistodistuksen sotilasilma-alusrekisteriin merkittävän ilma-aluksen tyyppille, jonka on todettu täyttävän lentokelpoisuuden vaatimukset.

Ilmavoimien Koelentokeskus antaa lentokelpoisuustodistuksen sotilasilma-alukselle.

Puolustusvoimien hallinnassa olevalta sotilasilma-alukselta ei edellytetä ilmailulain 26 §:ssä tarkoitettua lentokelpoisuuden tarkastustodistusta. Puolustusvoimien hallinnassa olevan sotilasilma-aluksen lentokelpoisuutta valvotaan ilma-aluksen käytön yhteydessä, ja sitä koskevat tiedot merkitään ilma-alusta koskeviin asiakirjoihin.

9 §

Päästöt

Poiketen ilmailulain 33 §:n päästöjä koskevasta säännöksestä sotilasilmaviranomaisyksikön aiheut-

taman melun ja muiden päästöjen tulee olla niin vähäisiä kuin sotilasilma-alusten käyttötarkoitus huomioon ottaen on mahdollista ilma-alusten olennaiset käyttöominaisuudet kuitenkin säilyttäen.

5 luku

Lupakirjat ja kelpoisuusvaatimukset

10 §

Lääketieteellisen kelpoisuustodistuksen myöntämisen edellytykset

Lääketieteellisen kelpoisuustodistuksen myöntämisen edellytyksenä on ilmailulain 46 §:ssä säädettyjen yleisten edellytysten lisäksi, että hakija täyttää sotilasilmailun erityisestä vaativuudesta johtuvat lääketieteelliset, psykologiset ja fysiologiset vaatimukset.

11 §

Tietojen luovuttaminen

Lupakirjarekisterin tietojen luovuttamiseen ei sovelleta, mitä ilmailulain 57 §:ssä säädetään tietojen luovuttamisesta mielipide- ja markkinatutkimukseen, suoramarkkinointiin ja osoite- ja tietopalveluun.

6 luku

Yleiset sotilasilmailua koskevat vaatimukset

12 §

Lennon valmistelu ja suorittaminen

Sotilasilma-aluksella tapahtuvaa lentoa valmisteltaessa ja lennolla on otettava huomioon sen lisäksi, mitä ilmailulaissa säädetään, sotilasilmailun ja kyseisen lentotehtävän tarkoitus, sotilasilma-aluksen tekniset ominaisuudet sekä asiaan vaikuttavat maantieteelliset, ilmastolliset ja liikenteelliset seikat sekä tilanteen mahdollisesti edellyttämän kansainvälisen käytännön sopeuttaminen Suomen oloihin.

Lento suoritetaan sotilasilmailua varten määritettyjen yleisten ja lentokalustokohtais-

ten ohjeiden ja määräysten mukaisesti. Sotilasilmailussa voidaan käyttää siviili-ilmailusta poikkeavia toimintatapoja ja menetelmiä.

13 §

Sotilasilma-aluksen asiakirjat

Poiketen ilmailulain 66 §:n ilma-aluksen asiakirjoja koskevasta säännöksestä suomalaisessa sotilasilma-aluksessa on sitä ilmailuun käytettäessä oltava lokikirja.

14 §

Lentokoulutuslupa

Sotilaslentokoulutukseen, jonka puolustusvoimat itse antaa, ei vaadita ilmailulain 77 §:ssä tarkoitettua lupaa.

15 §

Lentotyölupa

Ilmailulain 76 §:ssä tarkoitettua lentotyölupaa ei vaadita lentotyöhön, joka tehdään puolustusvoimien toimesta suomalaisella sotilasilma-aluksella sotilasilmailuviranomaisen hyväksymien määräysten mukaisesti.

16 §

Lennonäytöslupa

Ilmailulain 78 §:ssä tarkoitettua lentonäytöslupaa ei vaadita sotilasilmailun esittelyyn tai yksittäiseen taitolentoesitykseen, jonka puolustusvoimat toteuttaa suomalaisella sotilasilma-aluksella sotilasilmailuviranomaisen hyväksymien määräysten mukaisesti.

17 §

Lennonvarmistus

Sotilasilmailuviranomainen hyväksyy yksinomaan sotilasilmailun käyttöön tarkoitetut lennonvarmistusjärjestelmät ja sotilasilmailun lentomenetelmät.

Kun sotilasilmailuviranomainen antaa määräyksiä lentomenetelmistä lähi- ja lähes-

tymisalueella taikka ilmailulta rajoitetulla alueella tai vaara-alueella, otetaan ilmailulain säännösten lisäksi huomioon sotilasilmailutoiminnan erityisvaatimukset.

7 luku

Ilmailuonnettomuudet, vauriot ja vaaratilanteet sekä niiden tutkinta

18 §

Tutkinnan tarkoitus

Yksinomaan sotilasilmailussa tapahtunut onnettomuus, vaurio ja vaaratilanne tutkitaan sen syiden selvittämiseksi, turvallisuuden lisäämiseksi ja onnettomuuksien ehkäisemiseksi siten kuin jäljempänä säädetään.

19 §

Tutkinnan suorittaminen

Sotilasilmailussa tapahtuneen onnettomuuden tutkii sotilasilmailuonnettomuuksien tutkintalautakunta. Onnettomuutta vähäisemmän vaurion ja vaaratilanteen tutkii sotilasilmailuvaurioiden tai vaaratilanteiden tutkintalautakunta tai tutkija

Tutkintalautakunnan ja tutkijan tulee hankkia asian edellyttämät selvitykset ja laatia tutkintaselostus. Tutkinnan suorittamisessa ja tutkintaselostuksen laatimisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä onnettomuuksien tutkinnasta annetussa laissa (373/1985) säädetään.

20 §

Onnettomuudesta, vauriosta, vaaratilanteesta ja poikkeamista ilmoittaminen

Sotilasilmailutoiminnasta vastaava on velvollinen ilmoittamaan välittömästi onnettomuudesta, vauriosta ja vaaratilanteesta sekä ilmailulain 128 §:ssä tarkoitetusta poikkeamasta sotilasilmailuviranomaiselle.

Onnettomuudesta, vaaratilanteesta ja poikkeamasta, joka liittyy siviili-ilmailuun tai sen palveluihin, ilmoitetaan Ilmailuhallinnolle ilmailulain 123 ja 128 §:n mukaisesti.

Sotilasilmailuun osallistuvan on ilmoitet-

tava sotilasilmailuviranomaiselle ilma-aluksen tai laskuvarjon toimintaan, huoltoon, korjaukseen ja valmistukseen sekä lentopaikan toimintoihin ja lennonvarmistuspalveluihin liittyvistä poikkeamista, vioista, virheistä tai muista poikkeuksellisista tilanteista, jotka vaarantavat tai voivat vaarantaa sotilasilmailun turvallisuutta.

21 §

Tutkintalautakunnan ja tutkijan asettaminen

Sotilasilmailuviranomainen nimittää vuosittain sotilasilmailuonnettomuuksien tutkintalautakunnan puheenjohtajan sekä pysyvät jäsenet ja näiden varajäsenet. Puheenjohtajan tulee olla sotilasilmailua tunteva ja lento-onnettomuustutkintaan perehtynyt. Muiden jäsenten tulee edustaa lääketieteen tai poliisitoimen tuntemusta.

Lento-onnettomuuden tapahduttua sotilasilmailuviranomainen nimittää tutkintalautakuntaan tarvittaessa lisäjäseniä, jotka edustavat tarvittavaa ilmailun, lentokonetekniikan, onnettomuuksien tutkinnan tai muun alan asiantuntemusta.

Sotilasilmailuviranomainen asettaa kutakin tutkittavaa muuta sotilasilmailuonnettomuutta varten tutkintalautakunnan, jolla on riittävä asiantuntemus.

Sotilasilmailuviranomainen antaa määräykset onnettomuutta vähäisemmän vaurion tai vaaratilanteen tutkintalautakunnan ja tutkijan asettamisesta sekä lautakunnan ja tutkijan tehtävistä.

22 §

Sotilasilmailuonnettomuuksien tarkastuslautakunta

Puolustusministeriö asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan sotilasilmailuonnettomuuksien tarkastuslautakunnan. Lautakunnan puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee olla oikeustieteen kandidaatin tutkinto. Lautakuntaan kuuluu lisäksi neljä muuta jäsentä ja kaksi varajäsentä, joilla tulee olla ilmailun, sotilasilmailun tai tekniikan tuntemusta.

Sotilasilmailuonnettomuuksien tarkastuslautakunnan jäsenen esteellisyydestä, virka-

vastuusta, vaitiolovelvollisuudesta sekä palkkioista ja korvauksista on voimassa, mitä onnettomuuksien tutkinnasta annetussa laissa säädetään.

23 §

Tutkintaselostuksen käsittely

Sotilasilmailuviranomainen päättää, mihin toimenpiteisiin sotilasilmailussa tapahtuneen onnettomuuden, vaurion tai vaaratilanteen tutkintaselostuksen ja siihen sisältyvien suositusten vuoksi on ryhdyttävä.

Sotilasilmailuviranomaisen tulee toimittaa ilmailuonnettomuuden tutkinta-aineisto ja sen perusteella tekemänsä päätökset sotilasilmailuonnettomuuksien tarkastuslautakunnan käsiteltäviksi.

Sotilasilmailuonnettomuuksien tarkastuslautakunnan tulee antaa sotilasilmailuviranomaiselle lausuntonsa onnettomuuden syistä ja käynnistettyjen toimenpiteiden riittävästä.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Ministeri *Juha Korkeaoja*

8 luku

Erinäiset säännökset

24 §

Vakuutukset

Poiketen ilmailulain 15 luvun vakuutuksia koskevista säännöksistä Suomen valtion omistamia sotilasilmailussa käytettäviä tai muita puolustusvoimien hallinnassa olevia ilma-aluksia ei vakuuteta.

25 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Ennen asetuksen voimaan tuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Vanhempi hallitussihteeri Timo Turkki

N:o 1244

**Valtioneuvoston asetus
puolustusvoimista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty puolustusministeriön esittelystä, *lisätään* puolustusvoimista 20 päivänä heinäkuuta 1992 annettuun asetukseen (667/1992) siitä asetuksella 1303/1996 kumotun 40 §:n tilalle uusi 40 § seuraavasti:

40 §

Kelpoisuusvaatimuksena sotilasilmailun viranomaisyksikön päällikkönä toimivan upseerin tai erikoisupseerin virkoihin on ylempi korkeakoulututkinto sekä laaja sotilasilmailun tuntemus ja kokemus.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

Ministeri *Juha Korkeaoja*

Vanhempi hallitussihteeri Timo Turkki

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1242—1244, 7 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2005

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904